

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 44' (94) - ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2017
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Έκδόσεων της Επικοινωνιακής και Μορφωτικής
Υπηρεσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ό Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ώρωποῦ κ. Κύριλλος,
Διευθυντής Κλάδου Έκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ί. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέρπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Άποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ίασίου 1 – 115 21 Άθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ίωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν άποστολή άνακουνώσεων και ειδήσεων άπευθύνεσθε:

- για τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- για τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- για τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 1^ο,
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2017

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	4
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	5
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,</i> <i>Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν</i> <i>καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον</i>	7
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> <i>Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην</i> <i>κ. Βαρθολομαῖον</i>	8
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	
Γιὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο τῆς Κρήτης	9
Περί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ναυπάκτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου	11
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
Μηνύματα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὸν Ἑορτασμὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν	13
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ,</i> <i>Μήνυμα στὴν 1η Ἡμερίδα Ἱστορίας καὶ Ἀρχαιονομίας Δευτεροβαθμίου</i> <i>Ἐκπαιδεύσεως</i>	16
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου,</i> <i>Τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης</i>	18
<i>Τοῦ Πρωτ. Βασιλείου Ἱ. Καλλιακμάνη,</i> <i>Ἀγιολόγιο καὶ Ποιμαντικὴ Πράξις τῆς Ἐκκλησίας</i>	22
<i>Τοῦ Πρωτ. Θεμιστοκλέους Στ. Χριστοδούλου,</i> <i>Σύνθεση Νεωτέρων Ἀκολουθιῶν πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων</i>	28
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	42
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.....	50
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	61

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Ἰανουαρίου τοῦ Περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τίς Ἑόρτιες Ἐπιστολές πού ἀντήλλαξαν γιά τήν ἑορτή τῶν Χριστουγέννων ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος.

Μπορεῖτε ἐπίσης νά διαβάσετε το κείμενο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιά τήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο τῆς Κρήτης, τό ὁποῖο ἐκυκλοφορήθη στή σειρά τῶν ἐνημερωτικῶν φυλλαδίων ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ, καθώς καί τήν Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιά τήν Ἱερά Μονή Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Ναυπάκτου.

Στή στήλη τῶν Μηνυμάτων δημοσιεύουμε τά Μηνύματα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρός τοὺς ἐκπαιδευτικούς καί τοὺς μαθητές γιά τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες, τά ὁποῖα ἐπιμελήθηκε ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος.

Στήν ἐνότητα τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων θά βρεῖτε τό Μήνυμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, ἐκπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, στήν Α΄ Ἡμερίδα Ἱστορίας καί Ἀρχαιονομίας Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως. Ἐπίσης μπορεῖτε νά διαβάσετε τρεῖς εἰσηγήσεις, οἱ ὁποῖες παρουσιάσθηκαν στό ΙΣΤ΄ Πανελλήνιο Λειτουργικό Συνέδριο πού διοργανώθηκε ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως (Λαμία, 19-21 Σεπτεμβρίου 2016). Συγκεκριμένα δημοσιεύουμε τίς εἰσηγήσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου, τοῦ Πρωτοπρ. Βασιλείου Καλλιακμάνη καί τοῦ Πρωτοπρ. Θεμιστοκλέους Χριστοδούλου.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τόν Πίνακα Ὑποψηφίων πρός Ἀρχιερατεῖαν, μέ τά Ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων καθώς καί μέ τήν εἰδησεογραφική στήλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Προκαταρκτικός Πίναξ Ύποψηφίων
πρός ΑρχιερατείανΗ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 233
 Αριθμ. Αθήνησι 15η Ιανουαρίου 2016
 Διεκπ. 136

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τό ἄρθρον 19 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικόν Πίνακα Κληρικῶν» ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικά καὶ οὐσιαστικά προσόντα.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, δύναται νά ἀσκηθῆ παρ' οἴουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ, ἔνστασις ἐντός ἐντός δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεραματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ὁ Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Ἀγγελόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.
2. Ὁ Ἀρχιμ. Θεωνᾶς Ἀθανασιάδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
3. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Ἀλεξόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ.
4. Ὁ Ἀρχιμ. Παρθένιος Ἀσημίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου.
5. Ὁ Ἀρχιμ. Συμεὼν Βολιώτης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
6. Ὁ Ἀρχιμ. Βαρνάβας Γιάγκου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.
7. Ὁ Ἀρχιμ. Φιλόθεος Δέδες, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων.
8. Ὁ Ἀρχιμ. Δημήτριος Καββαδίας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.
9. Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Καλαθᾶς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως.
10. Ὁ Ἀρχιμ. Πολύκαρπος Κάντας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου.
11. Ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Καραγεωργός, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
12. Ὁ Ἀρχιμ. Νικόδημος Κάσιζας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.
13. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀνθίμος Κορομηλᾶς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.
14. Ὁ Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος Κουλιανόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
15. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀνθίμος Κωνσταντόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας.
16. Ὁ Ἀρχιμ. Θεόφιλος Μαντζαβραῆκος, κληρι-

- κός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης.
17. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Πακαλίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.
18. Ὁ Ἀρχιμ. Βασίλειος Παλιούρας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας.
19. Ὁ Ἀρχιμ. Βενέδικτος Παπαδόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
20. Ὁ Ἀρχιμ. Παντελεήμων Παπασυννεφάκης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας.
21. Ὁ Ἀρχιμ. Γρηγόριος Πάτρας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.
22. Ὁ Ἀρχιμ. Σιλουανός Πεπονάκης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας.
23. Ὁ Ἀρχιμ. Νικόλαος Πουλάδας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.
24. Ὁ Ἀρχιμ. Κυπριανός Τσεβάς, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καί Σαλαμῖνος.
25. Ὁ Ἀρχιμ. Νεκτάριος Τσεκούρας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας.
26. Ὁ Ἀρχιμ. Παντελεήμων Τσορμπατζόγλου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
27. Ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Χατζηγιάγκου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας.

Ἐντολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

**Ἐόρτιον Γράμμα
πρός τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον**

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

(Χριστούγεννα 2016)

Ἀριθμ. Πρωτ. 1304

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἱερώνυμε, Πρόεδρε τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

«Ἀπεγράφης Καίσαρος θεσμῶ, θέλων ἀπογράψασθαι βίβλῳ ζωῆς, Παμβασιλεῦ, τόν ἄνθρωπον ξένος εἰς τά ἴδια παραγέγονας, τόν δεινῶς ξενιτεύσαντα ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τόν οὐρανόν ἀνακαλούμενος» (β' Προεόρτιος κανὼν κδ' Δεκ., ῥθ' α', τροπ. α').

Ὀδεύοντες ἤδη μετὰ τῶν Μάγων ὀπίσω τοῦ ἀστέρος πρὸς τό ταπεινόν σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, ἐνθα ἀπεκαλύφθη τό μέγα μυστήριον τῆς θείας οικονομίας, ἀδελφικῶς προσαγορεύομεν τήν Ὑμετέραν φίλην Μακαριότητα ἐπὶ τῇ μητροπόλει τῶν ἑορτῶν καί περιπτυσσόμεθα Αὐτήν ἐν Κυρίῳ, ἅμα δέ καί στοχαστικῶς ἐμβαθύνομεν εἰς τό ἱερόν τοῦτο γεγονός καί εἰς τήν ἀπήχησιν ἦντινα ἔσχε μέχρι σήμερον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ λύπης δέ διαπιστοῦμεν, ὅτι ἐνῶν κατά τὰς χαρμοσύνους ἡμέρας ταύτας ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν πρὸς ἡμᾶς ἐν σαρκί τοῦ Θεοῦ ἐπιδημίαν, ὁ περὶ ἡμᾶς κόσμος, καί δὴ καί ὁ χριστιανικός λεγόμενος, φαίνεται νά ἐορτάζη μᾶλλον τήν εἰς Αἴγυπτον φυγὴν, τήν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Θεοῦ καί τήν φυγὴν πρὸς τήν Αἴγυπτον τῶν παθῶν καί τῶν ἀπολαύσεων. Πολλάκις δίδομεν τήν ἐντύπωσιν ὅτι φεύγομεν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀποφεύγοντες τήν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς Αὐτόν καί τόν πλησίον ὑποχρεώσεων ἡμῶν, μάλιστα δέ τῆς πρώτης καί μεγάλης ἐντολῆς τῆς ἀγάπης.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐλλείψεως ἀγάπης καί τῆς φυγῆς ἡμῶν πρὸς τήν νοητὴν Αἴγυπτον ἐντάσσεται καί ἡ ὄξυνσις, τελευταίως, τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος, καθόσον ἀλλεπάλληλα κύματα πληθυσμῶν μεταναστεύουσιν ἐκ τῶν πατρογονικῶν αὐτῶν ἐστιῶν, γεγονός προκαλοῦν πληθώραν προβλημάτων, σχετιζομένων τόσον πρὸς τήν ἀποκατάστασιν καί ἀξιοπρεπῆ διαβίωσιν αὐτῶν, ὅσον καί περὶ τήν ἐθνολογικὴν σύνθεσιν καί πολιτιστικὴν φυσιογνωμίαν τῶν τόπων ὑποδοχῆς αὐτῶν.

Ἄλλ' ὡς συνέβη ἐπὶ τοῦ Σωτῆρος, ἀναμένομεν καί ἡμεῖς τόν ἄγγελον Αὐτοῦ, ἵνα παράσχη ἡμῖν τήν λύσιν, καθ' ὅτι ὑπεράνω πάντων ἴσταται ἡ παντοδύναμος Δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου, ἥτις ταχέως σπεύδει εἰς βοήθειαν ἡμῶν: «ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ ἰδοὺ πάρεμι» (Ἦσ. νη' 9). Εἰς Αὐτόν ἐναποθέτομεν πάσας τὰς ἐλπίδας ἡμῶν καί δοξάζοντες μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων καί τῶν ταπεινῶν ποιμένων τόν ἐπὶ γῆς κατερχόμενον Λυτρωτὴν διὰ τήν ἄφατον Αὐτοῦ φιλανθρωπίαν τε καί μακροθυμίαν, ἐντείνομεν τὰς ἡμετέρας προσευχὰς ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς ἡμῶν εἰς τά ἴδια, εἰς τόν ὑψηλόν προορισμόν ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως τοῦ ὁποίου Αὐτός ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη καί ἦλθε πρὸς ἡμᾶς.

Διό καί «τελείως ἐλπίζοντες ἐπὶ τὴν φερομένην ἡμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ» (πρβλ. Α' Πέτρ. α' 13), ἀσπαζόμεθα ἅπαξ ἔτι ἐν Κυρίῳ τικτομένῳ τήν Ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν Μακαριότητα καί εὐχόμεθα Αὐτῇ ὑγιεῖαν, μακροήμερουσιν καί πολλήν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐνίσχυσιν, τό δέ νέον ἔτος 2017 βρίθον οὐρανοφοίτων δωρεῶν, καί διατελοῦμεν μετ' ἐξιδιασμένης τιμῆς καί ἐν Αὐτῷ ἀγάπης πολλῆς.

Χριστούγεννα ,βις'

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνίου

(Χριστούγεννα 2016)

Πρωτ. 6138
Ἀρ. Διεκ. 2799

Ἀθήνησι 20ῆ Δεκεμβρίου 2016

Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικέ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐξέλαμψεν καὶ αὐθις ἡ μητρόπολις τῶν ἐορτῶν καὶ πληροῦνται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, ὅτι «Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου» καὶ Θεοτόκου Μαρίας. Ἴδου ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμᾶς ζωοποιήσῃ σὺν Αὐτῷ καὶ «χαρίσῃ ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξαλείψας τὸ χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν» (Κολ. 2, 13). «Ἴδου ὁ Ἰησοῦς ὁ ἐκ Ναζαρέτ ἐνηπιόσθη, ἵνα ἐπισκιάσῃ πανταχοῦ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ ἅπαντες ἀπολαύσωμεν τοὺς ἐξ Αὐτοῦ ἀπορρέοντας καρπούς τῆς ἀγάπης, τῆς χαρᾶς, τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγαθωσύνης, τῆς πίστεως, τῆς πραότητος, τῆς ἐγκρατείας» (πρβλ. Γαλ. 5, 22).

Παρά ταῦτα, Παναγιώτατε ἀδελφέ, ἀτενίζοντες τὸν σημερινὸν κόσμον καὶ τὴν καθ' ἡμέραν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἅπαντες διαπιστοῦμεν, ὅτι οὐ βασιλεύουσιν ἐν πολλοῖς ἡ ἀγάπη, ἡ χαρὰ, ἡ εἰρήνη καὶ τὰ λοιπὰ δῶρα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Ἀντιθέτως δέ, πανταχόθεν ἠχοῦσιν ἀκοαὶ καὶ προετοιμασίαι πολέμων. Αἱ διχόνοια καὶ τὰ μίση διέπουσι τὸν καθ' ἡμέραν βίον. Ἀδικία καὶ ἀναξιοκρατία ρυθμίζουσι τὰς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων σχέσεις καὶ αὐξάνει –παρὰ τὰς τεραστίας δυνατότητας τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης– ἡ δυστυχία,

ἡ πείνα, ἡ στέρησις βασικῶν ἀγαθῶν καὶ δικαιωμάτων, ὡς ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἐργασία. Ἐσχάτως δέ ἀνεφάνη καὶ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς μεταναστεύσεως καὶ τῶν μαζικῶν προσφυγικῶν ροῶν. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ἀκόμη καὶ ἐν ταῖς χριστιανικαῖς κοινωνίαις, δυστυχῶς ἀδιαφορεῖ συχνάκις διὰ τὸν Θεόν καὶ τὸ θέλημα Αὐτοῦ, ἕως καὶ ἀρνεῖται τοῦτον.

Ὅθεν, τιμῶντες καὶ πανηγυρίζοντες τὸ μέγα μυστήριον τῆς τοῦ Κυρίου Ἐνσαρκώσεως ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει πνευματικῇ, στρέφομεν τὴν σκέψιν ἡμῶν κατὰ τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας πρὸς τὴν Ὑμετέραν πεφιλημένην Θειοτάτην Παναγιότητα, προκειμένου ἵνα περιπτυσσόμενοι Αὐτὴν καὶ τοὺς περὶ Αὐτὴν Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, ἀποδώσωμεν τὸν ἐόρτιον ἀσπασμόν, ἐπικαλούμενοι καὶ τὰς Ὑμετέρας προσευχάς, ἵνα τὸ σωτήριο μῆνυμα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καταυγάσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν πάντων τῶν ἀπομακρυνθέντων ἐκ τοῦ θείου θελήματος καὶ ἵνα πάντες κατανοήσωσιν, ὅτι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν σωτηρίαν ἀποτελεῖ ἡ σχέσις ἡμῶν πρὸς τὸν συνάνθρωπον καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ συγκυρία ἢ προσοχή καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν διὰ τὸν χειμαζόμενον καὶ τὸν πάσχοντα, ὡς τὸν πεινῶντα, τὸν διψῶντα, τὸν ἀσθενῆ, τὸν ξένον, τὸν πρόσφυγα.

Ἐπί δέ τούτοις, πεποιθότες, ὅτι ὁ δι' ἡμᾶς Γεννηθεὶς Σωτὴρ προέρχεται εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα καὶ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα κατασπαζόμεθα ἐορτίως καὶ διατελοῦμεν,

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Γιά τήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο τῆς Κρήτης

(ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ, Ἰανουάριος 2017)

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνεται σέ ὅλους τούς πιστούς προκειμένου νά τούς ἐνημερώσει γιά τήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία συνήλθε τόν Ἰούνιο τοῦ 2016 στήν Κρήτη. Κύριος σκοπός τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου ἦταν ἡ ἐνίσχυση καί ἡ φανέρωση τῆς ἐνότητας ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλά καί ἡ ἀντιμετώπιση διαφόρων συγχρόνων ποιμαντικῶν ζητημάτων.

Μέ βάση τά συμπεράσματα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου:

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐκφράζει τήν ἐνότητα καί τήν καθολικότητά Της διά τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων. Ἡ συνοδικότητα ὑπηρετεῖ τήν ἐνότητα καί διαπνέει τήν ὀργάνωση τῆς Ἐκκλησίας, τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο λαμβάνονται οἱ ἀποφάσεις Της καί καθορίζει τήν πορεία Της. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ἐπίσης ὅτι ἡ Ἁγία Σύνοδος δέν ἀναφέρθηκε μόνον στό κῦρος τῶν γνωστῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλά σέ αὐτήν γιά πρώτη φορά ἀναγνωρίσθηκαν ὡς Σύνοδοι «καθολικοῦ κῦρους», δηλαδή ὡς Οἰκουμενικές, ἡ Μεγάλη Σύνοδος ἐπί Μεγάλου Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (879-880), οἱ ἐπί ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Μεγάλες Σύνοδοι (1341, 1351, 1368), καί οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλες καί Ἁγίες Σύνοδοι γιά τήν ἀποκήρυξη τῆς ἐνωτικῆς Συνόδου τῆς Φλωρεντίας (1438-1439), τῶν προτεσταντικῶν δοξασιῶν (1638, 1642, 1672, 1691) καί τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ ὡς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως (1872).

Οἱ Ὁρθόδοξες Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες δέν ἀποτελοῦν συνομοσπονδία Ἐκκλησιῶν, ἀλλά τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Γιά τήν Ὁρθόδοξη Διασπορά στίς διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου ἀποφασίσθηκε νά συνεχισθεῖ ἡ

λειτουργία τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων μέ ἐκπροσώπους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν προκειμένου νά διασφαλίζεται ἡ ἀρχή τῆς συνοδικότητας, μέχρι νά ἐφαρμοσθεῖ ἡ κανονική ἀκρίβεια.

Γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ καρπό τῆς «εἰς Χριστόν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν» μυστηριακῆς ἐνώσεως ἀνδρός καί γυναικός καί εἶναι ἡ μόνη ἐγγύηση τῆς γεννήσεως καί τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων.

Ἡ Ἐκκλησία τονίζει διαρκῶς τήν ἀξία τῆς ἐγκρατείας, τῆς χριστιανικῆς ἀσκήσεως. Ἡ χριστιανική ἄσκηση δέν διακόπτει τήν σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν ζωή καί τόν συνάνθρωπο, ἀλλά τόν συνδέει μέ τήν μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ἀφορᾷ μόνον τούς μοναχούς. Τό ἀσκητικό ἦθος εἶναι χαρακτηριστικό τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καταδικάζει τούς διωγμούς, τήν ἐκδίωξη καί δολοφονία μελῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, τόν ἐξαναγκασμό σέ ἀλλαγὴ θρησκευτικῆς πίστεως, τήν ἐμπορία προσφύγων, τίς ἀπαγωγές, τά βασανιστήρια, τίς ἀπάνθρωπες ἐκτελέσεις, τίς ὑλικές καταστροφές. Ἰδιαιτέρως ἐκφράζει τήν ἀγωνία Της γιά τήν κατάσταση τῶν Χριστιανῶν καί ὄλων τῶν διωκομένων μειονοτήτων στήν Μέση Ἀνατολή καί σέ ἄλλα σημεῖα τοῦ κόσμου.

Βασικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Ἱεραποστολή, δηλαδή ὁ ἀγώνας Της νά δίνει συνεχῶς τήν μαρτυρία τῆς πίστεως καί νά κηρύττει τό Εὐαγγέλιο εἴτε στούς πιστούς πού ζοῦν μέσα στίς σύγχρονες ἐκκοσμικευμένες κοινωνίες εἴτε σέ ὄσους δέν ἔχουν γνωρίσει ἀκόμη τόν Χριστό.

Ὁ διάλογος κυρίως μέ τούς ἑτεροδόξους χριστιανούς (ἄλλες χριστιανικές ὁμολογίες - αἰρέ-

σεις) γίνεται με βάση τό χρέος της Ἐκκλησίας νά μαρτυρεῖ πρὸς κάθε κατεύθυνση τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀποστολική πίστη. Ἔτσι γίνεται γνωστή σέ αὐτούς ἡ γνησιότητα τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης, ἡ ἀξία τῆς πατερικῆς διδασκαλίας, ἡ λειτουργική ἐμπειρία καὶ ἡ πίστη τῶν Ὁρθοδόξων. Οἱ διάλογοι δέν σημαίνουν οὔτε καὶ θά σημαίνουν ποτέ ὅποιοιδήποτε συμβιβασμό σέ ζητήματα πίστεως.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καὶ Ἀποστολική Ἐκκλησία, ὅπως αὐτὴ ὁμολογεῖται στό *Σύμβολο τῆς Πίστεως*. Δέν νοεῖται ἀγιότητα τοῦ ἀνθρώπου ἐκτός τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας (Ἐφεσ. 1,23). Ἡ ἀγιότητα εἶναι μετοχή στό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας καὶ στά ἱερά μυστήριά της μέ ἐπίκεντρο τὴν Θεία Εὐχαριστία. Οἱ Ἅγιοι εἰκονίζουν τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία, ἡ Ὁρθόδοξη. Κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειο, «εἷς λαὸς πάντες οἱ εἰς Χριστὸν ἡλπιότες καὶ μία Ἐκκλησία νῦν οἱ Χριστοῦ, κἂν ἐκ διαφόρων τόπων προσαγορεύηται» (PG 32, 629). Ἡ Ἐκκλησία ἀναμένει πάντοτε τὴν ἐπιστροφή ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἑτεροδόξων καὶ ἄλλοδόξων, σέ Αὐτήν.

Τὰ κείμενα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἐμβαθύνσεως καὶ περαιτέρω μελέτης. Αὐτό ἰσχύει γιὰ ὅλες τὶς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ θεολογι-

κός διάλογος δέν διακόπτεται. Προϋπόθεση ἀπαραίτητη βεβαίως εἶναι νά διατηρεῖται ἀλώβητη ἡ θεολογικὴ ἀλήθεια καὶ ὁ διάλογος αὐτός νά πραγματοποιεῖται χωρὶς φανατισμούς καὶ διαιρέσεις, χωρὶς παρασυναγωγές καὶ σχίσματα, τὰ ὁποῖα πληγώνουν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ σχίσματα εἶναι δυσίατες πνευματικὲς ἀσθένειες. Σύμφωνα μέ τὸν ἱερό Χρυσόστομο: «τό σχίσαι Ἐκκλησίαν, καὶ φιλονείκως διατεθῆναι, καὶ διχοστασίας ἐμποιεῖν, καὶ τῆς συνόδου διηνεκῶς ἑαυτὸν ἀποστερεῖν, ἀσύγνωστον καὶ κατηγορίας ἄξιον καὶ πολλὴν ἔχει τὴν τιμωρίαν» (PG 48, 872). Γι' αὐτό προτρέπονται οἱ πιστοὶ νά μὴ δίνουν βαρῦτητα στά λόγια ἐκείνων πού τοὺς παρακινοῦν νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ Αὐτὴν προκειμένου νά ἀποτελέσουν ξεχωριστὴ ομάδα ἔξω ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἐπικαλούμενοι φανταστικούς λόγους δογματικῆς ἀκριβείας.

Κατακλείοντας τὸ μήνυμα αὐτό, ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς διαβεβαιώσουμε ὅτι ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγρυπνοῦμε καὶ παραμένουμε ἀμετακίνητοι στὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ ἀφοσιωμένοι στὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

«Ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν» (Β' Κορ. 13,11).

Περί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Ναυπάκτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 103
Ἀριθμ. Διεκπ. 30
Ἀθήνησι 10ῃ Ἰανουαρίου 2017

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2982

Πρός

τόν εὐλαβέστατο ἱερό κληρο καί τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπικοινωνεῖ μαζί σας προκειμένου νά σᾶς ἐνημερώσει γιά σοβαρό πνευματικό ζήτημα, τό ὁποῖο ἐπί πολλά ἔτη ἀπασχολεῖ τήν Ἱερά Μητρόπολη Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου. Πρόκειται γιά τήν Ἱερά Μονή Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Ναυπάκτου, ἡ ὁποία ἀπασχόλησε ἀπό τήν ἴδρυσή της ὅλους τοὺς Μητροπολίτες Ναυπάκτου καί τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τίς διαρκεῖς ἀνικανονικές ἐνέργειές της καί τόν ἀντιπαραδοσιακό μοναχισμό της, πού ἀποτελεῖ ἀλλοίωση τοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ.

Στό πλαίσιο αὐτό ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος ἀναγκάστηκε νά διενεργήσει ἐλέγχους στήν Ἱερά Μονή Μεταμορφώσεως προκειμένου νά ἀντιμετωπίσει ζητήματα οἰκονομικῶν ἀτασθαλιῶν, ὅπως ὄφειλε ἐκ τῆς θέσεώς του. Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι τό Ἑλληνικό Δημόσιο μέ ἀποφάσεις του ἔχει καταλογίσει μεγάλα ποσά σέ βάρος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐνῶ οἱ ὀφειλές αὐτές ἀυξάνονται συνεχῶς. Τό ὑπ' ἀριθμ. 85/2016 βούλευμα τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου

Ἐφετῶν Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μιλά γιά ἐγκληματική δράση, πού ἄρχισε τό 1995. Ἡ Ἱερά Σύνοδος γνωρίζει ὅτι τό πρόβλημα αὐτό ὑπῆρχε πρὶν ἀκόμη ἀναλάβει τά καθήκοντά του ὁ νῦν Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, δηλαδή ἡ διαμάχη αὐτή ὑπῆρξε καί μέ τοὺς πρό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου Μητροπολίτες γιά διάφορα οἰκονομικά καί κανονικά ζητήματα. Δυστυχῶς ὁμως, ὁ πρῶν Ἡγούμενος τῆς Μονῆς καί οἱ περί αὐτόν προσπάθησαν νά ἐμφανίσουν τίς καθ' ὅλα σύννομες καί ἐπιβεβλημένες ἐνέργειες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ὡς ἔκφραση προσωπικῆς ἐμπαθείας καί δημιούργησαν μεγάλο σκανδαλισμό στίς συνειδήσεις τῶν πιστῶν ἐντός καί ἐκτός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπί δεκαετίες. Ἀλλά καί τίς ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τά θέματα αὐτά τίς ἀγνόησαν ἐπιδεικτικά οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ὑπέπεσαν σέ σωρεία κανονικῶν καί ἐκκλησιαστικῶν ἀποπημάτων, σέ παραβάσεις πού δέν προσιδιάζουν σέ μοναχοὺς, τίς ὁποῖες ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει στιγματίσει μέ πολλοὺς τρόπους.

Μετά ἀπό πολλές ἀπειθαρχίες, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπέβαλε σέ ὅλους τοὺς ἱερομοναχοὺς καί μοναχοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διαδοχικά τό ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας. Αὐτό σημαίνει ὅτι κατά τήν διάρκειά του δέν μποροῦν νά τελοῦν ὅποιανδήποτε ἱεροπραξία (οἱ ἱερεῖς), ἀλλά καί νά μεταλαμβάνουν. Ἐπίσης, στό ἴδιο ἐπιτίμιο ὑπόκεινται καί ὅλοι ὅσοι συμπράττουν μέ αὐτούς ἐκκλησιαστικά καί λειτουργικά σύμφωνα μέ τήν βασική κανονική ἀρχή: «ὁ ἀκοινωνήτω κοινωνῶν ἀκοινωνήτος ἔσται» (359/6.9.2007 Ἱερᾶς Συνόδου). Τά Ἐκκλη-

σιαστικά Δικαστήρια επέβαλαν ακόμη στόν τότε ηγούμενο π. Σπυρίδωνα Λογοθέτη τήν ποινή τῆς ἐκπτώσεως ἀπό τό ἀξίωμα του καί στόν πρώην ιερομόναχο Ἰγνάτιο Σταυρόπουλο τήν ποινή τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν Ἱερωσύνη καί τόν ὑποβίβασαν στήν τάξη τῶν μοναχῶν.

Δυστυχῶς ὁμως, καί αὐτές τίς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Μονῆς δέν τίς ἐφαρμόζουν. Μάλιστα, ὁ καθαιρεθεῖς μοναχός Ἰγνάτιος Σταυρόπουλος συνεχίζει νά «λειτουργεῖ» ἀντικανονικά καί τελεῖ μυστήρια, ὅπως τό βάπτισμα, τά ὁποῖα εἶναι ἄκυρα καί ἀνυπόστατα γιά τήν Ἐκκλησία. Αὐτή εἶναι μία ἀκόμη κραυγαλέα ἀπόδειξη τῆς ἔλλειψης κάθε σεβασμοῦ πρὸς τόν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί πρὸς τήν θεμελιώδη μοναχική ἀρετή τῆς ὑπακοῆς ἀπό ὅλους τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς. Αὐτή ἡ περιφρόνηση στίς ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ὁμως ἔφερε καί τήν καταδίκη μελῶν τῆς Μονῆς ἀπό τήν Ἑλληνική Δικαιοσύνη σέ ποινές φυλάκισης γιά παράνομη δραστηριότητα, ἰδίαιτερα μάλιστα τοῦ μοναχοῦ Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος ἔχει καταδικαστεῖ σέ ποινές φυλακίσεως κατ' ἐπανάληψιν.

Πρέπει στό σημεῖο αὐτό νά τονίσουμε ὅτι αὐτή ἡ πρωτοφανής περίπτωση περιφρονήσεως Ἐκκλησιαστικῶν καί πολιτειακῶν νόμων εἶναι μεμονωμένη. Δέν ἔχουμε ἄλλα τέτοια φαινόμενα στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Καμμία ἄλλη Μονή δέν ἔχει παρουσιάσει τέτοια συμπεριφορά. Οἱ μοναχοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι φιλόθεοι, φιλότιμοι καί φιλόανθρωποι καί ἐπιδεικνύουν Ἐκκλησιαστικό φρόνημα. Ἀξίζουν κάθε τιμὴ ἀπό τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ἀξίζουν νά διασύρονται ἀπό τήν σκανδαλώδη ἐξαίρεση τῆς Μονῆς Μεταμορφώσεως.

Τέλος, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τονίζει πρὸς κάθε κατεύθυνση ὅτι στηρίζει

τίς ἐνέργειες τοῦ ποιμενάρχου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διασαλευομένης κανονικῆς τάξεως. Ἡ Ἱερά Σύνοδος προτρέπει ὅλον τόν ἱερό κλῆρο, τοὺς εὐλαβεῖς μοναχοὺς καί τόν πιστό λαό τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως νά μὴν ἀκολουθοῦν «ἀλλοτρίους», ἀντικανονικοὺς καί ἀνυπότακτους κληρικοὺς καί μοναχοὺς, οὔτε νά μετέχουν στίς «παρασυναγωγές», στίς Λειτουργίες, τίς ἀκολουθίες, τίς βαπτίσεις καί ὅλα τά μυστήρια πού τελοῦνται ἀπὸ αὐτοὺς στήν Ἱερά Μονὴ Μεταμορφώσεως ἢ καί ὅπουδήποτε ἄλλου, ἐπειδὴ εἶναι ἄκυρα καί ἀνυπόστατα. Γενικά νά μὴν γίνονται μέ τήν συμμετοχή τους ἠθικοὶ αὐτουργοὶ σέ κατάσταση πού ἐξελίσσεται σέ ἰδιότυπο ἐν δυνάμει σχίσμα. Εὐχεται δέ, ὁ Θεὸς νά δώσει ταπείνωση, μετάνοια καί φωτισμό σέ ὅλους τοὺς φυσικοὺς καί ἠθικοὺς αὐτουργοὺς αὐτῆς τῆς δεινῆς πνευματικῆς δοκιμασίας.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος
- † Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος
- † Ὁ Μάνης Χρυσόστομος
- † Ὁ Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ Ἰγνάτιος
- † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ
- † Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης Ἐφραίμ
- † Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ
- † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Ἰωήλ
- † Ὁ Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου Ἱερόθεος
- † Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος
- † Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης Παῦλος
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος
- † Ὁ Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως Βαρνάβας

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μηνύματα της Ίερας Συνόδου
γιά τόν έορτασμό τῶν Τριῶν Ίεραρχῶν

(30 Ίανουαρίου 2017)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣΠρός τούς Ίκπαιδευτικούς
ὄλων τῶν βαθμίδων

Άγαπητοί μας ἔκπαιδευτικοί,

ὁ φετινός έορτασμός τῶν τριῶν Ίεραρχῶν προσφέρει, ὅπως κάθε χρόνο, τήν εὐκαιρία πρὸς ὄλους ὅσοι ἐμπλέκονται στήν υπέροχη ἀλλά καί υπεύθυνη ἀποστολή τῆς διαπαιδαγώγησης τῆς νέας γενιᾶς, νά προβληματιστοῦμε γιά τήν ποιότητα καί τό μέλλον τῆς παιδείας στόν τόπο μας καί νά ἐπιπροσδιορίσουμε τούς στόχους μας.

Ἡ σημερινή πραγματικότητα ἀναδεικνύει μέ ἀνάγλυφο ἀλλά καί ὀδυνηρό τρόπο τίς συνέπειες τῶν λαθῶν καί τῶν παραλείψεῶν μας. Διαμορφώσαμε κοινωνία στηριγμένη στήν ἀτομική καταξίωση, στήν ταύτιση τῆς ἐπιτυχίας μέ τόν καταναλωτισμό καί τήν ἀνάδειξη τῶν νοητικῶν δεξιοτήτων ὡς βασικοῦ ἐργαλείου ἐπίλυσης τῶν πολυποικίλων ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν.

Άποτέλεσμα τῆς ἀντιμετώπισης αὐτῆς ἀποτελεῖ ἡ ἀπογοήτευση καί ἡ παθητικότητα τῶν ἀνθρώπων, κυρίως ὁμως τῶν μαθητῶν μας. Τά νεανικά τους ὄνειρα καί οἱ εὐγενεῖς τους πόθοι προσαρμόζονται γρήγορα καί βίαια στήν ἀναγκαιότητα πρόσκαιρης ἀκαδημαϊκῆς ἐπιτυχίας, ἡ ὁποία δέν μπορεῖ νά ἐξασφαλίσει πλέον οὔτε τήν στοιχειώδη ἐπιβίωση. Ὡς συνέπεια αὐτοῦ τοῦ γεγονότος γινόμαστε ὄλοι μάρτυρες πρωτόγνωρης νεανικῆς καταθλίψεως, ιδιότυπης ἐξαρτήσεως ἀπό τίς ἠλεκτρονικές συσκευές καί ἐξάρσεως παρβατικῶν συμπεριφορῶν κάθε εἶδους.

Οἱ τρεῖς Ίεράρχες ἔζησαν στό παρελθόν, μέ τή ζωή καί τό ἔργο τους ὁμως ἀπαντοῦν στά ἀδιέξοδα τοῦ παρόντος καί μᾶς καλοῦν στήν ὑλοποίηση

τοῦ ὁράματος ἑνός φωτεινότερου μέλλοντος. Ἡ ἐποχή τους, ὅπως καί ἡ δική μας, υπῆρξε περίοδος μεγάλων ἀνατροπῶν καί μεταβάσεως σέ ἕνα διαφορετικό κόσμο. Ἡ σκέψη τους ὁμως υπῆρξε συνθετική. Ἐντόπισαν τούς θησαυρούς τοῦ παρελθόντος, ἀπορρίπτοντας παράλληλα ὅλα ἐκεῖνα τά στοιχεία τῆς δεισιδαιμονίας καί τῆς πλάνης, πού δέν ἦταν πλέον σέ θέση νά ἀπαντήσουν σέ βασικά ἐρωτήματα τῆς ἀνθρώπινης υπάρξεως. Μαθήτευσαν σέ κάθε πεδίο τῆς τότε ἐπιστήμης, παρέμειναν ὁμως πάντα σταθεροί ἀναζητητές τοῦ βαθύτερου νοήματος τῆς ζωῆς. Καλλιέργησαν μέ συνέπεια τόν νοῦ καί τήν ψυχή τους, διατήρησαν ὁμως διαρκῶς στραμμένη τή ματιά τους στίς ἀνάγκες τῆς κοινωνίας, μετατρέποντας τίς δεξιότητες καί τίς γνώσεις τους σέ ἐργαλεῖα ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης.

Ὁ Μέγας Βασίλειος υπῆρξε ἀληθινός πανεπιστήμων καί ἀναδείχθηκε κορυφαῖος ἐρευνητής θεωρητικῶν καί θετικῶν ἐπιστημῶν. Συγχρόνως, ἀναδείχθηκε ἰδρυτής τεράστιου φιλανθρωπικοῦ ἔργου.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καλλιέργησε σέ υπέροχο βαθμό τήν λογική σκέψη καί τήν γλωσσική διατύπωση. Παράλληλα, ἡ ἀγάπη του, κυρίως πρὸς τούς νέους, τόν κατέστησε ἕναν ἀπό τούς κορυφαίους παιδαγωγούς.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀφομοίωσε δημιουργικά ὅλη τήν σοφία τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων καί συνδύασε τήν γνώση μέ τήν καλλιτεχνική ἔκφραση καί εὐαισθησία. Αὐτό ὁμως δέν τόν ἐμπόδισε νά ἀναλώσει τή ζωή του στήν πνευματική καί ὑλική στήριξη τοῦ ποιμνίου του.

Αὐτός ὁ συνδυασμός λόγων καί ἔργων τούς καθιστᾷ πρότυπα καί σήμερα. Ὡς στυλοβάτες τῆς Ἑλληνορθόδοξης παράδοσῆς μας, μᾶς προτεῖ-

νουν τήν αγιότητα τῆς ζωῆς ὡς προϋπόθεση ἀληθινοῦ ἀνθρωπισμοῦ, στηριγμένου στήν πίστη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ στήν ἀγάπη πρὸς ὅλους ἀδιακρίτως. Μέσα σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο ἡ γνώση θά ἐπανεύρει τὸ βαθύτερο νόημά της καὶ τὸ σχολεῖο θά μεταβληθεῖ σὲ χῶρο ὑπαρξιακῆς ὀλοκληρώσεως, πνευματικῆς καλλιέργειας καὶ καλλιτεχνικῆς δημιουργίας.

Ἀγαπητοὶ μας ἐκπαιδευτικοί,

Οἱ καιροὶ ἀπαιτοῦν τὴ συνεργασία ὅλων μας, πρὸς ὄφελος τῶν παιδιῶν μας καὶ τῆς κοινωνίας μας. Ὡς ποιμαίνουσα Ἐκκλησία, μὲ ἀφορμὴ τὸν ἐορτασμό τῶν ἐφόρων τῆς παιδείας μας τριῶν Ἱεραρχῶν, σᾶς διαβεβαιώνουμε πὼς εὐρισκόμεθα μὲ ὅλες μας τίς δυνάμεις στό πλευρό σας, ἀρωγὸί σὲ κάθε σας ἀνάγκη.

Στίς προσπάθειές σας γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν κοινῶν μας στόχων ἐν μέσῳ ἀντίξων συνθηκῶν, οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν θυσιαστικὸ φρόνημα καὶ ὑπέρβαση δυνάμεων, προσευχόμεθα μὲ θέρη, ὥστε τὸ παράδειγμα τῶν τριῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας νά σᾶς ἐμπνέει καὶ νά σᾶς ἐνισχύει.

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη καὶ θερμὲς εὐχές

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

καὶ τὰ μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου

Πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ τίς μαθήτριες ὅλων τῶν ἑλληνικῶν Σχολείων

Ἀγαπητὰ μας παιδιά,

σήμερα ἐορτάζουν τρεῖς Ἅγιοι, τρεῖς Ἱεράρχες ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας, ἀφοῦ καὶ οἱ τρεῖς ἀναδείχθηκαν ἐπίσκοποι. Ἄν καὶ ἔζησαν πρὶν ἀπὸ 17 περίπου αἰῶνες, ἡ Ἐκκλησία ὄχι μόνον τοὺς τιμᾷ, ἀλλὰ τοὺς ἔχει ἀνακηρύξει καὶ προστάτες τῆς Παιδείας. Ποιᾶς παιδείας ὁμως; Μήπως παιδείας, ἡ ὁποία ρίχνει ὅλο τὸ βᾶρος τῆς στήν ἀνάπτυξη τῆς λογικῆς, παραμελώντας καὶ ἄλλα κέντρα τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς, ὅπως τὸ συναίσθημα καὶ τὸ σῶμα; Μήπως παιδείας, ἡ ὁποία διαμορφώνει ἀνθρώπους πού εἶναι σὲ θέση νά σκέφτονται μόνον τὴν ἀτομικὴ τους ἐξέλιξη, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸν συνάνθρωπό τους καὶ γιὰ τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς οἰκουμένης; Μήπως παιδείας, πού ἀξιολογεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἀνάλο-

γα μὲ τίς ἐπιδόσεις τους, ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ ἰδιαιτέρα χαρίσματα καὶ χαρακτηριστικὰ τοῦ κάθε μαθητῆ ξεχωριστά;

Δέν εἶναι αὐτὴ ἡ παιδεία πού ὀραματίστηκαν οἱ τρεῖς Ἱεράρχες, ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἄν καὶ οἱ τρεῖς ἔφτασαν στήν κορυφὴ τῆς ἐπιστήμης τοῦ καιροῦ τους, ἂν καὶ οἱ τρεῖς εἶχαν τὴν εὐκαιρία νά ἀποκτήσουν φήμη καὶ πλοῦτο, προτίμησαν νά ἀφιερῶσουν τὴ ζωὴ τους στήν ὑπηρεσία τῶν ἀνθρώπων τοῦ καιροῦ τους, ἀγωνιζόμενοι γιὰ μεγᾶλα κοινωνικά προβλήματα, ὅπως ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀδικία.

Παρά τὰ μεγάλα τους χαρίσματα καὶ τὴν μόρφωσή τους, δέν κλείστηκαν σ' ἓνα γραφεῖο ἢ ἓνα ἐργαστήριο. Δέν ἔκαναν τὴν γνώση αὐτοσκοπὸ. Ἡ ματιὰ τους ἦταν διαρκῶς στραμμένη στὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ἐποχῆς τους, πού δέν διαφέρουν καὶ πολὺ ἀπὸ αὐτὰ τῆς δικῆς μας ἐποχῆς. Ἀφουγκράστηκαν τὸν πόνο τῶν ἀνθρώπων, τὸν ἔκαναν δικό τους καὶ θέλησαν νά τὸν ἀπαλύνουν μὲ κάθε τρόπο. Ἔτσι τὰ ταλέντα καὶ οἱ γνώσεις τους ἔγιναν ἐργαλεῖα ἀγάπης.

Ὁ Μέγας Βασίλειος δημιούργησε τὴν Βασιλειάδα, πολιτεία ἀγάπης γιὰ ἀνθρώπους καὶ κάθε ἀνάγκης.

Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος δέν ἔπαψε στιγμή νά ἀναλώνεται γιὰ τὴν ἐπισκοπὴ του.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀρχικά στήν Ἀντιόχεια καὶ κατόπιν στήν Κωνσταντινούπολη, θέλησε νά μὴν ἀφήσει οὔτε ἓνα ἄστεγο χωρὶς στέγη, οὔτε ἓνα φτωχὸ χωρὶς τροφή, οὔτε μία χήρα ἢ ἓνα ὀρφανὸ χωρὶς συμπαράσταση.

Παράλληλα, καὶ οἱ τρεῖς ἔγραψαν ἔργα πού ἀκόμη διδάσκονται σὲ πανεπιστήμια ὅλου τοῦ κόσμου. Δέν ἀποσκοποῦσαν ὁμως στήν προσωπικὴ τους καταξίωση. Τὸ ἐνδιαφέρον τους στράφηκε στὴ διαμόρφωση ἀνθρώπων, ὄχι μόνον μὲ γνώσεις, ἀλλὰ καὶ ἠθος, ἀρχές καὶ ἀξίες, ὅπως ἡ ἀγάπη καὶ ἡ δικαιοσύνη. Δίδαξαν μὲ τὸν λόγο, τὴν πένα, κυρίως ὁμως μὲ τὴ ζωὴ τους, πὼς ὁ καλύτερος κόσμος θά προέλθει ἀπὸ ἀνθρώπους μὲ ὑψηλὴ μόρφωση, ἐσωτερικὴ γαλήνη καὶ ἔργα ἀγάπης πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀδιακρίτως.

Τέτοια Παιδεία χρειάζομαστε σήμερα. Ἡ γνώση καὶ ἡ τεχνολογία ἐξελισσονται μὲ ραγδαίους

ρυθμούς, ή ευαισθησία και ή ανθρωπιά όμως όλο και ύποχωρούν. Η έπιστήμη προοδεύει, ό κόσμος όμως συνεχίζει να φοβάται, να αγωνιά και να απελπίζεται. Νά, λοιπόν, γιατί οί τρεῖς Ίεράρχες έρχονται σήμερα να προτείνουν εκπαιδευτικό σύστημα μέ προτεραιότητα τόν άνθρωπο και τίς ανάγκες όχι μόνο τοῦ μυαλοῦ, αλλά και τῆς καρδιάς του. Οί τρεῖς Ίεράρχες χτυποῦν σήμερα τήν πόρτα τῶν σχολείων μας και μάς καλοῦν να ανακαλύψουμε τό αληθινό νόημα τῆς γνώσης. Έκεῖνοι τό

βρῆκαν. Ἄς τούς ζητήσουμε να μάς εμπνέουν πάντοτε, ὥστε παράλληλα μέ τή γνώση να βρίσκουμε τήν αληθινή χαρά πού προσφέρει Έκεῖνος πού τόσο πολύ πίστεψαν και αγάπησαν στή δική τους αγιασμένη πορεία: Τόν Χριστό μας.

Η χάρη τους να σᾶς συνοδεύει πάντα στήν προσπάθειά σας.

Μέ πατρική αγάπη και θερμές εὐχές
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
και τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ίεραῦς Συνόδου

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Μήνυμα στην 1η Ήμερίδα Ιστορίας και Αρχειονομίας
Δευτεροβαθμίου Εκπαιδύσεως

*Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ,
(Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως
καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου)*

Πρός τόν Σεβ. Μητροπολίτην Φθιώτιδος
κ. Νικόλαον
Λαμίας.
Ἐκπρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
σὴν 1η Ἁμερίδα Ἱστορίας καί Ἀρχειονομίας
Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδύσεως

Σεβασμιώτατε

1. Ἀξιοχρέως τά μέλη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως καί Ἐπιμορφώσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου καί ἡ Ταπεινότης μου συγχαίρουμε τὴν πεφλημένη Σεβασμιότητά Σας γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς παρούσης 1ης Ἁμερίδας Ἱστορίας καί Ἀρχειονομίας Δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως πού διοργανώνεται ἀπὸ τὴν Διεύθυνση Ἱεροσκηρικῆς Ἐκπαιδύσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρευνας καί Ἱεροσκηριμάτων καί φιλοξενεῖται εὐγενῶς καί φιλοτίμως σὴν Ἱερά Μητρόπολή Σας, ὄχι μόνο στοὺς φιλόξενους χώρους τοῦ Πνευματικοῦ - Διοικητικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σας, κυρίως ὁμως στό ἐνδιαφέρον, σὴν ἀγάπη καί σὴν ὑποστήριξη πού ἐπιδεικνύετε γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση. Τό λειτουργοῦν σὴν καθέδρα Σας Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο, ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα τῆς Πατρίδας μας, ἐπιβεβαιώνει πάντα ταῦτα.

Στὴν συνέχεια χαιρετίζουμε ἐγκαρδίως τὰ Μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς καί τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, τοὺς Εἰσηγητὲς καί τοὺς Συνέδρους. Εὐχαριστοῦμε ὄλους γιὰ τίς πολύτιμες ὑπηρεσίες τους πού προσέφεραν γιὰ τὴν πραγματοποίηση καί εὐόδωση τῆς Ἁμερίδας καί ἰδιαίτερος τὴν ἀρμοδιὰ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρευνας καί Ἱεροσκηριμάτων.

2. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση ἀποτελεῖ κοινὸ πεδίο δράσεως τῆς Πολιτείας καί τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Γένους μας ἀπὸ τὴν τουρκικὴ δουλεία καί τυραννία καί τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μὲ σαφῶς προσδιορισμένες ἀρμοδιότητες. Στὰ διαρρέυσαντα ἔτη ἡ Πολιτεία χρηματοδοτοῦσε τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση ἔναντι τῆς προσφορᾶς ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας καί τῆς φορολογίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐπικρατείας γιὰ τὴν κάλυψη τῶν κατὰ καιροὺς ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. Ἡ Ἐκκλησία νοηματοδοτοῦσε τὴν λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως. Οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζουν πῶς πρέπει νὰ προετοιμασθεῖ ὁ ὑποψήφιος Κληρικὸς καί ἡ Πολιτεία συνηγορεῖ σ' αὐτό τό ἔργο, συμπαρίσταται καί ὑποστηρίζει. Ἄνευ τῆς συνεργασίας τῶν δύο τούτων κορυφαίων θεσμῶν στό Κράτος δέν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

Ἡ Πολιτεία ὀφείλει νὰ δώσει λόγο ἔντιμο καί σοβαρό, ὅπως τῆς ἔχει ζητηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πολλάκις, ὅπως π.χ. ἀπὸ τόν ἀοίδιμο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν Μελέτιο Μεταξάκη, περὶ τῆς τύχης τῆς περιουσίας πού διαχειρίσθηκε καί ὄχι ὅπως τότε ἀπήντησε, ὅτι κἀκαν τὰ βιβλία καί πάντα τὰ συναφῆ. Οἱ Ἀρμόδιες Ὑπηρεσίες δύνανται νὰ προστρέξουν σὶς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχές νὰ πληροφορηθοῦν περὶ αὐτῆς. Ἡ προσφάτως ἐκδοθεῖσα μελέτη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' μὲ τίτλο «Ἡ ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας στὰ μυθεύματα τοῦ Ἀντικληρικαλιστικοῦ Λαϊκισμοῦ», Ἀθήνα 2016, παραθέτει πλήρη στοιχεῖα καί δεδομένα.

3. Ἡ παρούσα Ἡμερίδα θά ἀνασύρει ἀπό τήν λήθη σημαντικά δεδομένα καί πληροφορίες γιά τήν ἐξέλιξη καί τίς φάσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως πού θά χρησιμεύσουν ἀφ' ἑνός μὲν στήν κατανόησή της, ἀλλά καί στή στό μέλλον ἐξέλιξή της, ὥστε νά ἀποδίδει στήν Ἐκκλησία καί στήν κοινωνία τούς καρπούς τῆς κοινῆς μερίμνης Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Ὅταν ἡ Πολιτεία δηλώνει ὅτι εἶναι «οὐδετερό-θρησκη» ἢ «ἄθρησκη» τότε ἡ ἀρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας ἀναδεικνύεται περισσότερο ἀναγκαία καί ἐπιτακτική γιά νά καθαρίσει τήν παιδεία πού θά διαμορφώσει τούς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀσφαλῶς ὅσοι πολεμοῦν τήν πίστη καί τήν Ἐκ-

κλησία καί πιστεύουν, ὅτι «ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ τό ὄπιο τῶν λαῶν» δέν εἶναι οἱ ἀναδεδειγμένοι κατάλληλοι.

4. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐλπίζει καί ἐπενδύει σ' αὐτή τήν συνεργασία Πολιτείας καί Ἐκκλησίας, Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων καί Ἱεράς Συνόδου, Ἐκκλησιαστικῶν Λυκείων καί Γυμνασίων καί Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Συνεπῶς χαιρόμαστε πού διοργανώνεται αὐτή ἡ Ἡμερίδα πού θά δώσει τήν εὐκαιρία νά ἀναδειχθοῦν ἀπό τό παρελθόν στοιχεῖα πολύτιμα γιά τήν ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση πού θά μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν στήν σύγχρονη διακονία μας.

Μέ θερμές εὐχές καί χρηστές ἐλπίδες γιά τήν κατά Θεόν εὐόδωση τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδας.

Τό Ἀγιολόγιον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίου

(Ὁμιλία εἰς ἸΣΤ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον
Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
Λαμία, 19-21 Σεπτεμβρίου 2016)

Εὐχαριστῶ τὴν Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Λειτουργικῶν θεμάτων γιὰ τὴν συμμετοχή μου στὸ Συνέδριον αὐτό μὲ τὸ σπουδαῖο θέμα περὶ Ἀγιότη-
τας. Καὶ εἶναι σπουδαῖο τὸ θέμα, γιατί ἀποτελεῖ
τόν σκοπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐντολή στὴν ταπεινό-
τητα μου εἶναι νὰ ἀναφερθῶ μὲ τὴν εἰσήγησή μου
στό θέμα κατὰ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ἐπειδὴ εἶναι
περιορισμένος ὁ χρόνος κάθε ὁμιλητοῦ εἰσέρχο-
μαι κατ' εὐθεΐαν στό θέμα, τὸ ὁποῖο δηλῶ ὅτι θά
παρουσιάσω μὲ βάση καὶ πηγὴ τὴν Παλαιὰ Δια-
θήκη, ἀλλὰ μὲ ἀπλότητα, σάν μία κατήχηση γιὰ
τόν λαό.

1. Προλογικά θέλω νὰ πῶ καὶ νὰ τονίσω δύο
πράγματα. Πρῶτον, ὅτι βεβαίως ἔχουμε ἀγιότητα
καὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ μάλιστα ἡ Παλαιὰ
Διαθήκη ἔβγαλε τὴν Παναγία. Ναί! Ὁ σκοπὸς τῆς
Παλαιᾶς Διαθήκης ἦταν νὰ ἀναδείξει τὴν Γυναίκα
Ἐκείνη, ἡ Ὅποια θά γινόταν ἡ Μητέρα τοῦ Μεσ-
σίου. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη μᾶς ὁμιλεῖ γιὰ τὴν ἔλευ-
ση τοῦ Μεσσία. Αὐτὸ εἶναι τὸ κύριο θέμα τῆς.
Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ γεννηθεῖ ἡ κατάλληλη Γυναίκα
γιὰ νὰ γίνει ἡ Μητέρα Του. Καὶ ἐργάζεται λοιπὸν
ἡ Παλαιὰ Διαθήκη μὲ τίς θεοπτίες τῶν δικαίων
τῆς, μὲ τὰ κηρύγματα τῶν Προφητῶν καὶ μὲ ὅλο τὸ
οἰκονομικὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναδείξει τὴν Γυ-
ναίκα Αὐτή. Καὶ ὅταν αὐτὸ γίνεται, σταματᾷ τὸ
ἔργο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ναί! Τὰ ἔσχατα, τὸ
τέλος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἶναι μὲ τὴν Γέννη-
ση τῆς Παναγίας. Γι' αὐτὸ καὶ λέγει τὸ τροπάριον,
«Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἔσχατων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα». «Ἐσχατες
ἡμέρες» γιὰ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι ὁ χρόνος
Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τὸ δεύτερον, τὸ ὁποῖο προλογικά πάλι θέλω νὰ
πῶ, εἶναι νὰ ἀπαντήσω στὴν ἀπορία: Πῶς ἔχουμε
ἀγιότητα στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἀφοῦ ἡ ἀγιότητα

ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν μετοχή στὴν ἀγιότητα τοῦ
Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἐμφανίζεται στὴν Καινὴ Δια-
θήκη. Ἀπαντώντας λέγω ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη θεολο-
γία μας, ἀκολουθοῦσα τὴν χριστολογικὴ ἐρμηνεία
τῆς Καινῆς Διαθήκης, βλέπει τὴν Παλαιὰ Διαθήκη
ὡς βιβλίον Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς δὲν ἐμφανίζεται
στὴν Καινὴ Διαθήκη, ἀλλὰ καὶ στὴν Παλαιὰ. Ἡ
Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι καὶ αὐτή, ὅπως ἡ Παλαιὰ,
βιβλίον τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι πασίγνωστος ἡ περικο-
πὴ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «*Προέλαβε τὴν Και-
νήν ἢ Παλαιὰ καὶ ἡρμηνεύσε τὴν Παλαιάν ἢ Και-
νή. Καὶ πολλάκις εἶπον, ὅτι δύο Διαθήκαι καὶ δύο
παιδίσκαι καὶ δύο ἀδελφαὶ τὸν ἕνα Δεσπότην δο-
ρυφοροῦσι. Κύριος παρά προφήταις καταγγέλλε-
ται, Χριστὸς ἐν Καινῇ κηρύσσεται. Οὐ καινὰ τὰ
καινὰ, προέλαβε γὰρ τὰ παλαιὰ. Οὐκ ἐσβέσθη τὰ
παλαιὰ, ἡρμηνεύθη γὰρ ἐν τῇ Καινῇ*» (Ὁμιλία εἰς
τὸ «Ἐξήλθε δόγμα παρά Καίσαρος Αὐγούστου»
καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἁγίας Θεοτόκου, MPG
50,796). Οἱ ἐμφανίσεις τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ
στὴν Παλαιὰ Διαθήκη δὲν εἶναι ἐμφανίσεις κτι-
στοῦ ἀγγέλου, ὅπως λανθασμένα ἡρμηνεύσε ἡ κα-
θολικὴ θεολογία, ἀκολουθοῦσα τὸν ἱερό Αὐγου-
στῖνο, ἀλλὰ εἶναι ἐμφανίσεις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
ἀσάρκου ἔτι ὄντος, ὁ Ὅποιος ἐβιάζετο, οὕτως
εἶπεῖν, πότε νὰ σαρκωθεῖ καὶ νὰ γίνει Ἐμμανουήλ.
Καὶ ἐνεφανίζετο λοιπὸν πρὸ τῆς σαρκώσεώς Του
μὲ μορφὴν Ἀγγέλου, τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου
(Ἐβρ. «*Μαλ' ἀχ Γιαχβέ*»).

Οἱ ἅγιοι λοιπὸν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πέτυχαν
τὴν ἀγιότητά τους ἀπὸ τίς θεοπτίες τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου.

Μετά ἀπὸ αὐτὰ τὰ γενικά, ὡς προλογικά, ἔρχο-
μαι στὴν διεξοδικὴ κάπως παρουσίαση τοῦ θέ-
ματος.

2. Ὁ Θεός καί στήν Παλαιά Διαθήκη, ὅπως καί στήν Καινή Διαθήκη, καλεῖται «ἅγιος». Ἐμεῖς ὅμως δέν ἔχουμε τήν σωστή ἔννοια τοῦ «ἅγιος», γιατί ἐρμηνεύουμε τήν ἔκφραση ἠθικολογικά καί τήν ἐρμηνεύουμε ὡς ὁ «ἀναμάρτητος». Ἀλλά δέν εἶναι αὐτή ἡ κύρια ἔννοια τῆς λέξης «ἅγιος». Ἡ ἀντίστοιχη ἐβραϊκή ἔκφραση διά τό «ἅγιος» εἶναι τό «καδώς», τό ὁποῖο σημαίνει τόν δεδοξασμένο, τόν παντοκράτορα, τόν μεγαλοπρεπή. Μέ αὐτήν τήν ἔννοια ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη εἰσεχώρησε καί στήν λατρεία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἔτσι, λοιπόν, λέγουμε: «*Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τό ὑποποδίον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί!*»! Μέ αὐτήν τήν ἔννοια τοῦ παντοκράτορα, τοῦ κυρίου καί τοῦ παντοδυναμοῦ, ὑμνεῖται ὁ Θεός ὡς «ἅγιος» καί στήν εὐχή τοῦ Τρισαγίου ὕμνου κατά τήν θεία Λειτουργία, ὅπου τονίζεται ὁ Θεός ὡς δημιουργός, γιατί στήν δημιουργία ἀναφαίνεται κυρίως ὁ Θεός ὡς παντοδύναμος καί παντοκράτωρ. Μέ αὐτήν λοιπόν τήν ἐρμηνεία, πού εἶναι καί ἡ σωστή, «ἀγιότητα» τοῦ Θεοῦ, «καδώς», εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. «Ἄγιος» λοιπόν εἶναι ἐκεῖνος πού μπήκε στήν δόξα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἀνάγκη νά πῶ καί κάτι ἄλλο. Αὐτή ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, τό «καδώς», στήν λατρεία μας λέγεται καί «μνήμη» Θεοῦ. Τά νέα τά παιδιά μέ τήν ἔννοια τῆς μνήμης, τῆς κεφαλῆς τοῦ κομποῦτερο, θά τό νοήσουν καλύτερα αὐτό. Ἔτσι, ὅταν εὐχόμεθα γιά τόν κεκοιμημένο μας «αἰωνία ἡ μνήμη», δέν ἐννοοῦμε νά τόν θυμούμεθα γιά πάντα, γιατί αὐτό δέν εἶναι δυνατόν, ἀφοῦ καί ἡμεῖς θά πεθάνουμε. Ἐννοοῦμε ἡ ψυχὴ τοῦ νεκροῦ μας νά μπεῖ στήν «μνήμη», δηλαδή, στήν «δόξα» τοῦ Θεοῦ, στό καδώς καί νά ἀγιασθεῖ. Γιατί ὅλοι οἱ ἅγιοι εἶναι σ' αὐτήν τήν μνήμη τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί λέγουμε «*μετά πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες*».

3. Τήν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ, μέ τήν ἔννοια πού ἐδώσαμε παραπάνω, τήν ἐτόνισε ιδιαίτερα ὁ προφήτης Ἡσαΐας, γι' αὐτό καί συχνά κατακλείει τίς προφητεῖες του μέ τήν ἔκφραση ὁ «ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ»! Καί ἀπό αὐτό φαίνεται ὅτι αὐτή πραγματικά εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ Θεοῦ ὡς ἅγιος, ἡ ἔννοια δηλαδή τοῦ μεγαλοπρεποῦς καί τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, καί ὄχι ἡ ἔννοια τοῦ «ἀναμάρτητος». Γιατί τήν ἔννοια τῆς ἠθικότητος τήν εἶχε τονίσει ἐνωρίτερα ὁ Ἄμώς γιά τόν Θεόν, τόν ὁποῖο παρέστήσε

ὡς τό ἀπόλυτον ἠθικόν Ὄν. Ὁ Ἡσαΐας τώρα τονίζει τόν Θεό ὡς «καδώς» μέ τήν ἔννοια τῆς παντοδυναμίας καί παντοκρατορίας. Γι' αὐτό καί ὁ προφήτης αὐτός, ὁ Ἡσαΐας, μαζί μέ τό «καδώς» βλέπουμε νά χρησιμοποιεῖ καί τήν λέξη «Σεβασίωθ», πού ἔχει ἀκριβῶς τήν ἴδια ἔννοια μέ τό «καδώς» καί σημαίνει τόν «Κύριον τῶν δυνάμεων». «Καδώς» καί «Σεβασίωθ» εἶναι οἱ δύο προσφιλεῖς λέξεις τοῦ Ἡσαΐου (βλ. Ἡσ. 1,4. 5,19.24. 10,17.20. 12,6 κ.ἄ.). Ὅμως ἡ ἔννοια τοῦ «ἅγιος» στόν Θεό δέν περιορίζεται στήν φυσική σφαῖρα χαρακτηρίζοντας τόν Θεό ὡς τόν ὑπερκόσμιον, ὡς τόν κύριον ὅλης τῆς φύσεως, ἀλλά ἐπεκτείνεται καί στήν ἠθική σφαῖρα χαρακτηρίζουσα τόν Θεό ὡς τόν τέλειον καί ὑπερτέλειον, ὡς τό ἀπόλυτον ἠθικόν Ὄν.

4. Ἡ κύρια ἰδέα καί ἀρετή, πού ἀπορρέει ἀπό αὐτήν τήν παράσταση τοῦ ἁγίου Θεοῦ καί τήν ὁποία ἀπαιτεῖται νά ἐφαρμόσει ὁ ἄνθρωπος γιά νά πετύχει τήν ἀγιότητά του, εἶναι ἡ πίστη, ἡ ἀπόλυτη πίστη στόν Θεό. Ἡ πίστη δέ αὐτή ἀναλύεται στήν ἀπόλυτο πεποίθηση, στήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνθρώπου στόν Θεό, καί στόν «φόβον» ἐνώπιόν Του, στό δέος ἐκεῖνο πού γεννᾶται ἀπό τήν συναίσθηση τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καί ἀμαρτωλότητος πρό τῆς μεγαλειότητος τοῦ ὑπερτελείου, τοῦ ἁγίου Θεοῦ, τοῦ καδώς (βλ. Ἡσ. 7,9. 28,16. 30,15). Γι' αὐτό καί ὡς μεγάλη ἀμαρτία στήν Παλαιά Διαθήκη τονίζεται, στόν Ἡσαΐα ιδιαίτερα, ἡ «ὑβρη» τοῦ ἀνθρώπου κατά τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερηφάνειά του, ἡ ὑπεροψία του (βλ. Ἡσ. 10,5 ἔξ. 14,13 ἔξ. 16,6 ἔξ. 37,22 ἔξ.). Καί ἡ ἀπόλυτος αὐτή πίστη τοῦ ἀνθρώπου στόν Θεό συνεπάγεται βεβαίως τήν ὑπακοή στίς ἐντολές Του, τήν ὑποταγή στό θέλημά Του (βλ. Λευιτ. κεφ. 26. Δευτ. κεφ. 28. Ἡσ. 1,2 ἔξ.). Αὐτά εἶναι τά κύρια, πού πρέπει νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, γιά νά πετύχει τήν ἀγιότητά του.

Στό σημεῖο πού βρισκομαί εἶναι ἀνάγκη νά πῶ ὅτι καί στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ ἔννοια τῆς ἀγιότητος συνδέεται μέ τήν σωστή καί καθαρή ἔννοια τοῦ Θεοῦ. Γιά τήν ὑπαρξή τοῦ Θεοῦ δέν ὁμιλεῖ ἡ Παλαιά Διαθήκη, γιατί τό θεωρεῖ δεδομένο ὅτι ὑπάρχει Θεός. Στήν παλαιά Ἀνατολή ὅλοι πίστευαν στήν ὑπαρξή ἀνωτέρων ὄντων πού κυριαρχοῦν στήν φύση. Ἡ Παλαιά Διαθήκη ὁμιλεῖ μόνο γιά περιφρονητές καί ὑβριστές τοῦ Θεοῦ, γιά ἀνθρώ-

πους, δηλαδή, πού δέν εἶχαν σωστή ἔννοια Θεοῦ, γιατί ἀρνοῦνταν τήν κυριαρχία Του καί δέν ἤθελαν νά ὑπακούουν στους λόγους Του. Δηλαδή, δέν τόν θεωροῦσαν «καδώς», «ἅγιο». Ὁ προφήτης Ἰερεμίας ὁμιλεῖ γιά συγχρόνους του Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν *Io hu*, «δέν εἶναι αὐτός» (5,12)! Αὐτό δέν σημαίνει ἄρνηση Θεοῦ, ἀλλά σημαίνει ὅτι ἔλεγαν περὶ τοῦ Θεοῦ, «δέν ἀξίζει αὐτός». Ἀρνοῦνταν, δηλαδή, τήν ἰσχύ Του, τήν δύναμή Του, λέγοντες ὅτι οἱ θεοί τῶν Βαβυλωνίων καί τῶν Χαναναίων εἶναι ἰσχυρότεροι ἀπό τόν ἰδικό τους Γιαχβέ (βλ. Ἰερ. 51,17-19). Δέν ἐπίστευαν, δηλαδή, τόν Θεό τους ὡς «καδώς», ὡς «ἅγιο», μέ τήν ἔννοια τοῦ παντοδυνάμου καί παντοκράτορος. Ἄλλες παρόμοιες ὕβρεις πρὸς τόν Θεό ὡς ἀδυνάτου βλ. εἰς Ψαλμ. 14,1 καί 9,25. 9,32. 72,11. 94,7. Σοφ. 1,12. Ἰεζ. 8,13· βλ. καί 9,9. Ὡς σέ παρέκβαση λέγω ἐδῶ ὅτι τό ἐρώτημα «ὑπάρχει Θεός;» τίθεται γιά πρώτη φορά ἀπό τόν συγγραφέα τοῦ βιβλίου τῆς Σοφίας Σολομώντος, στήν τελευταία δηλαδή ἑκατονταετί π.Χ. περίπου, ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Αἰγυπτιακῆς διασπορᾶς εἶχαν ὑποστῆ τήν ἐπίδραση τοῦ ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ πνεύματος. Πρὶν ἀπό τήν ἐποχή αὐτή τό ἐρώτημα ἦταν: «ὑπάρχει ἕνας Θεός;». Καί οἱ συγγραφεῖς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπαντώντας στρέφονται κατά τοῦ συγκρητισμοῦ καί τοῦ πολυθεϊσμοῦ.

5. Τελειώνω τόν ταπεινό μου λόγο παρουσιάζοντας μία σπουδαία σχετική μέ τό θέμα μας περικοπή, πού τήν θεωρῶ ὡς τήν καλύτερα ἀπό ὅλες τίς περικοπές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Καί γιά νά μιλήσω μέ «βελλίτιο» γλώσσα, ἡ περικοπή αὐτή, τήν ὁποία θά ἀκούσετε, «εἶναι μία ὑψηλή κορυφή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀπ' ὅπου φαίνονται οἱ καθαροί οὐρανοί τῆς Καινῆς Διαθήκης!» Εἶναι ἡ περικοπή Μιχ. 6,6-8. Στήν ἀρχή τοῦ λόγου μου εἶπα γιά τρεῖς ἀρετές, γιά τήν πίστη στόν Θεό καί τήν ἐμπιστοσύνη καί τόν «φόβο» πρὸς Αὐτόν. Τίς ἀρετές αὐτές, τίς ὁποῖες τονίζει ὁ προφήτης Ἡσαΐας καί ἀπορρέουν ἀπό τήν παράσταση τοῦ Θεοῦ ὡς καδώς, ἀπαιτεῖται νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη ἀκόμη γιά νά πετύχει τήν ἀγιότητά του, πού εἶναι τό θέμα τοῦ Συνεδρίου μας. Ἀπό τήν περικοπή τώρα τῶν δύο μόνο στίχων τοῦ προφήτου Μιχαίου, θά σᾶς πῶ γιά ἄλλες τρεῖς ἀρετές, ἀπαραίτητες πάλι γιά τήν ἀγιότητα τοῦ

ἀνθρώπου, καί πού συνιστοῦν τήν οὐσία τῆς θρησκείας. Πρέπει ὅμως νά κάνω ἐρμηνεία γιά νά κατανοήσετε τό μεγαλεῖο τῆς περικοπῆς τῶν στίχ. Μιχ. 6,6-8. Παρακαλῶ ἀκούσατε:

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς τοῦ προφήτου Μιχαίου (8ος αἰών) ἀναζητοῦσαν μέν τόν Θεό, ἀλλά δέν εἶχαν σωστή ἔννοια Θεοῦ. Καί ἐνόμιζαν ὅτι ὁ Θεός εὐαρεστεῖται μέ παχυλές θυσίες κριῶν καί μόσχων καί μέ προσφορές ἐλαίου ἢ τό ἀκόμη πολύ χειρότερο γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους ἐνόμιζαν ὅτι πρέπει νά θυσιάσουν τό πρωτότοκο παιδί τους. Καί ἐρωτοῦν, λοιπόν, τόν προφήτη Μιχαία:

6,6 *Μέ τί πρέπει νά παρουσιασθῶ στόν Γιαχβέ, νά προσκυνήσω τόν ὕψιστο Θεό; Πρέπει νά παρουσιασθῶ μέ ὀλοκαυτώματα, μέ ἐνιαύσιους μόσχους;*

7 *Εὐαρεστεῖται ὁ Θεός σέ χιλιάδες κριῶν καί σέ μυριάδες ποταμούς ἐλαίου; Πρέπει νά προσφέρω τόν πρωτότοκό μου γιά τήν ἁμαρτία μου, τό γέννημα τοῦ σώματός μου γιά τήν ἀνομία τῆς ψυχῆς μου;*

Στά ἐναγώνια αὐτά ἐρωτήματα τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του, γιά τό πῶς ὁ ἄνθρωπος θά βρεῖ τόν Θεό καί θά τόν εὐαρεστήσει, ὁ προφήτης Μιχαίας ἀπαντᾷ:

8 *Σοῦ ἀναγγέληκε, ἄνθρωπε, τί εἶναι καλό καί τί ὁ Γιαχβέ ζητάει ἀπό σένα. Τίποτε ἄλλο, παρά δικαιοσύνη καί ἀγάπη νά ἐξασκεῖς καί νά εἶσαι πρόθυμος στό νά ἀκολουθεῖς τόν Θεό σου!*

Ἡ ἀπάντηση αὐτή τοῦ προφήτου Μιχαία εἶναι ὕψος! Εἶναι ἡ οὐσία τῆς θρησκείας! Κατά τόν ἀθάνατο αὐτό στίχο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τόν Μιχ. 6, 8, γιά νά πετύχουμε τήν ἀγιότητά μας πρέπει: α) Νά εἴμαστε δίκαιοι πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· β) νά ἀγαπᾶμε ὅλους· καί γ) νά εἴμαστε πρόθυμοι νά πράττουμε ὅ,τι θέλει ὁ Θεός («ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετά Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου», στίχ. 8).

Ἄς προσέξουμε ὅτι ὁ προφήτης στήν ἀπάντησή του εἶπε τό: «Σοῦ ἀναγγέληκε, ἄνθρωπε, τί εἶναι καλό καί τί ὁ Γιαχβέ ζητάει ἀπό σένα». Πραγματικά αὐτά τά τρία πού λέγει ἐδῶ ὁ προφήτης στόν ἐρωτῶντα αὐτόν λαό, τοῦ τά εἶχαν πεί καί οἱ προηγούμενοι ἀπό αὐτόν προφῆτες, γι' αὐτό ὁ προφή-

της μας λέγει «σοῦ ἀναγγέλθηκε, ἄνθρωπε». Πρὶν ἀπὸ τὸν προφήτη Μιχαΐα προφῆτες μέ γραπτά κείμενα ἦταν ὁ προφήτης Ἀμώς πρῶτα, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε πολὺ τὴν δικαιοσύνη (βλ. Ἀμ. 2,6 ἐξ. 5,11· 4,1 ἐξ. 3,10· 5,7.10.12.15 κ.ἄ.)· ἔπειτα ἔχουμε τὸν προφήτη Ὡσηέ, πού ἐκήρυξε τὸν Θεό ὡς ἀγάπη καὶ παρουσιάζει τὸν Θεό νά λέγει ἐκείνον τὸν ἀθάνατο λόγο στοὺς Ἰσραηλίτες τῆς ἐποχῆς του, πού ζητοῦσαν καὶ αὐτοὶ νά βροῦν Τὸν Θεό μέ παχυλές θυσίες: «Ἀγάπη θέλω καὶ ὄχι θυσίες, γνώση Θεοῦ καὶ ὄχι ὀλοκαυτώματα» (Ὡσ. 6,6)· Μετὰ τὸν Ὡσηέ ἔχουμε χρονολογικῶς τὸν προφήτη Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν Θεό ὡς «καδῶς», δηλαδή, ὡς «ἅγιον», μέ τὴν ἔννοια τοῦ παντοκράτορος. Καὶ πρὸς τὸν παντοκράτορα Αὐτὸν Θεό ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά αισθάνεται προθυμία νά ὑπακούει ἀπό-

λυτα στό θέλημά Του (Ἡσ. 6,3.5. 2,10. 8,11 ἐξ. 30,15. κ.ἄ.). Ὁ προφήτης Μιχαΐας, λοιπόν, πρὸς τὸν ἐρωτῶντα αὐτὸν λαό, τί νά κάνει γιὰ νά εὐαρεστήσει τὸν Θεό, γιὰ νά γίνει δηλαδή ἅγιος, ἐνώνει τὴν διδασκαλία τῶν προηγουμένων του προφητῶν, τοῦ Ἀμώς, τοῦ Ὡσηέ καὶ τοῦ Ἡσαΐου, καὶ λέγει σ' αὐτούς, πρῶτον, νά εἶναι δίκαιοι· δεύτερον, νά ζοῦν μέ ἀγάπη μεταξύ τους καὶ τρίτον, καὶ νά εἶναι πρόθυμοι («ἔτοιμον εἶναι») νά πράττουν αὐτό πού θέλει ὁ Θεός. Πραγματικά, σ' αὐτά τὰ τρία συνίσταται ὅλη ἡ ἀγιότητα. Γιὰ τό ὅτι δέ ὁ προφήτης Μιχαΐας συνήνωσε σέ ἓνα στίχο ὅλη τὴν διδασκαλία τῶν προηγουμένων του προφητῶν διδασκάλων του, θεωρεῖται ὡς ὁ ἀνώτερος τῶν προφητῶν!

Εὐχαριστῶ πού μέ ἀκούσατε!

Ἁγιολόγιο καὶ Ποιμαντική Πράξη τῆς Ἐκκλησίας*

Τοῦ Πρωτ. Βασιλείου Ἰ. Καλλιακμάνη,
Καθηγητοῦ τοῦ Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ.

(ΙΣΤ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων,
Λαμία, 19-21 Σεπτεμβρίου 2016)

1. Εἰσαγωγικά

Σεβασμιώτατοι, σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ πατέρες, κύριοι συνάδελφοι καθηγητές, τὸ θέμα πού μου ἀνατέθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ καλοῦμαι νὰ πραγματευθῶ ἔχει πολλές πτυχές. Λόγῳ ὅμως τοῦ περιορισμένου χρόνου θὰ ἀναφερθοῦν ὀρισμένες ἀπὸ αὐτές, οἱ ὁποῖες θεωροῦνται κλειδιά γιὰ τὴν ποιμαντικὴ ἀξιοποίηση τοῦ Ἁγιολογίου τῆς Ἐκκλησίας¹.

Θὰ ἐστιάσουμε στὰ ἑξῆς ἐρωτήματα: Εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποσυνδέεται ἡ ζωὴ τῶν ἁγίων ἀπὸ τὴν Παναγία Τριάδα καὶ εἰδικότερα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ; Μήπως λησιμονεῖται ὅτι ἡ ἀγιότητα εἶναι κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν θεοκεντρικὴ; Μήπως δημιουργοῦνται ποιμαντικὲς παρενέργειες ἀπὸ τὴν ἐνδεχόμενη ἀσυμφωνία τῶν ἁγιολογικῶν διηγήσεων μὲ τὸ εὐαγγελικὸ καὶ ἀποστολικὸ κήρυγμα; Μήπως ὑπάρχει κίνδυνος αὐτονόμησης καὶ ὑπερτονισμοῦ ὀρισμένων πλευρῶν τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων καὶ ἀποσιώπησης ἄλλων μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται; Ἡ μονομερὴς προβολὴ μόνο θαυμάτων καὶ ἁγίων στιγμῶν στοὺς βίους τῶν ἁγίων, μήπως ὀδηγεῖ σὲ ἀποσιώπηση τῶν ὀριακῶν στιγμῶν καὶ τῆς τελικῆς μεταστροφῆς τους στὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου; Πῶς θεωροῦνται οἱ διηγήσεις τῶν ἁγιολογικῶν κειμένων; Ὡς ἀπλὲς ἱστορίες ἢ ὡς «ἱερὲς ἱστορίες»; Μήπως ὑποτιμᾶται ἡ ἐκκλησιολογικὴ θεώρηση τῆς ἀγιότητας; Ἡ τυποποίηση τῶν διηγήσεων τῶν συναξαρίων μήπως παραπέμπει καὶ σὲ κάποιου εἴδους τυποποίηση τῆς πνευματικῆς ζωῆς; Μήπως περνᾷ ἀπαρατήρητη ἡ διαφορετικότητὰ τῶν σωστικῶν ὁδῶν τῶν ἁγίων πού φανερῶνει τὴν ποικιλία τῶν χαρισμάτων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας; Ἡ νεώτερη συνήθεια κάθε ἐπάγγελμα καὶ θεσμός νὰ ἔχουν τὸν προστάτη τους ἅγιο

εἶναι πάντοτε λυσιτελής καὶ πνευματικὰ ὠφέλιμη; Μήπως ὀρισμένες φορές παρατηρεῖται κάποιος τοπικισμός πού ἀφορᾷ στὸ αἶτημα γιὰ ἀνακήρυξη κάποιου ἁγίου καὶ κάποιος ἰδιότυπος ἐθνοκεντρισμός πού ἀφορᾷ στὴν τιμὴ του; Εἶναι ἐμφανές, ὅτι τὰ θέματα αὐτὰ δὲν ἐξαντλοῦνται. Ὡς προσεκτικοὶ ἀκροατές, εὐλαβεῖς καὶ φιλάγιοι πατέρες, θὰ κάνετε τίς δικές σας ἀναγωγές καὶ θὰ ἀναζητήσετε τίς σχετικὲς ποιμαντικὲς ἐφαρμογές.

2. Οἱ ἁγιολογικὲς συλλογές ὡς προσφιλὲς ἀνάγνωσμα

Οἱ βίοι τῶν ἁγίων ἀποτελοῦν προσφιλὲς ἀνάγνωσμα τῶν κληρικῶν, τῶν μοναχῶν ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου του πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπλή δομὴ τῶν ἁγιολογικῶν διηγήσεων καὶ τὸ εὐληπτο τοῦ περιεχομένου τους τίς κατέστησαν διαχρονικὰ ἀγαπητές στὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα στὴ διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας πού ὑπῆρχε μεγάλη δυσκολία στὴν ἐκδοση βιβλίων ἀλλὰ καὶ κάμψη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος ἐξ αἰτίας τῆς αἰχμαλωσίας, οἱ διηγήσεις αὐτές ἀποτελοῦσαν κατεξοχὴν ἐντρύφημα τῶν χριστιανῶν. Ἔτσι, ἐνίσχυαν τὸ μαρτυρικὸ φρόνημα τῶν ὑποδοῦλων καὶ ἀπέτρεπαν τοὺς ἐξισλαμισμούς. Δέν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονὸς τῆς συλλογῆς τῶν βίων νεομαρτύρων ἀλλὰ καὶ μετάφρασης καὶ ἐκδοσης αὐτοτελῶν ἁγιολογικῶν συλλογῶν κατὰ τὴν περίοδο αὐτή. Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε: τὸν *Συναξαριστὴ, τὸ Νέον Μαρτυρολόγιον καὶ τὸ Νέον Ἐκλόγιον* (Ἐνετία 1803) πού φέρονται στὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, τὴν *Αὐτόγραφη Νεομαρτυρολογικὴ Συλλογὴ τοῦ Μοναχοῦ Καισάρου Δαπόντε*², τὸν *Παράδεισο* τοῦ Ἀγαπίου τοῦ Κρητός, τὸ *Νέον Λειμωνάριον* τοῦ ἁγίου Μακαρίου Κορίνθου καὶ τὸν *Θησαυρὸ* τοῦ Δαμασκηνοῦ

Στουδίτου, πού δέν εἶναι ἀκραιφνῶς ἀγιολογική συλλογή.

3. Σημεῖο ἀναφορᾶς ὁ Χριστός καί τό Εὐαγγέλιο

Νά σημειωθεῖ ὁμως ἐδῶ ὅτι οἱ προαναφερθέντες συντάκτες τῶν ἀγιολογικῶν συλλογῶν εἴτε στήν προμετωπίδα εἴτε στά προλογικά σημειώματα τῶν βιβλίων τους συνδέουν τοὺς βίους τῶν ἁγίων μέ τήν Παναγία Τριάδα καί τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἔχουν ἐπίγνωση ὅτι ἡ ἀγιότητα εἶναι κατεξοχήν γνώρισμα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης γράφει: «Ὁ γάρ Συναξαριστής οὗτος, πολύφωτος ἐστίν οὐρανός, ὁ Ὅποιος ὡς μέγαν μέν Φωστήρα καί λαμπρότατον ἥλιον ἔχει τόν Δεσπότην Χριστόν ὡς Σελήνην δέ ἀργυροειδή καί πλησιφαῆ ἔχει τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὡς Ἀστέρας δέ ἀπλανεῖς καί ἀνεκλείπτους περιέχει ὅλους τοὺς χορούς τῶν ἁγίων ἀπάντων. Ὅθεν φωτίζει, θερμαίνει, ζωοποιεῖ καί διεγείρει πρὸς γονιμότητα τῶν ἀρετῶν, ὄλην τήν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καί πᾶσαν τήν ὑφήλιον Κτίσιν»³.

Ἄλλο ἀξιοπρόσεκτο στοιχεῖο στίς ἀγιολογικές διηγήσεις πού συνδέεται μέ τό προηγούμενο εἶναι ἡ υἰοθέτηση καί ὁ τονισμός ἐπιμέρους δευτερευόντων λαϊκότροπων στοιχείων⁴ ἢ «γελοίων καί ἀλλόκοτων συγγραφῶν» πού ἀποδίδονται στοὺς μάρτυρες, ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τό εὐαγγελικό καί ἀποστολικό κήρυγμα ἀφ' ἑνός ἢ ἐμφανίζονται ὡς ἀπλοϊκές ἱστορίες ἀφ' ἑτέρου καί ἀντί νά ὠφελήσουν πνευματικά, μπορεῖ νά ὀδηγήσουν στήν ἀπιστία. Γι' αὐτό καί ἡ Πενθέκτη Οἰκουμενική Σύνοδος φθάνει μέχρι τόν ἀναθεματισμό ὅσων πλάθουν φανταστικές ἱστορίες γιά τοὺς μάρτυρες⁵. Ἡ περιγραφή ἐπίσης, μόνο θαυμάτων καί ἡρωικῶν ὑπεράνθρωπων κατορθωμάτων σέ ἑορτές καί πανηγύρεις διαφόρων ἁγίων μᾶλλον τοὺς ἀπομακρύνει παρά τοὺς φέρει κοντά στό λαό. Συνήθως, περιγράφοντας ὡς ἱεροκήρυκες μαρτύρια, ἀρετές, ἀσκητικούς ἀγῶνες καί παλαίσματα ἁγίων ἀνδρῶν καί γυναικῶν, κινδυνεύουμε ἀπό τή μιά μεριά νά τοὺς τοποθετήσουμε τόσο ψηλά, πού νά μήν μποροῦμε νά τοὺς ἀγγίξουμε καί ἀπό τήν ἄλλη νά ἀφήνουμε ἑμμεσα νά διαχέεται, ὅτι διακρινόμαστε κι ἐμεῖς γιά ὅλα αὐτά τά θαυμαστά πού περιγράφουμε. Ἄς ἐνθυμούμαστε ὁμως, ὅτι μέτρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς δέν εἶμαστε ἐμεῖς,

ἀλλά ὁ Χριστός καί οἱ φίλοι του οἱ ἅγιοι. Οἱ ἅγιοι ὁμως «διήλθον διά πυρός καί ὕδατος καί ἐξηγάγεν αὐτούς ὁ Κύριος εἰς ἀναψυχήν»⁶. Ὅποτε δέν ἐπιτρέπεται νά αὐτονομοῦμε τή ζωή τους ἀπό τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

4. Ὁ ὑπεριστορικός χαρακτήρας τῶν Συναξαρίων

Στό βίο τοῦ ἁγίου Παΐσιου διαβάζουμε, ὅτι ἐκεῖνος μελετοῦσε κρυφά ἀπό ἑνδεκα χρονῶν τοὺς βίους τῶν ἁγίων⁷. Ὅπως ὁμολογεῖ ἀργότερα ὁ ἴδιος, «τά Συναξάρια εἶναι ἀγιασμένη ἱστορία, γι' αὐτό πολύ βοηθοῦν- ἰδίως τά παιδιά-, ἀλλά νά μήν τά διαβάζουμε σάν ἱστορίες»⁸. Ἄς κρατήσουμε ἀπό ἐδῶ τήν ἔκφραση «ἀγιασμένη ἱστορία», ὄχι ἀπλή ἱστορία. Κι αὐτό ἀποτελεῖ ἕνα ἄλλο στοιχεῖο πού πρέπει νά προσεχθεῖ. Ὁ ὅσιος Παῖσιος εἶχε ἐπίγνωση τῶν ὅσων ἀναφέραμε. Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τό λόγο ἕνα γεγονός πού τοῦ συνέβη στό ξενοδοχεῖο στήν Κέρκυρα, ὅπου εἶχε μαζί του τά λείψανα τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου, τό εἶπε μόνο σέ δύο ἄτομα πνευματικά, «διότι φοβήθηκε μήπως τό μάθουν περισσότεροι καί οἱ γυναῖκες ἀπό ἀδιάκριτη εὐλάβεια μετά πλέξουν παραμύθια»⁹.

Εἶναι γνωστό ὅτι, ἡ ζωή τῶν ἁγίων παρουσιάζεται στά Συναξάρια μέ σχηματοποιημένο τρόπο. Ὑπάρχει κάποια ἀναλογία, ἀνάμεσα στή βυζαντινὴ ἀγιογραφία καί τά Συναξάρια, ὅπως σημειώνει ὁ Γ. Μαντζαρίδης. Ὅπως ὁ ὀρθόδοξος ἀγιογράφος δέ σχεδιάζει καί δέν εἰκονογραφεῖ τό φυσικό πρόσωπο τοῦ ἁγίου, ἀλλά τή θεωμένη ὑπόστασή του, ἔτσι καί τά Συναξάρια μέ τόν τονισμό τοῦ παράδοξου καί τήν ἔξαρση τοῦ θαυμαστοῦ στοιχείου, προβάλλουν τήν ἐν Χριστῷ ἀνακαινισμένη ἀνθρώπινη ὑπόσταση· τόν ἐν Χριστῷ μεταμορφωμένο ἄνθρωπο. Εἰδικότερα, τά κείμενα τῶν Συναξαρίων «δέν ἀσχολοῦνται τόσο μέ τήν ἀκριβολογία τῶν ἐπιμέρους γεγονότων. Δέν ἔχουν τό πνεῦμα τῆς ἱστορίας τοῦ Θεουκιδίδη, πού ἀναζητεῖ τήν ἀλήθεια τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως, ἀλλά τό πνεῦμα τῆς συλλογικῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας καί φροντίζουν νά παρουσιάσουν τήν ἐνότητα τῶν ἀποσπασματικῶν στοιχείων τῆς ζωῆς στό σῶμα τῆς ἐνιαίας καί ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας»¹⁰.

Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ὑποτιμᾶται ἡ ἱστορική πραγματικότητα, ἀλλά ὅτι αὐτή ἐκφράζεται μέ

εικόνες και σύμβολα. “Όπως έξηγηί ο Λεωνίδας Ουσπένσκη, «ή εικόνα είναι μία ζωγραφιά καμωμένη εκ του φυσικού, όχι από τη χαλασμένη κι άμαρτωλή φύση, αλλά από την άνακαινισμένη φύση μέ τη βοήθεια των συμβόλων. Είναι ο δρόμος και τό μέσον, είνε ή ίδια ή προσευχή. Από τουτο προέρχεται ή μεγαλοπρέπεια της Εικόνας, ή απλότητά της, ή ήσυχη κίνηση, ο ρυθμός των γραμμών και των χρωμάτων της, πού μεταδίδουν στό θεατή μία τέλεια έσωτερική άρμονία»¹¹.

5. Όριακές στιγμές, μεταστροφή¹² και σταθεροποίηση

Οι έπισημάνσεις όμως αυτές, ένω άποτυπώνουν την άλήθεια των πραγμάτων και βρίσκονται στό κέντρο του θεολογικού προβληματισμού, άν αυτόνομηθούν μπορεί νά οδηγήσουν σέ στρεβλή ποιμαντική άξιοποίηση των βίων των άγιών. Συνηθίζουμε νά προβάλλουμε μόνο τίς άγιασμένες στιγμές των άγιών και τά θαύματά τους, –παραθεωρώντας ή άποσιωπώντας όχι κατ’ άνάγκην σκόπια– τίς όριακές στιγμές της ζωής τους, τίς ώρες του πειρασμού ή και τίς πτώσεις τους άκόμη στόν πολύμορφο άγώνα κατά των παθών, γιά νά μή σκανδαλίσουμε δήθεν τό λαό. Λησιμονούμε έπίσης ότι κάθε άνθρωπος, άκόμη και ο άγιος, μέχρι τό τέλος της ζωής του είναι έθελότρεπτος.

Ό άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς μιλώντας στή μνήμη των άγιών Άπόστολων Πέτρου και Παύλου γράφει: Έάν δέν μπορούμε νά μιμηθοῦμε «τά μεγάλα και ύψηλά και μέγάλους προσήκοντα, και μέγάλους πρός μίμησιν ήκοντα, ίσως έστιν ά και τοίς πάσι τό παράπαν άμίμητα», άς μιμηθοῦμε «τήν εκ ταπεινώσεως και μετανόιας διόρθωσιν»¹³. Και στό σημείο άκριβώς αυτό βρίσκεται και τό κλειδί της ποιμαντικής άξιοποίησης του Άγιολογίου γιά την πλειονότητα των χριστιανών.

Άς άναφέρουμε ως χαρακτηριστικό παράδειγμα τόν Άπόστολο Πέτρο, ο οποίος έμφανίζεται στά Εύαγγέλια ταυτόχρονα ως ένθουσιώδης¹⁴ και όλιγόπιστος¹⁵, όρμητικός και φοβισμένος, όμολογητής και «σατανάς»¹⁶, άρνούμενος τόν Κύριο¹⁷ και μετανοών¹⁸, λυπούμενος¹⁹ και χαίρων. Όμως, μέ την έπίνευση της χάριτος και τό θείο φωτισμό ο Άπ. Πέτρος γίνεται ναός του Άγίου Πνεύματος κατά την ήμέρα της Πεντηκοστής, όπλίζεται μέ

παρησία και άξιώνεται νά μαρτυρήσει γιά τό Χριστό. Πώς όμως θά άξιοποιηθεί ποιμαντικά ο βίος του έν λόγω Άποστόλου; Θα άποσιωπηθούν οι πτώσεις του και οι παλινωδίες του; Οι εύαγγελιστές είναι ξεκάθαροι: Δέν άποσιωπούν τίς άδύναμες στιγμές, την όλιγοπιστία, την άρνηση ή και τό φόβο και τη φυγή, όχι μόνο του Άποστόλου Πέτρου αλλά και των άλλων μαθητών, μπροστά στό μυστήριο του Σταυρού του Χριστού. Είναι χαρακτηριστικό, ότι ούτε τό φως της θεοπτίας της Μεταμορφώσεως βοήθησε τόν Πέτρο και τούς άλλους μαθητές νά άποφύγουν την άρνηση ή και την έγκατάλειψη του Χριστού ένώπιον του πάθους. Δέν έμειναν όμως στήν κατάσταση αυτή. Όντας δεκτικοί, έστω και δύσπιστοι άξιώθηκαν των έμφανίσεων του Άναστάτου Χριστού και του θείου φωτισμού κατά την ήμέρα της Πεντηκοστής²⁰.

Όπότε, χρειάζεται νά έξαρθεί και νά προβληθεί ή όριακή στιγμή της όριστικής μετανόιας και μεταστροφής και της έπίσκεψης της χάριτος του Άγίου Πνεύματος στους βίους των άγιών. Αυτό άγγίζει την προσωπική ζωή των πιστών, δημιουργεί έσωτερικές αναλογίες ανάμεσα στόν τρόπο ζωής των άγιών και της ζωής των συγχρόνων χριστιανών, σπέρνει εύχερέστερα τό σπόρο της μετανόιας και οδηγεί σέ γενναίες και θεοφιλείς άποφάσεις. Η συμφιλίωση του χριστιανού μέ τόν έαυτό του, τόν Θεό και τόν συνάνθρωπο τόν καθιστά άνοιχτό και ευρύχωρο στήν έλευση της θείας χάριτος πού τόν άγιάζει όλοτελή.

6. Ό εκκλησιολογικός χαρακτήρας της άγιότητας

Κάθε περίοδος της ιστορίας της Έκκλησίας έχει νά έπιδείξει άγιασμένα μέλη της από κάθε μορφή κοινωνικού βίου. Και ή Έκκλησία είναι άκμαία και ζώσα όταν άναδεικνύει νέους άγίους, οι όποιοι άνάλογα μέ τίς κοινωνικές συνθήκες πλούτισαν τό Άγιολόγιο της ως μάρτυρες, όμολογητές, Πατέρες, όσοι άσκητές, δίκαιοι, έγγαμοι άγιοι, παιδομάρτυρες, νεομάρτυρες, διά Χριστόν σαλοί και πλήθος άλλοι επώνυμοι ή άνώνυμοι άγιοι. Όλοι αυτοί οι ξεχωριστοί άνθρωποι προβάλλονται από την Έκκλησία όχι ως άτομικές περιπτώσεις, αλλά ως μέλη του Σώματος του Χριστού. Ό Χριστός και ή Έκκλησία Του άγιάζουν και σώζουν τούς ανθρώπους και όχι τό αντίθετο.

Οί άγιοι μέ τή χαρισματική τους παρουσία και τίς πρεσβείες τους συμβάλλουν στή σωτηρία και τόν άγιασμό τών πιστών, όχι άπλώς ώς κάποια ήθικά πρότυπα αλλά ώς δείκτες πορείας. Οί δείκτες αυτοί δέν εμφανίζονται τυποποιημένες και αυστηρά καθορισμένες πορείες αλλά πάντοτε διαθέτουν έναλλακτικά μονοπάτια πρός τό τέρας, «άφορώντες εις τόν τής πίστεως άρχηγόν και τελειωτήν Ίησοῦν»²¹.

Προσέτι, πρέπει νά γίνει κατανοητό, ότι ό άγιασμός τών χριστιανών λαμβάνει χώρα έντός τής Έκκλησίας. Σωζόμαστε έντός Αυτής και δέν τή σώζουμε, όπως συνήθως νομίζουν όρισμένοι. Στήν Έκκλησία οί πιστοί συνεργώντας στό έργο τής χάριτος γίνονται «συμπολίται τών άγίων και οικείοι του Θεοῦ».

Όποτε τό θέμα τής άγιότητας συνδέεται άμεσα μέ τήν εκκλησιολογία. Ό μακαριστός καθηγητής Ίωάννης Καμίρης επισημαίνει τό μυστηριακό χαρακτήρα τής Έκκλησίας και στηριζόμενος στή βιβλική και πατερική παράδοση διακρίνει τρεις φάσεις φανερώσεώς της. Πρώτον τής πνευματικής έν ουρανῶ Έκκλησίας τών προδημιουργηθέντων άγγελικών δυνάμεων. Δεύτερον τήν «έπί τής γης άπ' άρχής τής δημιουργίας τών ανθρώπων, και μάλιστα άπό Άβελ τοῦ δικαίου, σκιάδους Έκκλησίας τών εὐσεβῶν και δικαίων Ίουδαίων και έθνικῶν». Η περίοδος αυτή είναι προπαρασκευαστική τής τελείας και ολοκληρωμένης Έκκλησίας τής Κ. Διαθήκης. «Και τρίτον, τήν διά τής ένανθρωπήσεως, τοῦ θανάτου και τής Άναστάσεως τοῦ Σωτήρος και τής Πεντηκοστής τελειωθείσης Έκκλησίας και άποκαλυφθείσης έν κόσμῳ ώς σώματος Χριστοῦ»²³. Είναι άξιοπρόσεκτο ότι οί πρό Χριστοῦ τιμώμενοι άγιοι χαρακτηρίζονται στα λειτουργικά βιβλία ώς «τῆς χάριτος πίστει πνευματικά άπαρχαί». Για δέ τά άγια Νήπια πού άναιρέθησαν άπό τόν Ηρώδη διδάσκειται ότι, μέ τά αίματά τους «ή έξ Έθνῶν Έκκλησία μυστικῶς άγνίζεται και στολήν ένδύεται»²⁴. Σέ άνάλογη κατεύθυνση βρίσκεται ή άπολογητική σκέψη τών πρώτων χριστιανικών αιώνων²⁵, έστω κι άν σέ όρισμένες περιπτώσεις άπαντοῦν διαφορετικοί τρόποι άπολογητικής, πού συνδέονται μέ τήν αυτεπίγνωση τών άπολογητῶν αλλά και τό κοινωνικό περιβάλλον έντός τοῦ όποίου ζοῦν²⁶.

Τίς εκκλησιολογικές διαστάσεις τής άγιότητας στήν τρίτη φάση τής Έκκλησίας αλλά και τούς διαφορετικούς δρόμους πού οδηγοῦν σέ αυτήν περιγράφει έναργέστατα ό άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος. Γράφει ό ιερός πατήρ: «Έπειδή οὔν ἦδει ό Δεσπότης ἡμῶν, ότι άν μίαν όδόν τέμῃ, πολλοί έχουσιν όκνήσαι, ποικίλας έτεμεν όδούς. Οὐ δύνασαι διά παρθενίας εισελθεῖν; Εἰσελθε διά μονογαμίας. Οὐ δύνασαι διά μονογαμίας; Κάν διά δευτερογαμίας. Οὐ δύνασαι διά σωφροσύνης εισελθεῖν; Εἰσελθε δι' έλεημοσύνης. Οὐ δύνασαι δι' έλεημοσύνης; Εἰσελθε διά νηστείας. Οὐ δύνασαι ταύτην; Δεῦρο εκείνην. Οὐ δύνασαι εκείνην; Δεῦρο ταύτην.... Οὐ δύνασαι εἶναι ἥλιος; Γενοῦ σελήνη. Οὐ δύνασαι εἶναι σελήνη; Γενοῦ άστήρ. Οὐ δύνασαι εἶναι μέγας άστήρ; Γενοῦ καν μικρός, μόνον έν τῷ ουρανῶ... μόνον έν τῇ Έκκλησίᾳ, μόνον έν τῷ ἱματίῳ, μόνον υπό τήν βασιλίσσαν»²⁷.

Ό όσιος Ίουστίνος Πόποβιτς γράφει, ότι οί «Βίοι τών Άγίων δείχνουν πολυάριθμους αλλά πάντοτε βέβαιους δρόμους σωτηρίας, φωτισμοῦ, μεταμορφώσεως, χριστοποίησεως και θεώσεως»²⁸. Και σέ άλλο σημείο θεωρεῖ ότι οί Βίοι τών Άγίων άποτελοῦν βιοματική Δογματική²⁹ και εφαρμοσμένη Ήθική³⁰.

7. Τοπικισμός και προστάτες άγιοι

Μιά άλλη σημαντική πτυχή πού χρήζει προσοχής είναι ό τοπικισμός πού παρατηρεῖται στό αίτημα τής ανακήρυξης νέων άγίων, οί όποιοι δέν πληροῦν τίς προϋποθέσεις τής άγιότητας. Ένώ άλλοτε ύφέρει κάποιος έθνικισμός στήν τιμή παλαιῶν άγίων. Η τάση αυτή άμφισβητεῖ τήν παγκοσμιότητα και τήν οικουμενικότητά τους και ένδέχεται νά συμβάλει στήν έχθρα μεταξύ λαῶν και κοινωνικών ομάδων. Και προκύπτει τό εύλογο έρώτημα: Μπορεῖ νά περιορισθεῖ ή χάρις τών άγίων στό πλαίσιο ένός τόπου και μιᾶς έθνότητας; Μήπως ή πρακτική αυτή καλύπτει κάποιες έθνικές, ψυχολογικές άνάγκες και πόρρω απέχει άπό τό ἦθος και τή βιωτή τών άγίων³¹;

Στήν ἴδια κατεύθυνση βρίσκεται και ή νεώτερη συνήθεια, κάθε κοινωνική δραστηριότητα και έπάγγελμα νά έχουσι τόν προστάτη τους άγιο. Η συνήθεια αυτή μπορεῖ νά εἶναι καταρχήν καλή και άγία και σέ πολλές περιπτώσεις ή σύνδεση είναι ποιμαντικά έπιτυχής, διότι έμπνέει σέ μίμηση τοῦ

προστάτη άγιου. Σέ άλλες όμως περιπτώσεις, όπου άγνοούνται οί παραπάνω άρχές, μάλλον ή καλή αυτή συνήθεια στρεβλώνεται. Λ.χ. ή άγία Βαρβάρα θεωρείται προστάτις του Πυροβολικού μέ άφορμή τή συναξαριακή διήγηση του βίου της. "Όμως, εάν δεχθούμε άκριτα και συνδέσουμε σκόπιμα τό μήνυμα που έκπέμπεται από μία πτυχή του άγιολογικού αυτού κειμένου μέ δικές μας επιθυμίες, δέν έρχόμαστε σέ αντίθεση μέ θεμελιώδεις άρχές του Εύαγγελίου; Και έν πάση περιπτώσει, εάν αυτή ή σύνδεση έγινε σέ χρόνους που οί έθνικές περιπέτειες και ό φόβος του πολέμου ταλάνιζαν τήν πατρίδα και χρειαζόταν κάποιος τρόπος ένίσχυσης του φρονήματος των στρατιωτών που είχαν κάποιο φόβο Θεού, τί μπορεί νά προσφέρει ή σύνδεση αυτή σήμερα στά νέα παιδιά του στρατού αλλά και ευρύτερα στήν κοινωνία;

7. Επίλογος

Σεβασμώτατοι και σεβαστοί Πατέρες όλα αυτά ειπώθηκαν όχι για νά άμφισβητηθεί ή χρήση του Άγιολογίου στήν ποιμαντική πράξη τής Έκκλησίας. Όλως αντίθετως. Πιστεύουμε ότι άπαιτείται νά τονισθεί ή μεγάλη παιδαγωγική του άξία, ό Χριστοκεντρικός και έκκλησιολογικός του χαρα-

κτήρας και ή ευρύτητα των σωστικών όδών που άποκαλύπτονται σέ αυτό. Οί βίοι των άγιων, όπως γράφει ό άγιος Ίουστίνος Πόποβιτς, αποτελούν θαυμαστά παραδείγματα, «διά τό πώς ένας νέος θά γίνει άγιος νέος, διά τό πώς μία κόρη θά γίνει άγία κόρη, ...διά τό πώς ένας ιερεύς θά γίνει άγιος ιερεύς, διά τό πώς ένα επίσκοπος θά γίνει άγιος επίσκοπος, διά τό πώς ένας οικοδόμος θά γίνει άγιος οικοδόμος, διά τό πώς ένας καθηγητής θά γίνει άγιος καθηγητής, ένας ιατρός πώς θά γίνει άγιος ιατρός, ένας καλλιτέχνης πώς θά γίνει άγιος καλλιτέχνης...»³².

Κλείνω μέ μία θαυμάσια προτροπή του όσιου Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου: «Δέν γίνεσθε άγιοι κνηγώντας τό κακό. Άφήστε τό κακό! Νά κοιτάζετε προς τόν Χριστό, κι Αυτός θά σάς σώσει... Είναι δύο δρόμοι που μάς οδηγούν στον Θεό, ό σκληρός και κουραστικός μέ τίς άγριες επιθέσεις κατά του κακού και ό εύκολος μέ τήν άγάπη. Υπάρχουν πολλοί που διάλεξαν τόν σκληρό δρόμο και «έχυσαν αίμα, για νά λάβουν Πνεύμα», όπως έφθασαν σέ μεγάλη άρετή. Έγώ βρίσκω ότι ό πιο σύντομος και σίγουρος δρόμος είναι αυτός μέ τήν άγάπη. Αυτόν ν' ακολουθήσετε και σεΐς»³³.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

* Είσηγηση στό ΙΣΤ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικών Συμπόσιον Στελεχών Ίερών Μητροπόλεων μέ θέμα: «Τό Άγιολόγιο τής Έκκλησίας» που οργανώθηκε από τήν Ειδική Συνοδική Έπιτροπή Λειτουργικής Άναγεννήσεως και πραγματοποιήθηκε στή Ίερά Μητρόπολη Φθιώτιδος στή Λαμία από 19-21 Σεπτεμβρίου 2016.

1. Για τό θέμα τής άγιότητας βλ. αξιόλογες μελέτες σφαιρικής προσέγγισης στον συλλογικό τόμο, *Άγιότητα. Ένα λησμονημένο όραμα*, έκδ. Άκρίτας, Άθήνα 2001. Π. Ύφαντη, «Άγιών Τιμή», *Μεγάλη Όρθόδοξη Χριστιανική Έγκυκλοπαίδεια*, Στρατηγικές Έκδόσεις, Άθήνα χ.χ. τόμ. 1, σ. 153 κ.έ.
2. Βλ. τή Συλλογή του Καισάρου Δαπόντε που επιγράφεται, *Έκλογή των μετά τήν άλωσιν Κωνσταντινουπόλεως νεοφανών μαρτύρων, των υπέρ του όνόματος του Χριστού μαρτυρησάντων*, Σ.Α. Πασχαλίδης, *Αυτόγραφη Νεομαρτυρολογική Συλλογή του Μοναχού Καισάρου Δαπόντε (1713-1784)*, έκδ. Μυγδονία, Θεσσαλονίκη 2012, σ. 175.
3. Όσιου Νικοδήμου Άγορείτου, *Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ένιαυτού*, τόμ. Α΄, έκδ. Όρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1993, σ. 27.
4. Ό Έρομόναχος Μακάριος Σιμωνοπετρίτης, ύπονοώντας ότι στα Συναξάρια περιέχονται ύπερβολές και λάθη γράφει: «Τό Συναξάριο στήν Έκκλησία μοιάζει μέ ένα μεγάλο και όρμητικό ποταμό, που μεταφέρει μέ τά ταραγμένα νερά του λάσπη, πέτρες, κλαδιά και ό,τι άλλο βρίσκει στό δρόμο του, χρήσιμο ή άχρηστο. Τά ύδατα όμως είναι αυτά που δίνουν τή ζωή». *Νέος Συναξαριστής τής Όρθοδόξου Έκκλησίας*, Σεπτέμβριος, έκδ. Όρμύλια, Ίνδικτος, 2005, σ. κθ΄.
5. «Τά ψευδώς υπό των τής άληθείας έχθρών συμπλασθέντα μαρτυρολόγια, ως αν τούς του Χριστού Μάρτυρας άτιμάζοιεν, και προς άπιστίαν ενάγοιεν τούς άκούοντας, μη επ' έκκλησίαις δημοσιεύεσθαι προστάσομεν,

- ἀλλά ταῦτα πυρί παραδίδοσθαι. Τούς δέ παραδεχομένους, ἢ ὡς ἀληθέσι τούτοις προσέχοντας, ἀναθεματίζομεν» *Κανὼν ξγ΄ Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου*, Ἁγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, *Πηδάλιον*, σ. 276-277.
6. Βλ. *Ψαλ.* 65,12.
 7. Ἰερομονάχου Ἰσαάκ, *Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου*, Ἅγιον Ὅρος 2008, σ. 51.
 8. Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, *Λόγοι Β΄*, *Πνευματικὴ ἀφύπνιση*, ἔκδ. Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης 1999, σ. 101.
 9. Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης, ἔκδ. Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης 2010, σ. 14.
 10. Γεωργίου Ἰ. Μαντζαρίδη, *Χριστιανικὴ Ἠθικὴ II*, ἔκδ. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 2009, σ. 291-292.
 11. Λ. Οὐσπένσκη, *Ἡ εἰκόνα, Λίγα λόγια γιὰ τὴ δογματικὴ ἔννοιά της*, μετ. Φ. Κόντογλου, ἔκδ. Ἀστήρ, Ἀθήνα 1991, σ. 54-55.
 12. Γιὰ τὴν ἔννοια καὶ τὸ νόημα τῆς μεταστροφῆς στὴ χριστιανικὴ παράδοση βλ. Ἄννας Κόλτσιου-Νικήτα, *Αὐτομαρτυρίες μεταστροφῆς στὴ γραμματεία τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων*, ἔκδ. University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2014, σ. 87 κ.έ.
 13. Ὁμιλία 28, PG151, 361C.
 14. *Μάρκ.* 14, 29-31.
 15. Βλ. *Ματθ.* 14, 27-32.
 16. *Ματθ.* 16,23.
 17. Βλ. *Ματθ.* 26, 69-75· *Μάρκ.* 14, 66-68· *Λουκ.* 22, 55-57· *Ἰωάν.* 18,15-18,25-27.
 18. *Ματθ.* 26,75.
 19. *Ἰωάν.* 21, 17.
 20. *Πραξ.* 2,1 κ.έ.
 21. *Ἐβρ.* 12,2.
 22. *Ἐφεσ.* 2,19.
 23. Ἰ. Καρμίρη, *Ἡ ἐκκλησιολογία τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν*, Ἀθήνα 1962, σ. 7.
 24. *Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων Ἑσπερινοῦ 29ης Δεκεμβρίου*. Πρβλ 2ο τροπάριο τοῦ κανόνος τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἑορτῆς.
 25. «Τὸν Χριστὸν πρωτότοκον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐδιδάχθημεν, καὶ προεμνήσαμεν λόγον ὄντα, οὗ πᾶν γένος ἀνθρώπων μετέσχε· καὶ οἱ μετὰ λόγου βιώσαντες Χριστιανοὶ εἰσι, κἄν ἄθεοι ἐνομίσθησαν οἷον ἐν Ἑλλήσι μὲν Σωκράτης καὶ Ἡράκλειτος, καὶ οἱ ὅμοιοι αὐτοῖς· ἐν βαρβάρους δὲ Ἀβραάμ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μισαήλ, καὶ Ἡλίας, καὶ ἄλλοι πολλοί, ὧν τὰς πράξεις ἢ τὰ ὀνόματα καταλέγειν μακρὸν εἶναι ἐπιστάμενοι, τανῦν παραιτούμεθα. Ὡστε καὶ οἱ προγενόμενοι ἄνευ λόγου βιώσαντες ἄχρηστοι καὶ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ ἦσαν, καὶ φονεῖς τῶν μετὰ λόγου βιούντων· οἱ δὲ μετὰ λόγου βιώσαντες καὶ βιῶντες Χριστιανοὶ, καὶ ἄφοβοι, καὶ ἀτάραχοι ὑπάρχουσι». Ἰουστίνου Φιλοσόφου καὶ Μάρτυρος, *Ἀπολογία Α΄*, PG 6, 397C.
 26. Βλ. Ἄννας Κόλτσιου-Νικήτα, *Αὐτομαρτυρίες μεταστροφῆς στὴ γραμματεία τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων*, σ. 148-149.
 27. Ὁμιλία εἰς Εὐτρόπιον 15, PG 52, 410.
 28. Βλ. *Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος*, μετ. Ἱερομ. Ἀθανάσιος Γεβίτζ, ἔκδ. «Ἀστήρ», Ἀθήνα 1974, σ. 93.
 29. Βλ. *Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος*, σ. 90.
 30. Βλ. *Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος*, σ. 91.
 31. Βλ. περισσότερα Πρωτ. Β. Ἰ. Καλλιακιάνη, «Ἀρνητικὲς τάσεις- Φαινόμενα ἐκφυλισμοῦ τῆς ἀγιότητος τῆς Ἐκκλησίας», *Κήρυγμα καὶ Εὐχαριστία, Χαριστήριος τόμος πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Ἀνθίμου*, ἔκδ. Ἀρμός, Ἀθήνα 2009, σ. 95 κ.έ.
 32. *Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος* σ. 94.
 33. Ἁγίου Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου, «Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ πᾶν», Ἱερά Μονὴ Χρυσοπηγῆς, Χανιά 2016, σ. 81-82.

Σύνθεση Νεωτέρων Ἀκολουθιῶν πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων

Τοῦ Πρωτ. Θεμιστοκλέους Στ. Χριστοδούλου

(ΙΣΤ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, Λαμία, 19-21 Σεπτεμβρίου 2016)

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα,
Σεβασμιώτατε Πρόεδρε τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς
Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως
Ἁγιοκαίσαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
κ. Δανιήλ,
Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος κ. Νικόλαε,
Σεβασμιώτατοι,
Θεοφιλέστατοι,
Σεβαστοὶ ἐν Χριστῷ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,
Ἐλλογιμώτατοι κύριοι Καθηγητές
τῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν,
Κυρίες καὶ Κύριοι,

Μετά πολλῆς χαρᾶς συμμετέχω εἰς τό ΙΣΤ΄ Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο μέ θέμα: «Τό Ἁγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας» ὑπό τήν διπλήν ιδιότητα, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μέ τήν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ ὡς ὁμιλητοῦ τοῦ Συμποσίου μέ θέμα: «Σύνθεση νεωτέρων ἀκολουθιῶν πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων» πού μοῦ ἀνέθεσε ὁ Σεβ. Πρόεδρος καὶ τά σεπτὰ μέλη τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως εἰς τήν ὁποίαν καὶ συμμετέχω ἐνεργά ὡς μέλος.

Ἱστορία περὶ τῶν νεωτέρων ἀκολουθιῶν.

Προσπάθειες ἐντάξεως αὐτῶν στή «Μηναῖα».

Σήμερα πολλοὶ ἄνθρωποι, ἀπό κληρικούς ἀνωτέρους μέχρι κατωτέρους καὶ φιλακόλουθους λαί-

κούς, καταφεύγουν στοὺς ὑμνογράφους, πού εἰρήσθω ἐν παρόδῳ δέν εἶναι καὶ πάρα πολλοί, καὶ ζητοῦν ἐναγωνίως ἢ κατὰ τήν νεωτερικὴ φράση «παραγγέλλουν» (sic!) τὴ σύνταξη νέων ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Μία μερίδα ἐξ αὐτῶν τῶν αἰτούντων δέν γνωρίζει ὅλη τὴν ὑμνογραφικὴ παραγωγή τῶν παλαιότερων ὑμνογράφων, εἴτε γιατί δέν ἔχει εὐκολὴ πρόσβαση σέ Βιβλιοθήκες, εἴτε ἀκόμη γιατί ζητᾷ ἐπιμόνως κάτι, χωρὶς νά σέβεται τὴν παράδοση τῶν παλαιότερων ὑμνογράφων, εἴτε γιατί θέλει νά ἔχει ἰδιαίτερη δική του φυλλάδα πού νά μὴν ὑπάρχει πουθενά ἄλλοῦ τόν κόσμο, εἴτε ἀκόμη ἀπὸ ἔξαρση τιμῆς πρὸς τό συγκεκριμένο πρόσωπο ἁγίου νά ἔχει ὅσο γίνεται μεγαλύτερη ἐξύμνηση.

Εἶναι ἀλήθεια κι αὐτό ἄλλωστε φαίνεται στίς ἡμέρες μας ὅτι ὑπάρχει μιά ἀμετρία σέ πολλά πράγματα τῆς Ἐκκλησίας μας σέ ὅλους τοὺς τομεῖς: ἀρχιτεκτονικούς, ἀγιογραφικούς, διακοσμητικούς, ψαλτικούς, ἐνδυμασίας, ἀργυροχοίας κ.ἄ. Αὐτὴ ἡ ἀμετρία δυστυχῶς περνάει καὶ στήν ὑμνογραφικὴ παραγωγή. Ἐνα μικρὸ παράδειγμα θά καταδείξει αὐτὴ τὴ νέα κατάσταση: Στόν Παρακλητικό Κανόνα εἰς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο τῆς κοινῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως τῆς μετὰ τό Ἄξιον Ἑστί, τό ὁποῖον εἶθισται νά ψάλλει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ μάλιστα θυμιάζοντας, ἀκολουθοῦν ἔξι τροπάρια. Σέ νεώτερους ὑμνογράφους παρατηροῦμε ὅτι γίνεται ὑπέρβαση στόν παραδοτέον αὐτόν ἀριθμό. Ἔτσι συναντοῦμε ἀκροστιχίδες μέ πολλά τροπάρια ἢ ἀκόμη κι ἂν δέν ὑπάρχει ἀκροστιχίδα, ὁ ἀριθμὸς τους νά ξεπερνάει τά δέκα. Ὁ νεώτερος ὑμνογράφος δικαιολογεῖται ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό ἐξαίρει τόν συγκεκριμένο ἅγιο, πού ἀπὸ ἀγάπη καὶ μόνον κινούμενος, θέλοντας νά τόν τιμήσει ὑπερβαλλόντως, συγγράφει περισ-

σότερα τροπάρια. Αυτή και μόνον ή χρονική παράταση της διάρκειας του άδομένου μέλους για κάποιον άγιο κάνει τη διαφορά προς εκείνα τα πρόσωπα των άγιων που έχουν στη λειτουργική μας ζωή μία άνωτερότητα τιμής και ύμνολογίας. Δεν μπορεί για παράδειγμα ένας άγιος άπλός να τιμάται ύμνολογικώς περισσότερο από τό πρόσωπο της Ύπεραγίας μας Θεοτόκου ή του Τιμίου Προδρόμου, ή να τιμάται περισσότερο ένας άπλός μάρτυρας απ' ό,τι ένας Μεγαλομάρτυρας όπως ο άγ. Γεώργιος ή ο άγ. Δημήτριος. Κι επειδή, όπως σημειώσαμε, ή άμετρία δεν προκαλείται μόνον από τους δυναμένους συγγραφείς ύμνογράφους, ή επιθυμία πολλών φιλακόλουθων πιστών, άκόμη και επισκόπων και μοναχών, τους οδηγεί σε μία τάση έξαρσης, μέ την εύκολη δικαιολογία ότι κάνουν ότι μπορούν περισσότερο για να τιμήσουν τόν δικό τους άγιο, έπηρεάζοντας άκόμη κι αυτούς τους ύμνογράφους να συγγράφουν κατά «παραγγελία». Δείγμα κι αυτό της άμετροέπειας. Ποιός δύναται σήμερα να τηρήσει αυτόν τόν άπλό κανόνα που προαναφέραμε, εκτός των ύμνογράφων; Ύπάρχει ευθύνη σε όλους και δη και σε εκείνους που όφείλουν να επιδείξουν τό μέτρο της ύμνογραφίας.

Στό σημείο αυτό παράδειγμα προς μίμηση, είναι ο άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης, μέγας και δεινός συγγραφέας, αλλά και ύμνογράφος άξιοζήλευτος, ο όποιος, κατά τή σύνταξη του «Θεοτοκαρίου» που φέρει τό όνομά του, συμπεριέλαβε όλη τήν προγενέστερη ύμνογραφική παραγωγή των παλαιότερων ύμνογράφων, σεβόμενος τους κόπους, τά ξενύχτια και τίς πολλές θυσίες των, και όπου υπήρχε ύμνογραφικό κενό εκείνος τό συμπλήρωσε έν πλήρει ταπεινώσει.

Η άένανος και άδιάλειπτη παρουσία του Άγίου Πνεύματος και ή θεϊκή δυναμική του να παράγει συνεχώς άγίους σε όλες τίς έποχές και σε όλους τους τόπους της Δεσποτείας του Θεού μας είναι ή βιομηχανία που παράγει συνεχώς άγίους. Για τόν λόγο αυτό και ή ύμνογραφία ως μέσον έξύμνησης των πολλών κατορθωμάτων των άγιων έν τή λατρεία της Όρθοδόξου Έκκλησίας δεν θά σταματήσει ποτέ. Αυτή ή ύμνογραφία θά υπάρχει μέχρι συντελείας των αίωνων. Είναι ή φανέρωση του ζωντανού σώματος του έν Τριάδι Θεού μας να

άναδεικνύει και στίς πιό δύσκολες έποχές και καιρούς άγίους για να παρηγορεί όλους τους πιστούς της Έκκλησίας ότι ζει Κύριος ο Θεός. Για τόν λόγο αυτό ή σύνθεση νέων ιερών ακολουθιών είναι τό γεγονός της Έκκλησίας. Όσο ζει ή Έκκλησία μας πάντοτε θά ύμνογραφεί προς δόξαν Θεού για να προβάλλει τά νέα παραδείγματα της που είναι οί νέοι άγιοί μας.

Είναι άλήθεια ότι ή ύμνογραφία αποτελούσε σε παλαιότερες έποχές τρόπο μελέτης του βίου των άγιων και εκκλησιαστικών γεγονότων εκ μέρους των πιστών. Σήμερα όμως που ο περισσότερος κόσμος έχει απομακρυνθεί από τήν γλώσσα της Έκκλησίας, κρίμασιν οίς οίδεν ο Κύριος, καθίσταται δύσκολη ή παρακολούθηση των ψαλλομένων έν τή Έκκλησία, όταν μάλιστα ο τρόπος της ψαλμώδησης των τροπαρίων και γενικώς των ύμνων, δεν παραδίδεται καθαρά και άνεπιτήδευτα. Γι' αυτό ή κατανόηση των ψαλλομένων έν τῷ ναῶ δεν είναι μία εύκολη υπόθεση, αλλά προϋποθέτει μελέτη των ύμνογραφικών κειμένων εκ μέρους των πιστών, πράγμα αδύνατον λόγω των πολλών μεριμνών που έχει ο κόσμος. Για τήν θεραπεία αυτού του προβλήματος ή ποιμαίνουσα Έκκλησία, δυστυχώς όχι έν τῷ συνόλω της, κάνει κάποια βήματα επαινετά μέ έκδοση φυλλαδίων που περιλαμβάνουν τά ύμνολογούμενα της ήμέρας και όπου υπάρχουν δύσκολες λέξεις στά τροπάρια γίνονται έν παρενθέσει σχετικές έρμηνείες. Τά φυλλάδια αυτά κρατεί ο κάθε πιστός κατά τήν λατρεία και δύναται μέ τόν τρόπο αυτό να θεραπευθεί κατά πολύ αυτό που συμβαίνει στους περισσότερους πιστούς που δεν έχουν μπροστά τους τά κείμενα για να τά παρακολουθούν και δι' αυτού του τρόπου να συμμετέχουν πιό ενεργά στα της λατρείας. Συγκεκριμένα οί παλαιότεροι ύμνογράφοι, όταν συνέγραφαν, είχαν μία καλύτερη χρήση και κατανόηση της ελληνικής γλώσσας απ' ό,τι σήμερα. Άλλά και σήμερα τό χάρισμα της ύμνογραφίας που δεν είναι υπόθεση του καθενός, αλλά θεϊον δῶρον και χάρισμα που δίδεται σε κάποιους ανθρώπους, τό πνεύμα όπου θέλει πνεϊ, υπάρχουν κάποιες δυσκολίες στό χειρισμό της γλώσσας. Κι αυτό όχι γιατί οί ύμνογράφοι δεν ξέρουν τή γλώσσα, δύναται να συμβαίνει κι αυτό, αλλά γιατί οί δυνάμενοι ύμνογράφοι, μελετώντας τά κείμενα και κατανοώ-

ντας καλύτερα την γλώσσα, εμπλουτίζουν τα ύμνο-γραφομένα τους με παλαιές λέξεις και εκφράσεις που σήμερα δέν κατανοούνται, για τόν επιπρόσθετο λόγο ότι δέν χρησιμοποιούνται ούτε και από τούς ειδικούς φιλόλογους. Ἡ τάση αὐτή τῆς χρησιμοποίησης παλαιῶν λέξεων καί φράσεων, ταπεινά φρονοῦμε, ὅτι δημιουργεῖ πρόβλημα γιά τήν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία νά ἐξηγήσει στόν πιστό λαό τίς πάμπολλες ἀπορίες πού γεννοῦν τέτοια ὑμνογραφήματα. Ἄντί δηλαδή νά διευκολύνονται κάπως τά πράγματα γιά τήν ποιμαντική μας περιπλέκονται καί ἀντί ὁ λαός νά καταρτίζεται σύντομα καί ἐφικτά κατά τά μέτρα του, ἐμεῖς οἱ τῆς Ἐκκλησίας τά περιπλέκουμε καί ζητοῦμε ὁ λαός νά φτάσει στήν κατανόηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς γλώσσας, χωρίς ὅμως νά ἔχουμε δημιουργήσει εἰδικά σχολεῖα κατανόησης τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαλέκτου!

Στήν ἱστορία τῆς λατρείας μας ἐκτός τῶν γνωσῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῶν Μηναιῶν πού περιέχουν πολλές γιά κάθε ἡμέρα ἱερές ἀκολουθίες ἀγίων ἢ ἀναμνήσεις θαυμαστῶν γεγονότων, ὑπῆρξαν καί ὑπάρχουν κάποιες ἱερές ἀκολουθίες πού λέγονται «φυλλάδες». Αὐτές οἱ φυλλάδες κατά βάσιν εἶναι μικρά βιβλία ὀλιγοσέλιδα πού κοσμοῦν τίς λειτουργικές βιβλιοθήκες τῶν ναῶν καί τῶν μοναστηριῶν.

«Οἱ φυλλάδες παραδίδουν πολύτιμη ὑμνογραφική ὕλη, πού συντέθηκε γιά νά καθιερώσει καί νά διαδώσει τήν τιμή, σέ μεγάλο ποσοστό, κυρίως νέων καί τοπικῶν ἀγίων, ὅπως εἶναι οἱ ἰδρυτές μεγάλων μονῶν, νεομάρτυρες, πρόσωπα μέ ὀσιακό βίο, ἀλλά καί παλαιότερων ἀγίων, γνωστῶν μέν ἀπό τά βυζαντινά χρόνια, πού ὅμως, παρά τήν ὑπαρξη συναξαριακῆς μνείας, πλήρεις ἀκολουθίες δέν συμπεριλήφθηκαν στά λειτουργικά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. Περιέχουν ἀκόμη εἰδικές ἀκολουθίες, ἀφιερωμένες στήν τιμή τῶν θαυματουργῶν εἰκόνων, ἰδιαίτερα τῆς Θεοτόκου, συμπληρώνοντας ἔτσι τίς καθιερωμένες ἀκολουθίες στόν ἐτήσιο κύκλο τῶν θεομητορικῶν ἐορτῶν. Ὅσο ὅσο οἱ φυλλάδες παραδίδουν καί ἀκολουθίες ἀφιερωμένες σέ ἀγίους πού, μολονότι ὑμνολογοῦνται στά Μηναιᾶ, εὐτύχησαν νά ἔχουν πολλαπλές ἐκδόσεις τῶν ἀκολουθιῶν τους, συχνά μέ τήν προσθήκη νέων ὑμνογραφικῶν κειμένων. Εἶναι συνήθως ἅγιοι

δημοφιλεῖς καί καθολικά ἀναγνωρισμένοι (π.χ. Ἅγιος Δημήτριος ὁ μυροβλήτης), ἢ θεωροῦνται ὅτι παρέχουν εἰδική μεσιτευτική προστασία (π.χ. ἅγιος Μόδεστος, ἅγιος Χαραλάμπης). Ἐκτός ἀπό τά ὑμνολογικά κείμενα, σχεδόν κατά κανόνα οἱ φυλλάδες περιλαμβάνουν καί σύντομο ἢ ἐκτενές συναξάριο, κείμενο ὀργανικά ἐνταγμένο στό σῶμα τῆς ἀκολουθίας μεταξύ τῆς ἔκτης καί τῆς ἑβδόμης ὠδῆς τοῦ κανόνα. Συχνά, ἐκτενῆς Βίος τοῦ ἀγίου ἢ διήγηση γιά τό ἐορταζόμενο θαυμαστό γεγονός προτάσσεται ἢ ἐπιτάσσεται στό ἔντυπο τῆς ἀκολουθίας. Ἔτσι, ὕμνοι καί ἀγιολογικά ὑπομνήματα παρέχουν στούς μοναχοῦς, στούς προσκυνητές, ἀλλά καί στούς πιστούς ἀκόμη καί μακρινῶν οἰκισμῶν μιάν ὀλοκληρωμένη ἐκκλησιαστική ἀκολουθία (συνήθως πανήγυρη) καί νά γνωρίσουν τόν βίο, τούς ἄθλους καί τή θαυματουργία τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς εἰκόνας ἢ τῶν λειψάνων του.

Ἡ χρησιμότητα καί ἡ λειτουργικότητα τῶν Ἀκολουθιῶν εἶναι πολύ σημαντική, γιατί ἐξασφαλίζουν ἀδιαμφισβήτητη ἐκκλησιαστική ἀναγνώριση καί κύρος στό πρόσωπο, προβάλλουν τήν ἀγιότητά του, συμβάλλουν ἀποφασιστικά στήν ἐξάπλωση τῆς τιμῆς τοῦ Ἀγίου καί προσδίδουν αἴγλη τόσο στό πρόσωπο ὅσο καί στό ἱερό του καθίδρυμα. Καί ἡ ἐξάπλωση τῆς τιμῆς αὐξάνει αὐτόματα τήν πνευματική, καί κατ' ἐπέκταση τήν κοινωνική καί οἰκονομική ἐμβέλεια τοῦ τελευταίου (Κρίτων Χρυσοχοῖδης, Ἐντυπες ἀκολουθίες, στό www.myriobiblos.gr. Εἰσαγωγή στό: Δημοσθένης Στρατηγόπουλου, Ἐντυπες Ἀκολουθίες Ἀγίων, Συλλογή Ντόρης Παπαστράτου, Ἀθήνα 2007).

Τό 1926 ὁ λατίνος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Louis Petit, ἐξέδωσε τή Βιβλιογραφία τῶν ἐλληνικῶν ἀκολουθιῶν πού τυπώθηκαν ἀπό τό 1626 ὡς τό 1925 (πρόλαβε καί συμπεριέλαβε στό ἔργο του καί δύο ἀκολουθίες πού ἐκδόθηκαν τό 1926). Τό ἔργο περιέλαβε τίς ἀκολουθίες πού ἐμφανίσθηκαν εἴτε αὐτοτελῶς εἴτε σέ σύμμικτους τόμους εἴτε ὡς συμπλήρωμα κάποιου ἄλλου ἔργου (π.χ. προσκυνηταρίου ἢ μονογραφίας). Ὁ Petit, παρά τίς εὐλογες ἐλλείψεις ἑνός corpus πού ἐμφανίζεται γιά πρώτη φορά, ἀνέδειξε τόν ἐντυπωσιακό ὄγκο ὕλικου πού ἐκδόθηκε σέ διάστημα τριῶν αἰώνων. Ὅσο ὅσο, παρά τόν τίτλο τοῦ ἔργου, ἡ περιγραφή τοῦ περιεχομένου τῶν ἀκολουθιῶν ἐστιάσθηκε πε-

ρισσότερο στην παρουσίαση αγιολογικῶν κειμένων (Βίων, συναξαρίων, διηγήσεων, ἀναμνήσεων θαυμάτων) παρά στην ἀνάλυση τοῦ ὑμνολογικοῦ περιεχομένου. Γιά τὰ ὑμνολογικά κείμενα, μολονότι ἀναγνωρίζει τήν ἀνάγκη γιά τή σύνταξη ἑνὸς *repertoire* γιά τοὺς κανόνες καί τοὺς ὕμνους, ἀναφέρει, ὄχι συστηματικά, μόνο τὸν ποιητὴ, ἐφ' ὅσον τὸ ὄνομά του παραδίδεται στήν ἀκολουθία. Δέν εἶναι συμπτωματικό ὅτι τὸ βιβλίον δημοσιεύθηκε στήν ἐκδοτικὴ σειρὰ *Subsidia Hagiographica*, πού ἐγκαινιάσθηκε ἀπὸ τὴ *Société des Bollandistes*, ὁμάδα κατ' ἐξοχὴν ἀγιολόγων μὲ μακρὰ παράδοση στήν ἔρευνα καί ἐκδοση τῶν μεσαιωνικῶν αγιολογικῶν κειμένων καί μελέτες πού σχετίζονται ἄμεσα μὲ τὴν ἀγιολογία καί ὄχι τὴν ὑμνογραφία.

Στὴν ἴδια γραμμὴ στοιχεῖ καί ὁ F. Halkin, πού τὸ 1948, ὡς συμπλήρωμα στὸν Petit, δημοσίευσε τὴ βιβλιογραφία γιά τὶς γνωστὲς σ' αὐτὸν καραμανλίδικες ἐκδόσεις τῶν ἀκολουθιῶν.

Γιά τὸν Petit οἱ ἀκολουθίες περιέχουν ἀναρίθμητες πληροφορίες στοὺς θεολόγους καί στοὺς λαογράφους, ἐνῶ δέν ἔχουν τίποτε νὰ προσφέρουν στοὺς ἱστορικούς. Συντεθειμένες γιά τοὺς ἀπλοϊκοὺς πιστοὺς, μεταφέρουν ἕναν αὐθορμητισμὸ καί μιὰ τόλμη ἐκφράσεων μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποκαλύπτεται τὸ βάθος τῆς λαϊκῆς ψυχῆς καί ἀναδεικνύονται τὰ προτερήματα καί τὰ ἐλαττώματα ἑνὸς εὐφυοῦς λαοῦ. Τὰ κείμενα τῶν ἀκολουθιῶν, ὅπου ἡ ἀναλήθεια εἶναι παρούσα σέ κάθε σελίδα, ἀπηχοῦν ἀνταγωνιστικὴ τοπικιστικὴ φιλοπατρία, ἀντιτουρκισμὸ καί ἀντιλατινισμὸ. Τὰ ὑμνολογικά κείμενα εἶναι ἄσματα ἄθλιας ποιότητος συντεθειμένα ἀπὸ ἄτεχνους ὑμνογράφους καί ἐκδεδομένα ἀπὸ αὐτοσχέδιους ἐκδότες.

Παρά τὶς ἐλλείψεις καί τὴ μεροληπτικὴ κρίση γιά τὸ βιβλιογραφούμενο ὑλικό, ἡ ἐργασία τοῦ Petit προώθησε σημαντικὰ τὴ μεταβυζαντινὴ αγιολογικὴ ἔρευνα καί στάθηκε ἡ ἀφορμὴ γιά τὴν ἀναζήτηση ἀβιβλιογράφων ἀκολουθιῶν καί τὴν περιγραφή τους μὲ μεγαλύτερη πληρότητα.

Οἱ πρῶτες συμπληρώσεις στὴ Βιβλιογραφία τῶν ἀκολουθιῶν ἔγιναν ἀπὸ τὸν Σωφρόνιο Εὐστρατιάδη, ὁ ὁποῖος περιέλαβε καί τὶς ἀκολουθίες πού ἐκδόθηκαν ὡς τὸ 1932. Γνώστης καί ἐρευνητὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνολογίας, συμπληρώνοντας τὶς

παραλείψεις τοῦ Petit, δέν περιορίσθηκε στήν ἀναγραφή τῶν αγιολογικῶν κειμένων, ἀλλὰ ἐπεκτάθηκε καί στήν ἀνάλυση τοῦ ὑμνολογικοῦ περιεχομένου τῶν ἀκολουθιῶν, δέν κατέγραψε μόνον τοὺς κανόνες τῶν ἁγίων, τῶν ὁποίων οἱ ἀκολουθίες περιέχονται στὰ Μηναιῖα.

Προσθήκες ἀποκλειστικά στὴ Βιβλιογραφία τοῦ L. Petit ἔγιναν ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Κρίτωνα Χρυσοχοῖδη στὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1970, μὲ ἀνάλυση ὑμνολογικοῦ περιεχομένου καί προσθήκη πίνακα μὲ τὰ *incipit* τῶν κανόνων καί τῶν ἀκροστιχίδων.

Ἰκανὸς ἀριθμὸς προσθηκῶν ἐπισημάνθηκε καί περιλήφθηκε σέ ἐργασίες πού συμπληρώνουν τὶς γενικὲς ἐλληνικὲς βιβλιογραφίες τοῦ O. Legrand, τῶν Δ. Γκίνη-Β. Μέξα, τοῦ Φ. Ἡλιοῦ καί τῶν Φ. Ἡλιοῦ-Πόπη Πολέμη.

Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας δέν φάνηκε πρόθυμη νὰ ἐνσωματώσει τὴ νέα ποιητικὴ ὕλη στὴ λατρευτικὴ πρακτικὴ τῆς. Τὰ κείμενα τῶν φυλλᾶδων πού ἐκπροσωποῦν ἑκατοντάδες νέων ἑορτῶν, καί ὄχι μόνον, παρέμειναν σχεδόν κατὰ κανόνα ἔξω ἀπὸ τὰ Μηναιῖα τῶν δώδεκα μηνῶν... Ὡστόσο δέν ἔλειψαν οἱ ἀτόπειρες προσθηκῶν ὑμνολογικῶν κειμένων στὰ ἔντυπα Μηναιῖα πού ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν ἀπὸ τὸ 1526, καί ὡς τὸν 20ὸ αἰῶνα γνώρισαν ἀλλεπάλληλες ἐκδόσεις. Ὅπως εὐστοχα ἐπεσημάνε ἐδῶ καί τριάντα χρόνια ὁ Φ. Ἡλιοῦ, δέν διαθέτουμε ἀκόμη μιὰ συνολικὴ μελέτη γιά τὴν ἔντυπη παράδοση καί τὴν ἱστορία τῶν λειτουργικῶν βιβλίων στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας.

Μεγάλον θέμα προκύπτει μὲ τὶς ἐπεμβάσεις, προσθηκὲς καί διορθώσεις τῶν διορθωτῶν τῶν Μηναιῶν. Αὐτὴ ἡ πράξη ἔχει μιὰ μεγάλη ἱστορία στήν ὁποία ἐμπλέκονται πολὺ οἱ ἰδιωτικὲς πρωτοβουλίες, πολλὲς φορές αὐθαίρετες χωρὶς τὴν ἔγκριση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ θέμα ἐμπλέκεται μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως ἀπὸ τὴν Δύση στὴν Ἀνατολή. Μαρτυρίες γιά καταδίκη τῶν προσθηκῶν καί ἀποκλεισμὸ τους ἀπὸ τὴ λατρεία ἀνάγονται στὸν 19ο αἰ. καί δέν στηρίζονται σέ κάποια σύγχρονη πηγὴ (Κρίτων Χρυσοχοῖδης, ὁ.π.).

Ἀπὸ τὸν 16ο αἰ. ξεκινάει σιγά σιγά νὰ ἐμφιλοχωρεῖ στὶς ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν ἡ διάθεση γιά

προσθήκες, διορθώσεις και επεμβάσεις στα ύμνολογικά κείμενα. Τό πού θά καταλείξει κάτι τέτοιο είναι γνωστό. Ὁδήγησε πολλές φορές στή παραμόρφωση τῶν ἰδίων τῶν ὕμνων. Ἄλλα ἔγραφε ὁ συντάκτης ὕμνογράφος καί ἄλλα κατέληξε τό κείμενο μέ τίς προσθήκες καί βελτιώσεις.

Πρῶτος βελιωτής πού ἔκανε προσθήκες ἦταν ὁ Πρωτοπαπᾶς Ναυπλίου Νικόλαος Μαλαξός, πού κατέφυγε στή Βενετία ἐξ αἰτίας τῶν Ὁθωμανῶν, καί πού ἀπό τό 1548 ἕως 1549 καί ἀπό τό 1551 ἕως 1552 ἐμπλουτίζει τίς ἀκολουθίες τῶν Ἁγίων μέ δικές του συνθέσεις. Μαζί του ἀπασχολήθηκε καί συνεργάστηκε ὁ ἀδελφός του Γρηγόριος Μαλαξός. Ἡ ὄλη προσπάθειά τους ἔφθασε μέχρι τό 1584.

Τό 1760-1761 γίνεται δεύτερη ἀπόπειρα διορθώσεως μετά προσθηκῶν στά Μηναιᾶ ἀπό τό τυπογραφεῖο τοῦ Δημητρίου Θεοδοσίου στή Βενετία. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς προσπάθειας ἦταν νά ἐκδοθεῖ ἓνα Πατριαρχικό ἔγγραφο τοῦ Ἰωαννικίου Γ' τοῦ 1761 πού ἐκδόθηκε γιά νά καταδικάσει τήν ἐνέργεια τοῦ τυπογράφου. Ἀναφέρει τό ἔγγραφο: «ὅτι ἐτόλμησε προσθῆναι καί παρενεῖραι νεωτέρους τινάς ἁγίους μὴ περιεχομένους ἐν τῇ παλαιᾷ τυπογραφίᾳ τῶν πρό τοσοῦτου χρόνου τύποις ἐκδεδομένων Μηναιῶν καί πανταχοῦ ἀναγιγνωσκομένων». Ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοδοσίου ἔγινε χωρίς τήν ἔγκριση τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καί κρίθηκε ἀπό τόν πατριάρχη ὡς ἀντικανονική (=πρᾶγμα ἀπεμφαίνον καί ἀπρόσφιλον καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὄρων τε καί κανόνων ἀλλότριον). Στό Πατριαρχικό ἔγγραφο διευκρινίζεται ὅτι οἱ προσθαφαιρέσεις στά ἱερά βιβλία ἀπαγορεύονται καί ἂν κριθεῖ ἀναγκαῖο νά γίνει κάποια ἀλλαγὴ, αὐτὴ πρέπει νά ἔχει συνοδική ἔγκριση. Ἡ ἐλευθερία ἐν τοῖς ἱεροῖς βιβλίοις ἐπιφέρει σκάνδαλα, ἀνατρέπει τήν κανονική ἀκρίβεια καί ἐγκυμονεῖ τόν κίνδυνο νά ὑπείσθῃ στή λατρεία Ἅγιοι μὴ ἀναγνωρισμένοι ἀπό τήν ἐπίσημη Ἐκκλησία. Γιά τόν λόγο αὐτό ὁ πατριάρχης ἀπαγορεύει τὴ χρήση τους στήν Ἀνατολή, ἐπισείοντας τήν ποινὴ τοῦ ἀφορισμοῦ, καί συνιστᾷ τήν «ὀρθόδοξη» ἔκδοση τῶν Μηναιῶν τοῦ τυπογραφείου τῶν Γλυκῆδων (Κ. Σάθας, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, Γ, Βενετία 1873, 192-193. Βλ. καί Ἐλένη Ἀγγελομάτη-Τσουγκαράκη, Μιά πατριαρχικὴ καταδίκη τοῦ τυπο-

γραφείου τοῦ Δημητρίου Θεοδοσίου (1761), Ὁ Ἐραριστής 18 (1986) 86).

Τό Πατριαρχικό ἔγγραφο εἶναι ἀποκαλυπτικό γιά τὴν ἀρνητικὴ στάση τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας κατὰ τὸν 18ο αἰ. στήν εἰσαγωγὴ ἀκολουθιῶν νέων ἁγίων στή λατρευτικὴ πρακτικὴ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ καί γιά τὴν ἐπιφυλακτικότητά τῆς ἀγιότητάς τους. Ἡ ἐπιφυλακτικὴ αὐτὴ τακτικὴ, τουλάχιστον ὡς πρὸς τό θέμα τῶν ὕμνολογικῶν καινοτομιῶν, τηρήθηκε καί στίς ἀναθεωρήσεις καί διορθώσεις τῶν ἐντυπων Μηναιῶν πού ἐπιχειρήθηκε τὸν 19ο αἰ. καί ἔφεραν τὴν ἔγκριση τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως (Κρίτων Χρυσσοχοΐδης, ὁ.π.).

Τελικὰ ἡ ἀναθεώρηση τοῦ κειμένου τῶν ἐντύπων Μηναιῶν ἀνατέθηκε στὸν Ἰμβριο λόγιο ἱερομόναχο Βαρθολομαῖο Κουτλουμουσιανό καί συντελέστηκε μέ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἔγκριση.

Ὁ προβληματισμὸς γιά τὴν τύχη τῶν νέων Ἁγίων καί τῶν φυλλάδων τους, πού ἐν τῷ μεταξύ, προϊόντος τοῦ 19ου αἰ., συνεχῶς αὐξανόταν, ἐπανερχόταν, ἄλλοτε ὑπαινικτικά καί ἄλλοτε διατυπωμένος μέ περισσότερη σαφήνεια, κάθε φορὰ πού ἀνακινεῖτο τό θέμα τῆς ἀποκατάστασης τῶν λειτουργικῶν βιβλίων καί ἰδιαίτερα τῶν Μηναιῶν.

Ὁ μόνος ἐκ τῶν ἐπισκόπων πού ἀνέλαβε προσωπικὸ ἀγῶνα γιά τὴν εἰσαγωγὴ νέων ἀκολουθιῶν στά Μηναιᾶ εἶναι ὁ Ἀρχιμ. Ἰωάννης Μαρτίνος, μετέπειτα ἐπίσκοπος Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, ὕμνογράφος καί γνώστης τῆς βυζαντινῆς μελοποιίας (1896). Αὐτὸς ὑπῆρξε πιὸ τολμηρὸς στίς επεμβάσεις του: πλούτισε τίς μνήμες πολλῶν ἁγίων μέ ἀπολυτίκια πού συνέθεσε ὁ ἴδιος καί παρενέβαλε ἀκολουθίες στά Μηναιᾶ.

Διερωτᾶτο ὁ ἴδιος: «Διὰ τί λοιπὸν νά μὴ ἀναπληρῶνται τὰ κενὰ ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναφαινομένων δοκίμων καί κρατίστων ὕμνογράφων, μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν καί ἔγκρισιν τῆς Ἐκκλησίας; Διὰ τί ἐν τοῖς νέοις Μηναιῶις νά μὴ συμπεριληφθῶσι καί αἱ ἀκολουθίαι ἁγίων... οὗς ὁ Θεὸς διὰ σημείων καί θαυμάτων ἐδόξασε; Τῶν Ἁγίων τούτων ἑορταζομένων καί τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν ἀπὸ φυλλάδας ψαλλομένης, τί τάχα διαφέρει ἢ φυλλάς τοῦ Μηναιῶι;» (Κρίτων Χρυσσοχοΐδης, ὁ.π.). Πάντως δὲν προέβη ὡς φαίνεται ὁ ἐν λόγω Ἐπίσκοπος σὲ πολλές προσθήκες γιατί εἶναι ἀμφίβολο ἂν εἶχε

τή στήριξη της Ἱερᾶς Συνόδου της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος γιά τήν ὁποία ἐργαζόταν καί ἔκανε τήν ὑπακοή του.

Τό 1932 συνεστήθη νέα πατριαρχική Ἐπιτροπή ἐπί Πατριάρχου Φωτίου τοῦ Β΄ γιά τή διόρθωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἡ ὁποία τελικά δέν εὐδόωσε νά φέρεי κάποιο ἀποτέλεσμα.

Ἄπό τά ἀνωτέρω ἐκτεθέντα γίνεται σαφές ὅτι στόν 19ο καί 20ο αἰ. οἱ ἐπίσημες ἐκκλησιαστικές ἀρχές, τόσο στήν Κων/πολη ὅσο καί στήν Ἀθήνα, παρέμειναν διστακτικές στήν ἔνταξη μεγάλου ἀριθμοῦ νέων προσώπων στόν ἐτήσιο λειτουργικό κύκλο, χωρίς νά ἀμφισβητοῦν τουλάχιστον εὐθέως τήν ἀγιότητά τους. Καί τοῦτο γιατί ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀκολουθιῶν τους στά Μηναῖα θά σήμαινε αὐτόματα τόν καθολικό καί ὑποχρεωτικό ἑορτασμό τους ἀπό τό σύνολο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, τουλάχιστον τῆς ἑλληνόφωνης, θά διεύρυνε ἴσως ἄκριτα τή γεωγραφική ἐμβέλεια τοπικῶν λατρευτικῶν συνηθειῶν καί θά δημιουργοῦσε ὀγκώδη καί δύσχρηστα βιβλία, ἐπιμηκύνοντας συγχρόνως τόν χρόνο τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν.

Μιά Προσπάθεια διαχειρήσεως αὐτοῦ τοῦ ὑμνολογικοῦ ὄγκου ἦταν ἡ ἐπαινετή προσπάθεια τοῦ ἱερέως τῆς Σκιάθου Γεωργίου Ρήγα (1884-1961), συγγραφέως ἀκολουθιῶν καί ἄριστου γνώστου τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς. Ἄπό τό 1900-1928 συγκρότησε ὀγκωδέστατο καλλιγραφημένο χειρόγραφο (διαριεμένο σέ δύο ἡμίτονους) μέ ἀκολουθίες ἀγίων, πού θά μπορούσε νά χαρακτηριθεῖ ὡς ἀπόπειρα γιά τή δημιουργία μίας παράλληλης σειρᾶς συμπληρωματικῶν Μηναίων. Ὁ ἴδιος δέν θεωρεῖ ὁμως ἀπαραίτητο καί πρέπον νά χρησιμοποιοῦνται ἀπό ὄλες τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, παρά μόνον ὅπου τό καλεῖ ἡ ἐκκλησιαστική ἀνάγκη ἢ ὁ ἐπιχωριάζων κατά τόπους ἑορτασμός κάποιων ἀγίων.

Τόν ἐπιχωριάζοντα ἑορτασμό τῆς τιμῆς μᾶς μεγάλης ομάδας ἀγίων, καί συγκεκριμένα τῶν ἀγίων τῆς Κύπρου, ἔρχεται νά καλύψει ἡ πρόσφατη ἔκδοση μᾶς σειρᾶς «τοπικῶν» Μηναίων (Κρίτων Χρυσοχοΐδης, ὅ.π.). Τό ἴδιο ἔγινε μέ τό γνωστό Χιακόν Λειμωνάριον, Εὐρυστανικόν Λειμωνάριον κ.ἄ.

Στή Φιλοσοφική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης ξεκίνησε πρὶν ἀπό χρόνια ἡ τολμηρή ἀπό-

πειρα συλλογῆς ὄλων τῶν ὑμνολογικῶν κειμένων πού ἀφοροῦν σέ Ἁγίους καί ἀναμνήσεις θαυμαστῶν γεγονότων καί χρονολογοῦνται ἀπό τό 1453 ὡς τόν 20ο αἰ. Ἀπόπειρα αὐτῆς τῆς προσπάθειας καί στόχος τοῦ προγράμματος εἶναι ἡ δημιουργία μᾶς ἠλεκτρονικῆς τράπεζας δεδομένων πού θά περιέχει τίς πληροφορίες μᾶς «Νεοελληνικῆς ἀγιολογικῆς βιβλιοθήκης». Τό ἐγχείρημα αὐτῆς τῆς ἐργασίας ἀνέλαβε καί παρουσίασε ὁ καθηγητής κ. Θ. Δετοράκης (*Ἡ Bibliotheca Hagiographica Neograeca. Ἐνα ἐρευνητικό πρόγραμμα στό Πανεπιστήμιο Κρήτης, Οἱ ἥρωες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Οἱ νέοι ἅγιοι, 8ος-16ος αἰ, Ἀθήνα 2004, 369-373, Ἐθνικό Ἴδρυμα Ἐρευνῶν. Ἰνστιτοῦτο Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν, Διεθνή Συμπόσια 15*).

Ὅλη αὐτή ἡ προσπάθεια πού ἔγινε καί γίνεται μέχρι σήμερα συμπεριλαμβανομένων καί ὄλων τῶν νέων παραγωγῶν, δοκίμων καί μή, ἐκτυπωμένων, ἐγκριθέντων καί μή, ὀφείλουμε ὡς Ἐκκλησία νά τό διαφυλάξουμε μέ κάθε τρόπο. Ἦδη ἐπιστημονικές μελέτες τοῦ Σεβ. Μητρο. Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου Χρυσοστόμου ἀνέδειξαν τό περίτρανο ὑμνογραφικό ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Ὑμνογράφου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου (*Ἀρχιμ. Γεωργίου Χρυσοστόμου, Γεράσιμος μοναχός ὁ Μικραγιαννανίτης, Μιά τεσσαρακονταετία ὑμνογραφικῆς διακονίας, ἦτοι κατάλογος ἐκδεδομένων καί ἀνεκδότων ἀκολουθιῶν καί κανόνων αὐτοῦ (1930-1970), Ἀθήνα 1971. Γιά τόν Γεράσιμο καί τά χειρόγραφα του βλ. Γ. Χρυσοστόμου, Ὁ ὑμνογράφος Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης καί οἱ ἀκολουθίες του σέ ἁγίους τῆς Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1997. Γ. Χρυσοστόμου, Τό ἔργον τοῦ ὑμνογράφου Γερασίμου Μικραγιαννανίτου. Εὐρετήρια, Θεσσαλονίκη 1997. Στό ἴδιο εἶναι ἀφιερωμένα τά Πρακτικά Συμποσίου πού ἔλαβε χώρα στή Βέροια (Ἑμνήτωρ, Τόμος ἀναμνηστήριος Γέροντος Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου, Βέροια 2001). Ἀκόμη καί ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Μηθύμνης Ἰάκωβος Μαλλιαρός (1965-1984) μᾶς κατέλιπε ἀξιόλογο ὑμνογραφικό ἔργο μέ νέες ἀκολουθίες ἀγίων (Πλήρης ἐργογραφία του: Μητροπολίτου Μηθύμνης Ἰακώβου Μαλλιαροῦ, Τά ἐκδοθέντα ἔργα μου, Μυτιλήνη 1984 (μεταθανάτια ἔκδοση μέ τήν ἐπιμέλεια τοῦ Ἀρχιμ. Νικόδημου Παυλόπουλου). Καί ἄλλες*

παρόμοιες έργασίες πού έγιναν ή γίνονται ή βρίσκονται καθ' όδόν προς ανάδειξιν τοῦ ὑμνολογικοῦ ἔργου νεωτέρων ὑμνογράφων, θά βοηθήσουν στήν καταγραφή ὄλων τῶν ὑμνογραφικῶν παραγωγῶν. Αὐτό θά βοηθήσει τήν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία νά ἀποφασίσει γιά τά δόκιμα καί μή ἔργα πρὸς διαφύλαξιν αὐτῆς τῆς ὑμνολογικῆς παράδοσης.

Ὁ καθηγητής Κρίτων Χρυσοχοϊδης θά σημειώσει σχετικά μέ τίς νέες ἀκολουθίες ὅτι: «*Ἡ μεγάλη σέ ὄγκο συγγραφική παραγωγή τῶν σύγχρονων ὑμνογράφων ἀσφαλῶς ἀναβιώνει τή λαμπρά παράδοση τῆς βυζαντινῆς ποίησης. Ἀπό τό ἔργο τους δέν λείπει τό ταλέντο, ἡ ἔμπνευση καί ἡ πρωτοτυπία, ὅση ἐπιτρέπεται νά ἐκδηλωθεῖ μέσα στά καθορισμένα πλαίσια συγγραφῆς μιᾶς ἀκολουθίας. Ὡστόσο, ἡ θεματολογία τῶν συνθέσεών τους ἀναφέρεται, σέ πολύ μεγάλο ποσοστό, σέ νέους ἁγίους καί ταυτίζεται μέ ἐκείνη τῶν πολλῶν μεταβυζαντινῶν καί νεωτέρων ὑμνογράφων «τοπικῆς» ἐμβέλειας, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγή κυκλοφόρησε σέ παλαιές καί δυσεύρετες σήμερα φυλλάδες ἢ παραμένει ἀνέκδοτη. Τό γεγονός αὐτό εἶχε ὡς συνέπεια ἀξιόλογα ποιητικά ἔργα, γραμμένα μέ αὐθορμητισμό, νά παραδίδονται στή λήθη ἢ νά ἀγνοοῦνται. Ἔτσι, πολύ συχνά παρατηρεῖται τό φαινόμενο τῆς συγγραφῆς, ἔκδοσης καί εἰσαγωγῆς στή λατρεία νέων ἀκολουθιῶν, ἐνῶ ὑπάρχουν οἱ παλαιές πού διατηρήθηκαν σέ λειτουργική χρήση ἴσως γιά αἰῶνες. Ἡ ἀνάδειξή τους μέ τήν περιγραφή τῆς Συλλογῆς πιθανόν νά συμβάλει στήν ἐπαναχρησιμοποίησή τους στή λατρευτική πράξη τῆς Ἐκκλησίας».*

Σύγχρονοι Ὑμνογράφοι

Δοξάζουμε τόν ἐν Τριάδι Θεό μας πού καί σήμερα μᾶς ἔδωσε νέους ὑμνογράφους. Μιά ἀπλή καί μόνον καταγραφή τῶν ὀνομάτων τους πιθανόν νά ἀποτελέσει καί μία βάση γιά τήν ἀνάδειξή τους στό στερέωμα τῆς μεγάλης σειρᾶς τῶν μεγάλων ὑμνογράφων.

Σεβ. Μητρο. Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἄλμωπίας

κ. Ἰωήλ Φραγκᾶκος.

Σεβ. Μητρο. Ρόδου κ. Κύριλλος.

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Σιμωνοπετρίτης, Ὑμνογράφος τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

Ἀρχιμ. Νικόδημος Ἀεράκης.

Γερόντισσα Ἰσιδώρα, Καθηγουμένη Ἰ. Μ. Ἀγ. Ἱεροθέου Μεγάρων.

Μοναχή Ἰσιδώρα, Ἰ. Μ. Ἀγ. Ἰωάννου Μακρυνοῦ Ἀλεποχωρίου.

Χαράλαμπος Μ. Μπούσιας, Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας.

Κριτήρια συγγραφῆς νέων ἀκολουθιῶν

1. Ἀπαιτεῖται σεβασμός ἀπό τούς νεωτέρους ὑμνογράφους πρὸς τούς παλαιότερους, ἰδιαίτερα ὅταν οἱ προηγούμενοι ἔγγραψαν μέ κόπους καί θυσίες καί μᾶς κατέλειπαν τήν πνευματική τους κληρονομιά πρὸς ἀξιοποίησιν καί ὄχι πρὸς λήθην.

2. Ἐφ' ὅσον ἤδη ἔχει κοσμηθεῖ μέ ἱερά ἀκολουθία ἕνας νεώτερος ἅγιος ἢ ἀκόμη καί παλαιότερος, ὀφείλει ὁ σύγχρονος ὑμνογράφος νά ἐξαντλεῖ πρωτίστως τήν ἔρευνά του μή τυχόν καί ὑπάρχει κάποια ἀκολουθία προκειμένου νά μήν ὑπάρχει δευτέρα ἢ τρίτη ἢ περισσότερες. Καί φυσικά σέ περίπτωση ἐντοπισμοῦ παλαιᾶς ἀκολουθίας νά ἐρευνηται ἡ θεολογική ποιότητα καί τό μέτρο τῶν ὕμνων της κι ἐφ' ὅσον δέν εἶναι δόκιμος, νά συντάσσεται νέα μέ τήν Ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί νά ὑποσημειώνεται ὅτι ἡ παλαιότερα δέν εἶναι ἐγκεκριμένη ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ σύνταξη μιᾶς νέας ἀκολουθίας γιά κάποιον νέον ἅγιον στό ἑορτολόγιον τῆς Ἐκκλησίας μας μέ παράμετρο τήν ἀγιοπνευματική προβολή τοῦ προσώπου τοῦ ἁγίου καί ὅτι μέσῳ τῆς ὑμνολογίας τοῦ ἐν λόγῳ τιμωμένου ἁγίου νά δύναται ὁ κάθε πιστός νά κατανοεῖ εὐκόλως τά ὑμνολογούμενα καί νά μήν χρειάζεται νά σπουδάσει κλασική φιλολογία γιά νά ἀνακαλύψει ἄλλο λεξιλόγιον, δυσκολοκατανόητον, ἀκόμη καί γιά τούς εἰδικούς γλωσσολόγους! Ἡ συγγραφή καί ἡ σύνταξη νέων ἱερῶν ἀκολουθιῶν, κατά τήν ταπεινή μας ἄποψη, δέν πρέπει νά ἀπέχει ἀπό τήν κατανόηση τοῦ μέσου πνευματικοῦ κόσμου, καί δὴ ὄλων ἐκείνων πού συχνάζουν στούς ναούς καί τά μοναστήρια.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωση παλαιᾶς ἱερᾶς ἀκολουθίας πού δέν ἔχει ὑμνολογική πληρότητα καί ἰδιαίτερος γιά ἐκείνους τούς ἁγίους πού ἡ Ἐκκλησία μας τούς τιμᾷ ἰδιαίτερος μέ μεγαλοπρεπῆ τεμένη καί περικαλεῖς ναούς καί μεγάλες πανηγύρεις.

5. Δέν ἐπιτρέπεται καί δέν εἶναι πρέπον ἕνας νεώτερος ὕμνογράφος νά κλέβει κατά τό δὴ λεγόμενον στίχους καί τροπάρια ἀντιγραφικῶς προκειμένου νά παραγάγει ὕμνογραφικόν ἔργον πρὸς ματαιοδοξίαν προσωπικὴν καί ὄχι πρὸς ὄφελος τοῦ τιμωμένου ἀγίου πού προτίθεται νά γεραίρει. Συχνάκις διαπιστώνεται ἐκ τῶν ἐπαϊόντων δυστυχῶς κι αὐτό τό πρωτάθλημα τῆς πνευματικῆς ὑποκλοπῆς στίς ἡμέρες μας.

6. Στίς λεγόμενες πλήρεις ἀκολουθίες ἡ Ἱερά Σύνοδος μέ Ἀπόφασή της δέν ἐγκρίνει τή σύνταξη Χαιρετιστηρίων Οἰκῶν καί Ἐγκωμίων καί Παρακλητικῶν Κανόνων σέ ἐπώνυμες εἰκόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς γεγονός καινοφανές καί ἀπάδον πρὸς τήν μακροαίωνα λατρευτικὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, γνωρίζουσαν μόνον τόν Μέγα καί τόν Μικρόν Παρακλητικόν Κανόνα τῆς Θεοτόκου, οἵτινες δέον ὅπως ψάλλονται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις. Οἰκονομία τις δύναται νά ὑπάρξῃ μόνον εἰς τήν περίπτωσιν τῶν Μεγαλυναρίων, ἐν οἷς δύναται νά προστεθῇ Μεγαλυναρίον ἀρμόζον εἰς τήν περίπτωσιν καί τήν κατά τόπους παράδοσιν (Ἐγκύκλιος Ἱερᾶς Συνόδου 2507/Ἀριθμ. Πρωτ. 1766/6.7.1990). Χαιρετισμούς ἔχουμε κατά τήν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας μόνον πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καί τόν Τίμιον Σταυρόν, ἅτινα, δέον ὅπως ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις (Ἐγκύκλιος Ἱερᾶς Συνόδου 2864/Ἀριθμ. Πρωτ. 1217/11.4.2008).

7. Σήμερα προκειμένου νά ἐκδοθεῖ σέ ἔντυπη μορφή μία ἀκολουθία ἀπαρατήτως πρέπει νά λάβει τήν ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διά τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καί Ποιμαντικῶν ἔργων.

8. Κάθε νέα Ἱερά Ἀκολουθία διαβιβάζεται στήν Ἱερά Σύνοδο μόνον καί ἀποκλειστικά ἀπό τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις καί προσωπικά πρέπει νά ἐνδιαφέρεται γιά τήν τιμὴ τοῦ συγκεκριμένου ἀγίου καί σέ συγκεκριμένο τόπο τῆς ἐπαρχίας του, ὅστις κατόπιν ἐνδελεχοῦς πρωτίστως μελέτης τῆς νέας ἀκολουθίας τοῦ συγκεκριμένου ὕμνογράφου, τήν διαβιβάζει, εἰς διπλοῦν, στό ἀρμόδιο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετά ἀναλυτικοῦ ὑπομνήματος εἰς τό ὅποιο, δέον ὅπως ἐμπεριέχονται τὰ ἑξῆς στοιχεῖα: α) Ὁ βίος καί τό ἔργον τοῦ τιμω-

μένου ἱεροῦ προσώπου, ἢ πλήρη ἱστορικά στοιχεῖα τοῦ ἐξαιρουμένου θαυμαστοῦ γεγονότος, β) Ἡ πρᾶξις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς διά τῆς ὁποίας ὀρίζεται ἡ λειτουργικὴ τιμὴ τοῦ ἐν λόγῳ ἱεροῦ προσώπου ἢ γεγονότος, ὡς καί ἡ ἡμερομηνία τῆς ἑορτῆς, γ) Στοιχεῖα διά τὰς συναφεῖς ὑπαρχούσας λειτουργικᾶς Ἀκολουθίας, τῶν ὁποίων ἡ συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις ἐπιδιώκεται διά τῆς νέας ἀκολουθίας, καί τέλος δ) Ὁ εἰδικὸς λόγος ὁ ὁποῖος ἐπέβαλε τήν σύνθεσιν τῆς νέας ἀκολουθίας, πρὸς ἐγκρισιν (Ἐγκύκλιον Σημεῖωμα Ἱερᾶς Συνόδου, Ἀριθμ. Πρωτ. 2976/1.6.1999). Κατόπιν ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας καί Ποιμαντικῶν ἔργων ἀρμοδίως καί καταλλήλως ἀφοῦ ἐξετάσει τό ὅλον περιεχόμενον τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας ἀποφαίνεται στήν Ἱερά Σύνοδο ἡ ὁποία καί θά ἐγκρίνει αὐτήν. Κατόπιν διαβιβάζει ἡ Ἱερά Σύνοδος τό ἐγκριτικόν ἔγγραφόν της εἰς τόν ἑκασταχοῦ ἐνδιαφερόμενον Μητροπολίτην καί ἀφοῦ ἐκδοθεῖ ἡ Ἱερά Ἀκολουθία συμπεριλαμβανομένης εἰς τήν ἑκδοσιν καί τήν Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τότε ἀρμοδίως ἀποστέλλονται πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον 5 ἀντίτυπα ἐξ αὐτῆς διά τό ἀρχεῖον αὐτῆς. Πολλές φορές ἡ ἀρμόδια Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ἤδη ἐκτυπωμένην τήν ἀκολουθία, ἄρα ἤδη κυκλοφοροῦσαν ἐν τοῖς ἀναλογίαις, πρᾶγμα ἀπαράδεκτον καί οὐχί ἐκκλησιαστικῶς ὀρθόν. Ἡ συντασσόμενη νέα ἀκολουθία ἀποστέλλεται εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον εἰς τριπλοῦν εἰς δοκίμια, οὕτως ὥστε ἀφοῦ γίνουν οἱ σχετικῆς διορθώσεις, προσθήκες ἢ ἀφαιρέσεις, τότε λαμβάνει ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπόφαση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ αὐτῆς ὅπως τήν ἀποστείλει πρὸς ἐγκρισιν εἰς τό ἀνώτατον ὄργανον πού εἶναι ἡ Ἱερά Σύνοδος. Ὡς ἐκ τούτου ἡ διαδικασία εἶναι χρονοβόρα καί ἀπαιτεῖ ὑπομονή. Συμπερασματικά εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον ὅσον ἀφορᾷ τό θέμα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν εἶναι εἷς ἐκ τῶν λαϊκῶν, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης, ὅστις καί ἀσκεῖ πάντοτε τήν Κυριαρχικὴν καί Πνευματικὴν ἄδειαν δι' ὁ,τιδήποτε μέλλει γενέσθαι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του.

9. Πρέπει νά κατανοηθεῖ ὅτι ἡ παρουσία ἐνός νέου ἀγίου σέ ἕναν τόπο, δέν μπορεῖ ἐκ τῶν πραγμάτων νά γίνῃ γνωστός ἄμεσα ὑμνολογικά καί μόνον σέ ὅλη τήν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καί ἐκτός τῶν

όριων αυτής. Ἡ παγκοσμιοποίηση τῆς φήμης καί τῆς τιμῆς ἑνός Ἁγίου εἶναι πρωτίστως ἔργον Θεοῦ καί δευτερευόντως τῶν ὄποιων προσπαθειῶν τῶν ἀνθρώπων, κληρικῶν καί λαϊκῶν. Ἡ ὅλη προσπάθεια προβολῆς ἑνός νέου ἁγίου στόν κόσμον, ὄχι μόνον διά τῶν ἱερῶν εἰκόνων του, ἀλλά καί διά τῆς συγγραφῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας του συμβάλλουν κατὰ πολύ, ἀλλά ἡ ἀγιότητα δέν εἶναι διαχειρίσιμη μόνον ἀπό τοὺς ἀνθρώπους ἀλλά ἀπό τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἅγιος μπορεῖ νά φθάσει παντοῦ, μόνον ἂν ὁ Θεός τὸ ἐπιτρέψει. Εἶναι κάτι πού δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅλοι μας. Κι ἀκόμη ὅσο καλός κι ἂν εἶναι ὁ ἀγιογράφος πού θά ζωγραφίσει τὴν εἰκόνα τοῦ νέου ἁγίου κι ὅσο ἐπιδέξιος καί ταλαντοῦχος κι ἂν εἶναι ὁ ὑμνογράφος του, τίποτε δέν μποροῦν νά καταπορθωθεῖ ἂν δέν τὸ θέλει Κύριος ὁ Θεός μας.

10. Ἕνα σημαντικό θέμα πού ἀφορᾷ τοὺς ἴδιους τοὺς ὑμνογράφους προκειμένου νά ὑμολογήσουν κάποιον νέον ἅγιο εἶναι τὰ συναξαριστικά στοιχεία καί ὅ,τι ἀπορρέει ἐξ αὐτῶν. Ὁ ὑμνογράφος κατόπιν ἐντελεχοῦς μελέτης ὅλων αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν ξεκινάει τὸ ὑμολογικὸ ἔργο του. Κύριος παράγοντας εἶναι ἡ Χάρις καί ἡ φώτιση τοῦ Θεοῦ μας. Ὑπάρχουν περιπτώσεις πού ὁ ὑμνογράφος δέν ἔχει κανένα ἀπολύτως συναξαριστικὸ στοιχείο ἐκτός ὀλίγων πληροφοριῶν. Τότε μέ τὴν προσευχὴ καί τὴν ἔμπνευση πού παρέχει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ μας στόν ὑμνογράφο συντάσσεται ἡ ἱερὰ ἀκολουθία, ἢ ἂν δέν ὑπάρχει φώτιση παραμένει ὁ ἅγιος χωρὶς ἀκολουθία, ὅπως συμβαίνει σέ πολλοὺς ἁγίους πού κοσμοῦν ὡστόσο τὸ στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας μας. Προσωπικά καταθέτω πρὸς δόξαν Θεοῦ μιά ἐμπειρία πού εἶχα ὡς φοιτητῆς ἀπὸ τὴν γνωριμία μου μέ τὸν ἀείμνηστο ὑμνογράφο τῆς Μ.Τ.Χ.Ε. Γεράσιμο Μοναχό Μικραγιαννανίτη. Τὸν ρώτησα κάποια στιγμή πού συζητούσαμε στὸ κελλάκι του: «Γέροντα πῶς γράφετε τίς ἀκολουθίες;». Γιά νά λάβω τὴν ἀπλὴ καί ἀστεία ἀπάντησή του: «Κάθομαι καί γράφω». Ἐπειδὴ παραξενεύτηκα ὁ Γέροντας μοῦ εἶπε: «Ὅτι πάντα στὴ ζωὴ μου διαβάζω τὴν Ἁγία Γραφή, τὰ πατερικά συγγράμματα καί φυσικά πολλά ἱστορικά βιβλία». Ἦθελε μέ τὸν τρόπο του νά μοῦ πεῖ ὅτι ἡ συγγραφή εἶναι χάρισμα Θεοῦ, ἀλλὰ χρειάζεται καί ἐκ μέρους τοῦ ὑμνογράφου ἕνας

ἀγῶνας, περισσότερο προσευχῆς καί πνευματικοῦ ἀγῶνα, μελέτης καί περισυλλογῆς.

11. Ἕνα ἄλλο θέμα πού ἀπτεται μέ τίς ἱερές ἀκολουθίες Ἁγίων εἶναι, ὅτι σέ κάποιες περιπτώσεις συντάσσονται ὀλόκληρες ἀκολουθίες πρὸ τῆς ἁγιοκατάξεως τῶν ἀπὸ τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία. Εἶναι κι αὐτὸ ἕνα δείγμα τῆς ἐποχῆς μας. Ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ καί συναξαριστικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουμε ἐντοπίσει πράξεις τιμῆς καί σεβασμοῦ πρὸς τὰ πρόσωπα ἁγίων πρὸ τῆς ἁγιοκατάξεως τῶν. Πουθενά ἀπ' ὅσο προσωπικά προσπαθήσαμε νά ἐντοπίσουμε δέν εἶδαμε νά εἶναι ἔτοιμες οἱ ἱερές ἀκολουθίες τῶν πρὸ τῆς ἁγιοκατάξεως. Δικαιολογεῖται κατὰ κάποιο τρόπο τοπικά σέ κάποιο μοναστήρι ἢ ἱερό ναὸ νά ψάλλεται κάποιο τροπάριο-ἀπολυτίκιο γιὰ τὸν ἁγιασμένο γέροντα ἢ ἱερέα, τὸ νά προσπαθοῦμε ὅμως νά ψάλλουμε καί νά ἀγρυπνοῦμε μέ ὀλόκληρες παννυχίδες καί πλήρεις ἀκολουθίες ἁγίους πρὸ τῆς ἐπίσημου ἁγιοκατάξεως τῶν, ταπεινά φρονοῦμε, ὅτι εἶναι λίαν ἐπιεικῶς ἀπαράδεκτον. Συνήθως οἱ γρήγορες αὐτὲς κινήσεις τινῶν ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ περιβάλλοντος μᾶλλον προκαλοῦν σχόλια καί σκανδαλισμούς στίς συνειδήσεις τῶν πιστῶν. Χρειάζεται μέτρον διακρίσεως καί ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ θέμα. Βλέπουμε τελευταίως νά ὑπάρχει μιά βιασύνη ἐκ μέρους ὄλων, κληρικῶν καί λαϊκῶν, γιὰ ἁγιοκατατάξεις γνωστῶν μας προσώπων. Καί προκειμένου νά προλάβουμε τὰ πάντα γιὰ τὴν εὐλογημένη ἐκείνη ὥρα τῆς ἁγιοκατάξεως τὰ ἔχουμε ὅλα ἔτοιμα, ἀκόμη καί ναοὺς, εἰκονίσματα, εἰκονίτσες, φυλλάδες-ἱερές ἀκολουθίες, βιβλία μέ τοὺς βίους τῶν κ.ἄ. πῶς τραβηγμένα. Μήπως ὅλα αὐτὰ κάπου μᾶς παγιδεύουν; Καιρὸς νά τὰ ἀξιολογήσουμε...

12. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λέγει: «Οἰκονομία τις εἰς τὸ ὅλον θέμα τῆς Ἐγκρίσεως νέων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν δύναται νά ὑπάρχη εἰς τὰς περιπτώσεις τοπικῶν ἢ νεοφανῶν Ἁγίων καί ἀσφαλῶς μόνον διά τοπικὴν χρῆσιν, ἵνα μὴ τελικῶς καταλιμπάνηται ἡ Παρακλητικὴ, τὸ σπουδαιότατον καί θεολογικώτατον τοῦτο λειτουργικόν βιβλίον, λόγῳ τῆς καθημερινῆς χρήσεως Ἀσματικῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας» (Ἐγκύκλιος Ἱερᾶς Συνόδου 2864/Ἀριθμ. Πρωτ. 1217/11.4.2008).

Προτάσεις

1. Νά δημιουργηθεῖ ἕνα παράρτημα στή Βιβλιοθήκη τῆς Ἱεραῆς Συνόδου ἢ μιᾶ ἐξειδικευμένη Λειτουργική Βιβλιοθήκη (σέ χειρόγραφη, ἔντυπη καί ἠλεκτρονική μορφή) γιά τήν συγκέντρωση ὅλων τῶν λειτουργικῶν φυλλάδων (ἐκδόσεων λειτουργικῶν βιβλίων καί ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἀκόμη καί ἀνεκδότων).

2. Νά γίνει λεπτομερῆς ἠλεκτρονική καταγραφή ὅλων τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν (συμπεριλαμβανομένων τῶν ὀνομάτων τῶν ὑμνογράφων, τοῦ τρόπου, τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεως κ.ἄ.).

3. Νά ἀνεβεῖ ὅλη αὐτή ἡ καταγραφή στό διαδίκτυο γιά εἶναι προσβάσιμη σέ ὅλους τούς φιλακόλουθους πιστούς, ἀλλά κυρίως νά τήν ἐπισκέπτονται τακτικά οἱ δόκιμοι ὑμνογράφοι, οὕτως ὥστε νά ἀποφεύγονται διπλές, τριπλές καί ἔτι περισσότερες γιά τόν ἴδιο ἅγιο ἱερέας ἀκολουθίες.

4. Μέ τόν τρόπο αὐτό νά παγιωθοῦν στό Τυπικό τῆς Διατάξεως τῶν ἁγίων οἱ ἱερέας ἀκολουθίες τῶν δοκιμοτέρων ὑμνογράφων μέ κριτήρια παλαιότητος καί ἁγιότητος γιά ὅσους ἐξ αὐτῶν τιμήθηκαν στή συνείδηση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας ὡς ἅγιοι καί ἔπονται τῶν νεωτέρων (ἐνν. ὑμνογράφων).

5. Σέ περιπτώσεις ὑπάρξεως πολλῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν γιά τό ἴδιο πρόσωπο ἁγίου νά ἀποφασίζει ἡ Ἱερά Σύνοδος, λαμβάνοντας σοβαρά ὑπόψιν τῆς τίς εἰσηγήσεις τῶν ἐπαϊόντων καί φυσικά νά πάρουν ὅλες οἱ ὑπάρχουσες ἐν χρήσει ἱερέας ἀκολουθίες εἰδική ἔγκριση, ἡ ὁποία καί θά ἀναγράφεται κάτω ἀπό τόν τίτλο τῆς κάθε Ἱεραῆς Ἀκολουθίας, μέ τήν ἔνδειξη «Τῆ Ἐγκρίσει τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀριθμ. Ἀποφάσεως καί ἡμερομηνία».

6. Ὡς ἐκ τούτου ἅπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι κληρικοί, ἐπίσκοποι, πρεσβύτεροι, διάκονοι, μοναχοί, μοναχές καί κατώτερος κληρικός ποτέ δέν πρέπει νά εἰσαγάγουν κάτι στήν Ὁρθόδοξο Λατρεία τό ὁποῖον δέν θά φέρει τήν σφραγίδα τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, γιά νά μήν καταστρατηγεῖται ἡ ἐνιαία τυπική τάξη καί ὁμοιομορφία στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, εἰς τήν ὁποία ὀφείλουμε ὅλοι μας τόν σεβασμό καί τήν ὑπακοή.

7. Τό ὅλον τοῦτο ἐγχείρημα ἀπαιτεῖ μέν χρόνο καί οἰκονομική στήριξη. Δύναται ὁμως ἡ Ἐκκλησία μας νά ζητήσει τήν συνδρομή τῶν φιλακολούθων ἐκείνων συλλεκτῶν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, τίς περισσότερες φορές λαϊκῶν ἀνθρώπων, οὕτως ὥστε μέσα σέ σύντομο χρονικό διάστημα νά γίνει ἡ συλλογή καί φυσικά νά διαφυλαχθεῖ ὅλη αὐτή ἡ ὑμνογραφική παραγωγή ἀπό τή λήθη τοῦ χρόνου καί ἀπό τυχαῖες καταστροφές αὐτῶν ἀπό τήν μῆ ἀξιοποίηση τοῦτο τοῦ ὑλικοῦ ἀπό κληρονόμους ἀδελφοί καί ὡς ἐπί τό πλεῖστον ἀδιάφορους.

8. Ἡ Ἱερά Σύνοδος δύναται νά ζητήσει πρός ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω τῆ συνδρομῆ καί βοήθεια τῶν ἐλληνικῶν Πανεπιστημίων, ἀλλά καί ἀγιολογικῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Ἐξωτερικοῦ, καθὼς ἐπίσης νά συνεργασθεῖ μέ Βιβλιοθήκες ἐν Ἑλλάδι καί Ἐξωτερικοῦ.

Δύναται ἀκόμη νά γίνει μιᾶ πρόταση πρός τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας νά καταγράψουν ποιοί ἐκ τῶν ἁγίων τῆς ἐπαρχίας τους δέν κοσμοῦνται μέ ἰδιαίτερες ἱερέας ἀκολουθίες, οὕτως ὥστε οἱ δυνάμενοι ὑμνογράφοι νά ἀναλάβουν ὁ καθένας μέ τόν τρόπο του, ἔχοντας καί τήν δυνατότητα τῆς ἐπιλογῆς, τήν ὑμνολογική συγγραφή μέ ἀνάθεση καί ἄδεια ἀπευθείας ἐκ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, προκειμένου νά ἀποφεύγονται ταυτόχρονες συγγραφές.

Τά περιεχόμενα τῶν νεωτέρων ἱερῶν ἀκολουθιῶν

Ἡ ἐπισταμένη μελέτη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, καί μόνον ἀπό τούς τίτλους αὐτῶν, ἀποδεικνύει περὶτρανα ὅτι οἱ νεώτεροι ὑμνογράφοι γράφουν γιά ὅλους καί γιά ὅλα τά θέματα. Ἐκτός τῶν συγκεκριμένων ὑμνολογουμένων μορφῶν-προσώπων, οἱ ὑμνογράφοι προσπαθοῦν νά ἀναδείξουν:

Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν κληρικούς (Πατριάρχες, Μητροπολίτες, Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους, Διακόνους κ.ἄ) μέ σκοπό τήν ἀνάδειξη τῆς ἱερωσύνης:

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, ἐπισκόπου Ἐάνθης καί Περιθεωρίου, 3/5.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Λουκά, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καί Κριμαίας, τοῦ ἱατροῦ.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Κυπρίου, 29/11.

- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Τιμοθέου, ἐπισκόπου Εὐρίπου, ὁ ἐκ Καλάμου, 16/8.
- Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Ἅγιον Νέον Ἱερομάρτυρα Κύριλλον τὸν Λούκαριν, Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.
- Ἀκολουθία Ἁγ. Ἀθανασίου τοῦ θαυματουργοῦ, Πατριαρχοῦ Κων/πόλεως, 21/8.
- Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν μοναχούς (ὀσιομάρτυρες, ὀσίους) μέ σκοπό τήν ἀνάδειξη τοῦ μοναχισμοῦ:*
- Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ὀσιομάρτυρος Παύλου τοῦ ἐν Τριπόλει, 22/5.
- Ἀκολουθία εὐρέσεως Τιμίας Κάρας Ὀσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, 15/7.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ, 16/3.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου Νικάνορος Γρεβενῶν, 7/8.
- Ἀκολουθία Ὀσίου Νικήτα Θηβῶν, 23/6.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου Θεοδοσίου Ἀργολίδος, 7/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Ὀσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας, 3/7.
- Ἀκολουθία τῆς Ὀσίας Μελῶ ἐν Βρουρρίνῃ τῆς Κῶ, τῷ 1ῳ Σαββάτῳ Ἰουλίου (ἀπό 1-7/7).
- Ἀκολουθία τῆς Ὀσίας Μητρός ἡμῶν Πελαγίας τῆς ἐκ Τήνου, 23/7.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου Δημητρίου τοῦ Νέου τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ, 27/10.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου Ἰωάννου τῆς Ρίλας, 19/10.
- Πανηγυρική Ἀσματική Ἀκολουθία τῶν Ὀσίων καί θεοφόρων Κολλυβάδων Πατέρων, τό Σάββατο τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, 13/1.
- Ἀσματική Ἀκολουθία εἰς τιμὴν καί μνήμην Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καί Μητροφάνους τῶν Μικραγιαννανιτῶν, 9/7.
- Ἀκολουθία Ὀσιομάρτυρος Γεδεῶν τοῦ Καρακαλληνοῦ, 30/11.
- Ἀκολουθία Ὀσίου Μακαρίου τοῦ Βατοπαιδινοῦ, 8/1.
- Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, 14/7.
- Ἀκολουθία Παναγίας Ἄξιόν Ἐστί, 11/6.
- Ἀκολουθία τῶν Ὀσιομαρτύρων Θεοφάνους καί Παΐσιου τῶν Κολλυβάδων, 8/11.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου καί Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, 12/7.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Ὀσιομάρτυρος Νεκταρίου τοῦ Ἀγιαννανίτη ἐκ Βρουύλων, 11/7.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου Ἀντίπα τοῦ Ἀθωνίτου, 10/1.
- Ἀκολουθία ἐτέρα Ἁγ. Δημητρίου καθὼς ψάλλεται στήν Ἱερά Μονή Μεγίστης Λαύρας Ἁγ. Ὁρους, 26/10.
- Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων ἐνδεκακρίθμων τῆς Μονῆς Διονυσίου, ψαλλομένη τήν Γ΄ Κυριακή Ματθαίου, ἤτοι τήν Β΄ Κυριακή μετὰ τήν Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων.
- Ἀκολουθία Ὀσίου Ἰγνατίου τοῦ Σιναΐτου, 29/1.
- Ἀκολουθία Ὀσίου Δανιήλ τοῦ Μετεωρίτου, 16/8.
- Ἀκολουθία Ὀσίου Εὐτυχίου, Κτίτορος Μονῆς Ἱερέων Πάφου, 8/8.
- Ἀσματική Ἀκολουθία εἰς τιμὴν καί μνήμην τοῦ Ὀσίου Ἡσαΐου τοῦ ἐν Κύκκῳ.
- Ἀκολουθία Ὀσίου Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου, 27/6.
- Ἀκολουθία Ὀσίου Ἡλίας τοῦ Σικελιώτη, 17/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσιομάρτυρος Νεοφύτου τοῦ Ἀμοργινοῦ, 6/4.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὀσίου καί Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ διὰ Χριστόν σαλοῦ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ ἀσκήσαντος, 15/6.
- Ἀκολουθία Ἁγίου Ὀσιομάρτυρος Δαμιανοῦ (†1568) κτίτορος Ἱ. Μ. Τιμίου Προδρόμου Ἀγιάς, 14/2.
- Ἀκολουθία ἐπί τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ Ὀσίου Γεωργίου Καρσλίδη, τοῦ ἐν Ἱεραῖ Μονῇ Σίψας Δράμας, 9/2.
- Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν τόπους (πόλεις, χωριά, νήσους, πατριαρχεῖα, μητροπόλεις, ναούς, μοναστήρια κ.ἄ) μέ σκοπό τήν ἀνάδειξη τους καί φυσικά τόν πνευματικό καί οἰκονομικό προσπορισμό:*
- Ἀκολουθία πάντων τῶν ἐν Λέσβῳ Ἁγίων, τῇ 1ῃ Κυριακῇ μετὰ τῶν Ἁγίων Πάντων.
- Ἀκολουθία πάντων τῶν ἐν Σάμῳ Ἁγίων, τῇ 1ῃ Κυριακῇ μηνός Αὐγούστου (ἀπό 1/8 ἕως 7/8).
- Ἀκολουθία Συνάξεως Ἁγίων Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, τῇ 3ῃ Κυριακῇ τοῦ Μαΐου (14ῃ ἢ 20ῃ τοῦ μηνός).
- Ἀκολουθία εἰς τὸν Βασιλέα Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βατάτζην, τὸν ἐκ Διδυμοτείχου, 4/11.

- Ἀκολουθία τῶν ἐν Καστοριά Ἁγίων ψαλλομένη τὴν 3η Κυριακὴ Νοεμβρίου.
- Ἀκολουθία τῶν 14 ἐν Λαρίσῃ Ἁγίων, ψαλλομένη τὴν 1η Κυριακὴ Νοεμβρίου.
- Ἀκολουθία Ἁγίων Λευκάδος ψαλλομένη τὴν 3η Κυριακὴ τοῦ Νοεμβρίου.
- Ἀκολουθία εὐρέσεως Ἱερῶν Λειψάνων Νεομάρτυρος Ἰωάννου ἐκ Κονίτισης, 4/1.
- Ἀκολουθία Ὁσίου Νικήτα Θηβῶν, 23/6.
- Ἀκολουθία Ἁγίων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Θεσσαλιώτιδος, ψαλλομένη τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν Τιμίου Σταυροῦ (ἀπὸ 15-20/9).
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Ὁσιομάρτυρος Παύλου τοῦ ἐν Τριπόλει, 22/5.
- Ἀκολουθία εὐρέσεως Τιμίας Κάρας Ὁσίας Μητρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, 15/7.
- Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Χρήστου καὶ Πανάγου Γαστούνης Ἠλείας, 9/3.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Ἀνθίμου τοῦ Κεφαλλῆνος, 4/9.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Νικάνορος Γρεβενῶν, 7/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου Ἀργολίδος, 7/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, ἐπισκόπου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, 3/5.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Ὁσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας, 3/7.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Σέρραις, 12/5.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ζαφειρίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, 11/6.
- Ἀκολουθία τῆς Ἁγ. Θεοδώρας Βασιλίσσης Ἄρτης, 11/3.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου ἐν Λέσβῳ, 17/2.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ζαχαρία τοῦ ἐκ Πατρῶν, 20/1.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Καρσλίδη, Δράμας, 4/11.
- Ἀκολουθία τῶν Ἁγ. ἐνδόξων ἰσαποστόλων καὶ ἀυταδέλφων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου τῶν Θεσσαλονικέων, φωτιστῶν τῶν Σλάβων καὶ ἀπάσης τῆς Εὐρώπης, 11/5.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ματθαίου Κρήτης, 18/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ, 16/3.
- Ἀκολουθία Πάντων τῶν ἐν Ῥόδῳ διαλαμψάντων Ἁγίων, ψαλλομένη τὴν Δ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.
- Ἀκολουθία εὐρέσεως Παναγίας Τσαμπίκας Ῥόδου, ψαλλομένη τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.
- Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Μελῶ ἐν Βρουρρίνῃ τῆς Κῶ, τῷ 1ῳ Σαββάτῳ Ἰουλίου (ἀπὸ 1-7/7).
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Νέου τοῦ ἐν Καλύμνῳ, τῇ Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.
- Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Πελαγίας τῆς ἐκ Τήνου, 23/7.
- Ἀκολουθία Παναγίας τοῦ Χάρου, Λειψοί, 23/8.
- Ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Δημήτριος ὁ Θεσσαλονικεύς,
- Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Μονεμβασιώτης,
- Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ὁ ἐν Αἰγίνῃ,
- Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Παύλου τοῦ ἐν Τριπόλει, 22/5.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Νινιάκου, Ἐπισκόπου Σκωτίας, 16/9.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Πλάτωνος, Ἐπισκόπου Ἐσθονίας, 14/1.
- Ἀκολουθία τῆς Ἁγ. Μάρτυρος Εὐλαλίας τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ, 22/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, 2/1.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Λουκᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, τοῦ ἱατροῦ.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Δημητρίου τοῦ Νέου τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ, 27/10.
- Ἀκολουθία Ὁσίου Εὐτυχίου, Κτίτορος Μονῆς Ἱερέων Πάφου, 8/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Ρίλας, 19/10.
- Ἀσματικὴ Ἀκολουθία εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ὁσίου Ἡσαΐου τοῦ ἐν Κύκκῳ.
- Ἀκολουθία Ὁσίου Ἠλία τοῦ Σικελιώτη, 17/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Τιμοθέου, ἐπισκόπου Εὐρίπου, ὁ ἐκ Καλάμου, 16/8.
- Ἀκολουθία Ἁγίου Νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐκ Μετσόβου, 17/5.
- Ἀκολουθία Παναγίας τῆς Φανερωμένης Χιλιομοδίου Κορινθίας, 22/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσιομάρτυρος Νεοφύτου τοῦ Ἄμοργινοῦ, 6/4.
- Ἀκολουθία Παναγίας Ροβελίστας Ἄρτης, 12/9.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς

- ἡμῶν Σάββα τοῦ διὰ Χριστόν σαλοῦ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ ἀσκήσαντος, 15/6.
- Ἀκολουθία Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δαμιανοῦ (†1568) κτίτορος Ἱ. Μ. Τιμίου Προδρόμου Ἀγιάς, 14/2.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Νάννου, τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης, 29/5.
- Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ Ὁσίου Γεωργίου Καρσλίδη, τοῦ ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Σίψας Δράμας, 9/2.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Κυπρίου, 29/11.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Ἐνδόξου Νέου Ὁσιομάρτυρος Μαλαχίου τοῦ Λινδίου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μαρτυρήσαντος, 29/9.
- Κανὼν Παρακλητικός εἰς τὸν Ἅγιον Νέον Ἱερομάρτυρα Κύριλλον τὸν Λούκαριν, Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.
- Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν ἐπαγγέλματα σχετιζόμενα μετὰ τὴν μορφὴν τῶν ἁγίων:*
- Ἀκολουθία Ὁσίου Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου, 27/6.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Εὐφροσύνου τοῦ Μάγειρα,
- Ἀκολουθία Ἁγ. Νικολάου τοῦ Νεομάρτυρος τοῦ Παντοπώλη τοῦ Καρπενησιώτου, 23/9.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου, τοῦ προστάτου τῶν ὀδοντιάτρων.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Λουκᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, τοῦ ἱατροῦ, 11/5.
- Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν ἱστορικά συμβάντα σχετιζόμενα μετὰ τὴν μορφὴν τῶν ἁγίων:*
- Ἀκολουθία Ἁγ. Νεκταρίου Αἰγίνης ἐπὶ αἰτήσῃ συγγνώμῃ ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, 15/1.
- Ἀκολουθία ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, 3/11.
- Ἀκολουθία ἐπαναφορᾶς τῆς Τιμίας κάρας τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου στὴν Πάτρα, 26/9.
- Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν ἀκραῖες μορφές ἀσκητισμοῦ σχετιζόμενες μετὰ τὴν μορφὴν τῶν ἁγίων:*
- Ἀκολουθία Ὁσίας Ἰσιδώρας τῆς διὰ Χριστόν σαλῆς, 1/5.
- Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ διὰ Χριστόν σαλοῦ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ ἀσκήσαντος, 15/6.
- Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν νεώτερες καὶ νεοφανεῖς ἀκολουθίες σχετιζόμενες μετὰ τὴν περαιτέρω ἐξύμνηση τῆς Παναγίας μας:*
- Ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, 12/8.
- Ἀκολουθία εὐρέσεως καὶ ἐπανόδου Ἁγίας Ζώνης εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Βατοπαιδίου, 10/10.
- Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν εἰκόνες τῆς Παναγίας εὐρισκόμενες σὲ Μονές καὶ Ναοὺς:*
- Ἀκολουθία Παναγίας Μυροβλυτίσεως Ἱ.Μ. Ἁγ. Παύλου, ψαλλομένη τὴν Κυριακὴ μετὰ τῆς 1ης καὶ 7 Ὀκτωβρίου.
- Ἀκολουθία Παναγίας Πορταϊτίσεως, ψαλλομένη τῇ Τρίτῃ τοῦ Πάσχα.
- Ἀκολουθία Παναγίας τῆς Μητρὸς τῆς Ἀγάπης, 3/2.
- Ἀκολουθία Παναγίας τῆς Φανερωμένης Χιλιομοδίου, 22/8.
- Ἀκολουθία Παναγίας Ροβελίστας Ἄρτης, 12/9.
- Παράκλησις εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Ἀρβανίτισσαν.
- Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν Νεομάρτυρες:*
- Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Χρήστου καὶ Πανάγου Γαστούνης Ἡλείας, 9/3.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Πλάτωνος, Ἐπισκόπου Ἑσθονίας, 14/1.
- Ἀκολουθία Ἁγ. Νικολάου τοῦ Νεομάρτυρος τοῦ Παντοπώλη τοῦ Καρπενησιώτου, 23/9.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ματθαίου Κρήτης, 18/8.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου ἐν Λέσβῳ, 17/2.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ζαχαρίας τοῦ ἐκ Πατρῶν, 20/1.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Σέρραις, 12/5.
- Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ζαφειρίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, 11/6.
- Ἀκολουθία Ἁγίου Νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐκ Μετσόβου, 17/5.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Νάννου, τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης, 29/5.

Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν ξένους ἁγίους πρὸς τὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο πού σταδιακά ἐφοροῦν ἀπὸ ἄλλες Ὁρθόδοξες χῶρες πού τείνουν νά λάβουν οἰκουμενικές διαστάσεις ὡς πρὸς τὴν τιμή:

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, 2/1.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Λουκά, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, τοῦ ἱατροῦ, 11/6.

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Δημητρίου τοῦ Νέου τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ, 27/10.

Ἀκολουθία τῶν νέων Σέρβων Ἁγίων, Νικολάου Βελιμίροβιτς καὶ Ἰουστίνου Πόποβιτς, 3/5.

Ἀκολουθία Ἁγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς, 3/5.

Ἀκολουθία τῶν νέων Ρουμάνων ὁμολογητῶν τοῦ 20ου αἰ.

Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν Συνάξεις Ἁγίων:

Ἀκολουθία Συνάξεως τῶν 20 Ἁγ. Ἀναργύρων, 17/10.

Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν Ἁγ. Βασιλεῖς:

Ἀκολουθία εἰς τὸν Βασιλέα Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βατάτζην, τὸν ἐκ Διδυμοτείχου, 4/11.

Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν ὁσιακὲς μορφές τοῦ Ἁγίου Ὁρους

Πανηγυρική Ἀσματική Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Κολλυβάδων Πατέρων, τό Σάββατο τῆς Διακαιησίμου ἑβδομάδος.

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, 13/1.

Ἀσματική Ἀκολουθία εἰς τιμὴν καὶ μνήμην Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καὶ Μητροφάνους τῶν Μικραγιαννανιτῶν, 9/7.

Ἀκολουθία Ὁσιομάρτυρος Γεδεών τοῦ Καρακαλληνοῦ, 30/11.

Ἀκολουθία εὐρέσεως καὶ ἐπανόδου Ἁγίας Ζώνης εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Βατοπαιδίου, 10/10.

Ἀκολουθία Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Βατοπαιδινοῦ, 8/1.

Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, 14/7.

Ἀκολουθία Παναγίας Ἄξιον Ἐστί, 11/6.

Ἀκολουθία τῶν Ὁσιομαρτύρων Θεοφάνους καὶ Παΐσιου τῶν Κολλυβάδων, 8/11.

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, 12/7.

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Ὁσιομάρτυρος Νεκταρίου τοῦ Ἀγιαννανίτη ἐκ Βρυούλων, 11/7.

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Ἀντίπα τοῦ Ἀθωνίτου, 10/1.

Ἀκολουθία ἑτέρα Ἁγ. Δημητρίου καθὼς ψάλλεται στὴν Ἱερά Μονὴ Μεγίστης Λαύρας Ἁγ. Ὁρους, 26/10.

Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων ἑνδεκαριθμῶν τῆς Μονῆς Διονυσίου, ψαλλομένη τὴν Γ΄ Κυριακὴν Ματθαίου, ἤτοι τὴν Β΄ Κυριακὴν μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἀκολουθία Παναγίας Μυροβλυτίσης Ἱ.Μ. Ἁγ. Παύλου, ψαλλομένη τὴν Κυριακὴν μετὰ τῆς 1ης καὶ 7 Ὀκτωβρίου.

Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν Ὁσιακὲς μορφές τοῦ Σινᾶ

Ἀκολουθία Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Σιναΐτου, 29/1.

Οἱ Ὑμνογράφοι ἀναδεικνύουν Ὁσιακὲς μορφές τῶν Μετεώρων

Ἀκολουθία Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ Μετεωρίτου, 16/8.

Ὑμνογράφοι παλαιότεροι τῶν νῦν συγχρόνων:

Νικόδημος μοναχὸς Ἀγιορείτης.

Ἀθανάσιος Ἰβηρίτης.

Νικήτας, μετέπειτα μετονομασθεὶς Νεῖλος καὶ Μητροπολίτης Ρόδου.

Νικηφόρος ἱεροδιάκονος.

Ἐμμανουήλ, ῥήτορας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μιχαὴλ Εὐμορφόπουλος.

Ἁγ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Ἀκολουθία πάντων τῶν Νεοφανῶν Μαρτύρων, τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων/πόλεως μαρτυρησάντων, καὶ ὅτε τις βούλεται τὴν μνήμην τούτων ἐπιτελεῖτω.

Ἁγ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Νέον Μαρτυρολόγιον, ἤτοι Μαρτυρία τῶν νεοφανῶν μαρτύρων, τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων/πόλεως κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους μαρτυρησάντων, ἔκδ. 3η Ἀστέρος, Ἀθήνα 1961.

Τῶν Ἁγίων Μακαρίου Κορίνθου, Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Νικηφόρου Χίου καὶ διδασκάλου Ἀθανασίου Παρίου, Συναξαριστὴς Νεομαρτύρων, ἔκδ. β΄ Ὁρθοδόξου Κυψέλης, Θεσσαλονίκη 1989.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άριθμ. 3927/2568/25.11.2016

Κανονισμός υπ' αριθμ. 295/2016

«Περί καταργήσεως του Ίερού Προσκυνηματος
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου “Γκρεμιώτισσα” Ἰου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Ν. 4235/2014,
2. τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 111/1998 Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: «Περί λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ “Κοιμήσεως Θεοτόκου Γκρεμιώτισσα Ἰου” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων» (Φ.Ε.Κ. 21/Α'/10.2.1999),
3. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 136/26.8.2016 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἐπιφανίου,
4. τὴν ἀπὸ 12.9.2016 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
5. τὴν ἀπὸ 12.10.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,
4. τὴν ἀπὸ 24.11.2016 ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,

Ψηφίζει

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 295/2016 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός ὑπ' ἀριθμ. 295/2016
«Περί καταργήσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου “Γκρεμιώτισσα” Ἰου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ
καὶ Νήσων»

ἄρθρον 1

Τὸ διὰ τῆς ἀπὸ 8.10.1998 Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνακ-

ρυχθέν Ἱερόν Προσκύνημα «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου “Γκρεμιώτισσα” Ἰου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων» καὶ ὁ ψηφισθεὶς ὑπ' αὐτῆς ὑπ' ἀριθμ. 111/1998 Κανονισμός (Φ.Ε.Κ. 21/Α'/ 10.2.1999) περὶ λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ καταργεῖται.

ἄρθρον 2

Ὁ Ἱερός Ναός Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου “Γκρεμιώτισσα” Ἰου, ἀποτελεῖ ἀπὸ τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ παρόντος παρεκκλήσιον τῆς πλησιοχώρου Ἑνορίας Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἰου, καὶ ἡ τυχόν κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς αὐτήν.

ἄρθρον 3

Ὁ παρὼν Κανονισμός ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 4

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων ἢ τῆς Ἑνορίας Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἰου.

Ὁ παρὼν Κανονισμός νά δημοσιευθῆ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24ῃ Νοεμβρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώννης Κλήμης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 12.1.2017

Άριθμ. 4743/2758/15.12.2016

«Καθορισμός Καθεδρικού Ίεροῦ Ναοῦ
τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης
καί Καλαμαριᾶς»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 36 τοῦ Ν. 590/-1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 1393/28.9.2016 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κ. Ἰουστίνου,

3. τήν ἀπό 24.10.2016 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

4. τό γεγονός ὅτι ἐκ τῆς παρούσης Ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς ἢ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, καί

5. τήν ἀπό 9.12.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

καθορίζει τόν Ἱερόν ἐνοριακόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Ἀρετσοῦς ὡς ΚαθεδρικόΝ Ναόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς, ἀποκαλούμενον εἰς τό ἐξῆς «Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Νικολάου Ἀρετσοῦς», τοῦ ἐνοριακοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ μή ἀλλοιούμενου.

Ἡ παρούσα νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 9.12.2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 5069/6/3.1.2016

Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας
του ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καὶ τὸ ἄρθρο 68 παρά. 1, 5α' τοῦ ν. 4235/2014,

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον Πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς,

4. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1399/29.9.2016 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Ἰουστίνου,

5. τὴν ἀπὸ 10.11.2016 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ

6. τὴν ἀπὸ 8.12.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀποφασίζει

Τροποποιεῖ καὶ κωδικοποιεῖ σὲ ἐνιαῖον κείμενον τὸν Κανονισμὸν συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς», ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός συστάσεως καὶ λειτουργίας
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης
καὶ Καλαμαριάς»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΓΕΝΙΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ

Ἄρθρον 1

Τὸ συσταθὲν διὰ τῆς ἀπὸ 20.1.1975 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς ἐκκλησιαστικῶν

κὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς» (ΦΕΚ 292 Β') τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς, εἶναι νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, καὶ αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως, ἔχει ἔδρα τὴν Καλαμαριά, ἐπικουρεῖ τὸ, ἐν γένει, φιλανθρωπικὸ, ποιμαντικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς καὶ στεγάζεται στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ ὅπου κριθεῖ ἀπαράιπτο.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις καὶ ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ προσώπων.

2. Ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις ἀσθενῶν, παρεχομένη τόσο στὸ ἐσωτερικὸ, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

3. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων, ἀλλὰ καὶ ἀριστούχων μαθητῶν, σπουδαστῶν καὶ φοιτητῶν.

4. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις φιλανθρωπικῶν καὶ εὐαγῶν Ἰδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑφίστανται ἢ πρόκεινται νὰ συσταθοῦν στὸ μέλλον.

5. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων ἠλικιωμένων.

6. Ἡ ἐνίσχυσις Συλλόγων ἀτόμων πού πάσχουν ἢ ἔχουν ἀνάγκη ἀνθρωπιστικῆς συνδρομῆς (ἐνδεικτικὰ: Σύλλογοι ἀτόμων μὲ κινητικὰ προβλήματα, νεφροπαθῶν, κωφῶν, κ.λπ.).

7. Ἡ μισθοδοσία στελεχῶν, πρὸς εὐρυθμὴν λειτουργία τοῦ Γ.Φ.Τ.

8. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

9. Ἡ παροχὴ βοηθείας σὲ φυλακισμένους ἢ πρόσφατα ἀποφυλακισθέντες καὶ στὶς οἰκογένειές τους.

10. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ νεανικοῦ, ἐν γένει, ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (κατηχητικὰ σχολεῖα, κατασκηνώσεις, σχολικὲς δραστηριότητες κ.ἄ.).

11. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ ἔργου τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς.

12. Ἡ κάλυψις δαπανῶν, πρὸς ἐκδοσὴ διαφόρων φυλλαδίων καὶ ἐντύπων.

13. Ἡ κάλυψη τῶν ἐξόδων ἐκδηλώσεων, πού διοργανώνει ἡ Ἱερά Μητρόπολις ἢ ἄλλοι φορεῖς, ὅπως ἡμερίδες, συνέδρια, σεμινάρια καί ἄλλες κατηχητικοῦ, ποιμαντικοῦ καί κοινωνικοῦ χαρακτῆρος συναντήσεις.

14. Ἡ σέ εἶδος (τρόφιμα, εἶδη ἔνδυσης καί ὑπόδησης) ἐνίσχυση τῶν ἀναξιοπαθούντων μέσα ἀπό τήν δημιουργία κοινωνικοῦ παντοπωλείου ἢ ἄλλων παρεμφερῶν δράσεων, ὅπως ἡ σύσταση συσσιτίου κ.ἄ.

15. Ἡ δημιουργία καί λειτουργία ξενώνας φιλοξενίας ἀστέγων, ἀπόρων καί συγγενῶν ἀσθενῶν, καθῶς καί ἡ λειτουργία γηροκομείου.

16. Ἡ καταπολέμηση τῶν αἰτίων τῆς πτωχείας καί τῶν μηχανισμῶν γενέσεως καί ἀναπαραγωγῆς τοῦ κοινωνικοῦ καί οικονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἰδίως μέ τήν συμμετοχή σέ σχετικά εἰδικά προγράμματα ἢ ἀνάλογα Ἐθνικά προγράμματα ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης καί ἄλλων Διεθνῶν Ὄργανισμῶν.

17. Ἡ οικονομική ἐνίσχυση διὰ τῆς κατ' ἔτος παροχῆς ὑποτροφῶν σέ φοιτητές-τριες, οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν σέ Α.Ε.Ι. ἢ Α.Τ.Ε.Ι. στήν Ἑλλάδα ἢ στό Ἐξωτερικό καί οἱ ὁποῖοι, λόγῳ ἀντικειμενικῆς ἐλλείψεως ἐπαρκῶν οικονομικῶν πόρων, ἀδυνατοῦν νά ἀντιμετωπίσουν τό κόστος τῶν σπουδῶν τους καί διακρίνονται γιά τήν φιλομάθεια, τό ἦθος, τήν προσήλιση καί πρόδοό τους στίς σπουδές τους. Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις ἀποδεδειγμένης ἀδυναμίας, λόγῳ οικονομικῆς δυσπραγίας, δύναται νά χορηγοῦνται ὑποτροφίες - βοθηήματα καί σέ μαθητές - τριες τῆς δευτεροβαθμίου ἐκπαιδύσεως, πρὸς ὀλοκλήρωση τοῦ κύκλου τῶν μαθημάτων τους.

18. Ἡ παντοειδῆς συνδρομή πηληγόντων ὑπό ἐκτάκτων φυσικῶν φαινομένων (πλημμυροπαθεῖς, σεισμόπληκτοί κ.α.) ἀνά τήν ὑφήλιον.

19. Ἡ οικονομική ἐνίσχυση κάθε ἄλλης δραστηριότητος, πού ὑπηρετεῖ τήν πνευματική, φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας καί πού δέν ἀναγράφεται στόν παρόντα Κανονισμό.

ἄρθρον 3

Τό Γ.Φ.Τ. ἔχει δική του κυκλική σφραγίδα, πού φέρει ἐξωτερικῶς τίς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ», ἐσωτερικῶς «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ» καί στό κέντρο εικόνα εικονίζουσα τό χέρι τῆς χήρας πού ρίπτει τό δίληπτο στό γαζοφυλάκιο.

ἄρθρον 4

1. Τό Γ.Φ.Τ. διοικεῖται ἀπό ἑπταμελές (7) Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.), ἀποτελούμενο ἀπό: α) τόν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς, ὡς Πρόεδρο β) τόν ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλο ἢ Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς Ἀντιπρόεδρο γ) ἕναν Κληρικό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί δ) τέσσερις λαϊκοῦς, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, πού ὀρίζονται ἀπό τόν Μητροπολίτη.

2. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, τό ἀξίωμα τους τιμητικό καί ἄμισθο καί δύνανται νά ἐπαναδιορισθοῦν μετά τήν λήξη τῆς θτείας τους.

3. Παραιτούμενα ἢ ἐκλείποντα, γιά ὁποιοδήποτε λόγο, μέλη τοῦ Δ.Σ., ὡς καί μέλη, τά ὁποῖα ἀπουσιάζουν ἀδικοιοιογῆτως ἐπί τρεῖς (3) συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. ἢ παραβαίνουν τόν ὄρο τῆς ἐχεμυθείας καί τῆς προστασίας τῶν δεδομένων προσωπικοῦ χαρακτῆρα τῶν εὐρισκομένων σέ ἔνδεια, πενία, νόσο κ.ἄ., ἀντικαθίστανται ἀπό τόν Μητροπολίτη.

4. Ἀπαγορεύεται ὁ διορισμός μελῶν τοῦ Δ.Σ. συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καί πρὸς τόν Μητροπολίτη ἢ τόν νόμιμο ἀναπληρωτή του μέχρι καί τοῦ 4ου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ καί τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας.

5. Τά μέλη τοῦ Δ.Σ. εἶναι ἅπαντα Ἑλληνες ὑπήκοοι.

ἄρθρον 5

1. Τό Δ.Σ. συνέρχεται ἀνά μήνα μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δέ ὅταν τό κρίνει ἀναγκαῖο ὁ Πρόεδρος ἢ ἐάν ζητηθεῖ ἀπό τέσσερα (4) τοῦλάχιστον, μέλη, τά ὁποῖα θά ἀναφέρουν καί τά θέματα, γιά τά ὁποῖα ζητοῦν τή σύγκληση τοῦ Συμβουλίου.

2. Τό Δ.Σ. βρῖσκεται σέ ἀπαρτία, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι περισσότεροι ἀπό τοὺς ἀπόντες. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

3. Τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. ἀναγινώσκονται στήν ἀμέσως ἐπόμενη συνεδρίαση καί ὑπογράφονται ἀπό τά παριστάμενα, κατὰ τήν ἀνάγνωση, μέλη.

4. Τό Δ.Σ. κατὰ τήν πρώτη του συνεδρίαση ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ συνεδρίαση τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. μέ τηλεδιάσκεψη.

ἄρθρον 6

Τό Δ.Σ. ἀποφασίζει γιά κάθε ζήτημα, πού ἀφορᾶ στό Γ.Φ.Τ. ἢ δέν περιλαμβάνεται στόν παρόντα Κανονισμό, ὡς καί διὰ τά ἀνακύπτοντα προβλήματα τῶν Ε.Φ.Τ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Γ.Φ.Τ. ἐκπροσωπεῖ νομίμως αὐτό ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καί γιά λογαριασμό αὐτοῦ, ὑπογράφει τήν ἀλληλογραφία καί ἐπικυρώνει τά ἀποσπάσματα πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ. Ἐπίσης, κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Δ.Σ., δύναται νά ἐγκρίνει πρακτικά τῆς Δ.Ε. τῶν Ε.Φ.Τ.

ἄρθρον 7

1. Τόν Πρόεδρο ἀπόντα ἢ κωλυόμενο ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἀσκῶν πάντα τά κατὰ τό προηγούμενο ἄρθρο δικαιώματα αὐτοῦ.

2. Δύναται ὁ Πρόεδρος, μέ εἰδική πράξη του, νά ὀρίζει εἰδικό ἐκπρόσωπο αὐτοῦ στό φιλανθρωπικό ἔργο, ὅπο-

τε αυτός ενεργεί και υπογράφει κατά τις προς αυτόν οδηγίες του Προέδρου, έχοντας την διεύθυνση, εποπτεία και τον συντονισμό του Γ.Φ.Τ. και του όλου έργου αγάπης της Ίερᾶς Μητροπόλεως.

Άρθρον 8

Οι ανάγκες του Γ.Φ.Τ., σέ προσωπικό, καθορίζονται και καλύπτονται μέ απόφαση του Δ.Σ.

Άρθρον 9

Πρός διεκπεραίωση της γραμματειακῆς υποστηρίξεως και ὑλοποιήσεως τῶν αποφάσεων του Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ., καθώς και της διεκπεραιώσεως της ἀλληλογραφίας αὐτοῦ, προσλαμβάνεται κληρικὸς μετακλητὸς ἢ λαϊκὸς ὑπάλληλος κατηγορίας ΔΕ ἢ ΤΕ ἢ ΠΕ. Ἡ δαπάνη μισθοδοσίας του ὑπαλλήλου αὐτοῦ βαρύνει, ὡς διοικητικὸ ἔξοδο, τὸν Προϋπολογισμό του Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 10

1. Ὁ Γραμματέας του Γ.Φ.Τ. τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων του Δ.Σ., διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία, φυλάσσει τὴν σφραγίδα καὶ τηρεῖ τὸ ἀρχεῖο αὐτοῦ. Δύναται νὰ ἐπικουρεῖται στὸ ἔργο του ἀπὸ πρόσωπα, ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη.

2. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσία του Γ.Φ.Τ., εἶναι ὑπόλογος ἐναντι του Προέδρου ἢ του Δ.Σ. καὶ τηρεῖ ὅλα τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως. Ἡ λογιστικὴ ἐργασία του ταμείου δύναται νὰ ἀνατεθεῖ καὶ σέ ὑπάλληλους του Μητροπολιτικοῦ Γραφείου, ὀριζομένους ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη.

Άρθρον 11

1. Τὸ Γ.Φ.Τ. τηρεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία:

α) Βιβλίον πρακτικῶν β) Βιβλίον Ταμείου γ) Πρωτόκολλο εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας δ) Γραμμάτια εἰσπράξεων ε) Ἐντάλματα πληρωμῶν στ) Βιβλίον κινήτων καὶ ἀκινήτων περιουσίας ζ) Βιβλίον εἰδῶν.

2. Τὰ ἀνωτέρω βιβλία θεωροῦνται καὶ σφραγίζονται ἀπὸ τὴν Ίερά Μητρόπολη καὶ ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον στὸ τέλος κάθε οικονομικοῦ ἔτους.

Άρθρον 12

1. Ἡ διαχείριση του Γ.Φ.Τ. ενεργεῖται βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τῆς λογιστικῆς διαχειρίσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων.

2. Ἡ ἐκμίσθωση ἢ ἐκπόνηση ἀκινήτων του Γ.Φ.Τ. πραγματοποιεῖται σύμφωνα μέ τῆς ὑφιστάμενες διατάξεις «Περί ἐκμισθώσεως καὶ ἐκπονήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

3. Γιά κάθε εἰσφορά σέ χρήματα ἐκδίδεται Γραμμάτιον εἰσπράξεως, ὑπογραφομένο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Ταμία, καὶ γιά κάθε εἰσφορά σέ εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξη

παραλαβῆς, ὑπογραφομένη ἀπὸ τοὺς ἴδιους, καὶ ἀκολουθεῖ καταχώριση στὰ βιβλία του Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 13

1. Τὸ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀναθέτει σέ ἓνα ἢ περισσότερα τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐξακρίβωση τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του αἰτοῦντος ἀρωγή. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ πραγματοποιηθεῖ καὶ διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως ἢ ἀλλῶν προσώπων.

2. Σέ περίπτωση ἐφαρμογῆς ἐθνικῶν ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως προγραμμάτων, ἡ διακρίβωση τῆς ἐπιλεξιμότητος τῶν ἐπωφελομένων πραγματοποιεῖται κατὰ τὰ ἐκάστοτε καθοριζόμενα ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωση κριτήρια ἐπιλεξιμότητος.

Άρθρον 14

Πόροι του Γ.Φ.Τ. εἶναι:

1. Τὰ ἀναγραφόμενα κονδύλια στὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμό τῶν Ίερῶν Ναῶν, παρεκκλησιῶν, Κοιμητηριακῶν Ναῶν καὶ Ίερῶν Μονῶν τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως.

2. Κάθε προσφορά σέ χρῆμα ἢ εἶδος τῶν πιστῶν καὶ πάσης φύσεως ἐπιχορηγήσεις.

3. Τὸ προϊόν ἐκ περιφορᾶς δίσκου στοὺς Ίερούς Ναοὺς τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως ὑπὲρ του Γ.Φ.Τ. κάθε Μ. Πέμπτη ἢ κατόπιν ἐντολῆς αὐτῆς.

4. Οἱ πάσης φύσεως ἐπιδοτήσεις ἀπὸ Ἐθνικοὺς ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως πόρους, ἐντὸς του πλαισίου ἐφαρμογῆς προγραμμάτων.

5. Ποσοστὸ 50% ἀπὸ τὸν ἐτήσιον Ἐρανο Ἀγάπης καὶ ἀπὸ τὸ προϊόν παντός εἰδικοῦ ἐράνου, διενεργουμένου, πρὸς κάλυψη ἐκτάκτων ἀναγκῶν, κατόπιν ἐγκρίσεως τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

6. Ἐπιχορηγήσεις τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως.

7. Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀπὸ φιλιανθρωπικὲς ἀγορές ἢ ἄλλης ἐκδηλώσεις.

8. Οἱ τυχόν τόκοι ἀπὸ καταθέσεις.

9. Ποσοστὸ 25% ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τῶν Ε.Φ.Τ. τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως.

10. Οἱ πρόσοδοι ἀπὸ ἐκούσεις εἰσφορῆς πιστῶν στὴν κεντρικὴ τράπεζα αγάπης.

11. Κάθε ἄλλο ἔσοδο, πού προέρχεται ἀπὸ νόμιμη πηγή, μὴ κατονομαζομένη ρητῶς στὸν παρόντα Κανονισμό.

Άρθρον 15

Οἱ πόροι του Γ.Φ.Τ. διατίθενται, πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του, ὅπως αὐτοὶ καθορίζονται στὸν παρόντα Κανονισμό. Δύναται, ὅμως, ἐπίσης νὰ παρέχει ἐπιχορηγήσεις σέ ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὸ Κράτος φιλιανθρωπικὰ ἢ ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα ἢ Σωματεῖα ἢ νὰ ἰδρύει τοιαῦτα, πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του.

Άρθρον 16

1. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ὁ Ἀπολογισμὸς του Γ.Φ.Τ. καταρτίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπο-

λιτικό Συμβούλιο της Ίερᾶς Μητροπόλεως, εφαρμοζόμενων ἀναλόγως τῶν διατάξεων «Περί ἐγκρίσεως Προϋπολογισμοῦ καί Ἀπολογισμοῦ τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

2. Χρηματικό ἀπόθεμα ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων εὐρώ (5.000,00 €) κατατίθεται, ὑποχρεωτικῶς, ἐπ' ὄνοματι τοῦ Γ.Φ.Τ., σέ ὑποκατάστημα ἀναγνωρισμένης Τράπεζας. Πρὸς ἀνάληψη οἰουδήποτε ποσοῦ, ἐκδίδεται σχετικὴ ἐντολή, ὑπογραφομένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Γ.Φ.Τ. ἢ τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ του.

3. Πρὸς διευκόλυνση τῶν συναλλαγῶν τοῦ Γ.Φ.Τ., μπορεῖ νὰ γίνῃ χρήση ἠλεκτρονικῶν μέσων (e-banking), προηγούμενης σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 17

Σέ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Γ.Φ.Τ., ὅλη ἡ περιουσία του περιέρχεται, αὐτοδικαίως, στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία τὴν διαθέτει, πρὸς ἐκπλήρωση τῶν ἰδίων ἢ παρεμφερῶν φιλοanthρωπικῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΦΙΛΟΠΤΩΧΑ ΤΑΜΕΙΑ

ἄρθρον 18

Πρὸς εὐχερέστερη ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ τοῦ Γ.Φ.Τ., συνιστᾶται σέ κάθε Ἑνορία εἰδικὸ Ταμεῖο μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Ἑνοριακὸ Φιλὸπτωχο Ταμεῖο Ἱεροῦ Ναοῦ...» (Ε.Φ.Τ.), συμπληρουμένη ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, στερούμενο δικῆς του νομικῆς προσωπικότητας, μὲ ἔδρα τὸν κεντρικὸ Ἱερό Ναὸ τῆς Ἑνορίας καὶ διοικούμενο σύμφωνα μὲ τὰ ὀριζόμενα στὸν παρόντα Κανονισμό.

ἄρθρον 19

1. Κάθε Ε.Φ.Τ. διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελῆ (7) Διοικοῦσα Ἐπιτροπή, συγκροτουμένη ἀνά τριετία καὶ ἀποτελουμένη ἀπὸ ἕναν Ἐφημέριο, ὡς Πρόεδρο, ἕναν Ἐκκλησιαστικὸ Σύμβουλο καὶ πέντε (5) ἄνδρες ἢ γυναῖκες, μέλη.

2. Ὁ Πρόεδρος ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη, ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος ὑποδεικνύεται ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο καὶ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ., τὰ δέ λοιπὰ μέλη ὀρίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐφημερίου Προέδρου.

3. Σέ Ἱερούς Ναούς, πού ὑπηρετοῦν περισσότεροι τοῦ ἑνὸς Ἐφημέριοι, τὸν Πρόεδρο τοῦ Ε.Φ.Τ. ὀρίζει ὁ Μητροπολίτης.

4. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. δύνανται νὰ ἀντικαθίστανται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε κατόπιν οἰκειοθελοῦς παραιτήσεως τους εἴτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰδικοί, πρὸς τοῦτο, λόγοι, ὡς περιγράφονται στὸ ἄρθρο 4 παρ. 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Μετὰ τὴν λήξη τῆς τριετοῦς θητείας τους τὰ ἡλαῖκά μέλη τοῦ Ε.Φ.Τ. δύνανται νὰ ἐπανα-

διορίζονται. Εἶναι δυνατὴ ἡ τρίτη συνεχῆς θητεία, κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε. πρὸς τὸν Μητροπολίτη.

5. Τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. εἶναι ἅπαντα Ἑλληνοὶ ὑπήκοοι.

6. Μέλος τῆς Δ.Ε., ἀπέχον ἀδικαιολογίως ἐπὶ δύο (2) μῆνες τῶν καθηκόντων του, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθῆν.

7. Ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς μελῶν τῆς Δ.Ε. συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρο μέχρι τοῦ 4ου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ καὶ τοῦ 3ου ἐξ ἀγιστείας.

8. Ἐπιτρέπεται ἡ συνεδρίαση τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. μὲ τηλεδιάσκεψη.

ἄρθρον 20

Ἡ Δ.Ε., πρὸς εὐχερέστερη ἐκτέλεση τοῦ ἔργου της, δύναται νὰ συγκροτεῖ εἰδικές ὑποεπιτροπές ὑπὸ τὴν εὐθύνη της, πρὸς ἐκπλήρωση τῆς δραστηριότητάς της. Σέ κάθε περίπτωση, τὸ ἔργο τῶν ὑποεπιτροπῶν ἐλέγχεται ἀπὸ τὴν Δ.Ε. τοῦ Ε.Φ.Τ., τὸ ὁποῖο ἔχει πλήρη τὴν εὐθύνη ἔναντι τοῦ Γ.Φ.Τ. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 21

1. Ἡ Δ.Ε. κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίαση μετὰ τὸν διορισμὸ της ἐκλέγει ἕνα ἐκ τῶν μελῶν της ὡς Ἀντιπρόεδρο, ἕνα ὡς Ταμία καὶ ἕνα ὡς γραμματέα.

2. Ὁ γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικά τοῦ Ε.Φ.Τ. καὶ διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφία.

3. Ὁ γραμματεὺς δύναται νὰ προσλαμβάνεται ἀμισθὶ καὶ ἐκτὸς Δ.Ε., κατόπιν πράξεως της καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Γ.Φ.Τ., μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα ψήφου.

4. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Ε.Φ.Τ., τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τῆς Δ.Ε. ἢ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ.

ἄρθρον 22

1. Ἡ Δ.Ε. συνέρχεται τακτικὰ ἀνά μῆνα καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφεροῦσων αὐτὴν ὑποθέσεων, ἐκτάκτως δὲ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ὁποτεδήποτε ἢ κατόπιν αἰτήσεως τεσσάρων (4), τουλάχιστον, μελῶν αὐτῆς, ἐντὸς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτῆς.

2. Ἡ Δ.Ε. βρίσκεται σέ ἀπαρτία παρουσία τοῦ Προέδρου καὶ τεσσάρων (4) μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Ἐάν μετὰ τὴν πρόσκληση ἡ Δ.Ε. δὲν βρίσκεται σέ ἀπαρτία, συνέρεχεται ἐκ νέου ἄνευ ἐτέρας προσκλήσεως μετὰ ἀπὸ δύο ἡμέρες ἀπὸ τὴν μαιωθεῖσα συνεδρίαση καὶ ἀποφασίζει νομίμως, παρόντων τοῦ Προέδρου, ἀπαραιτήτως, καὶ ὁσωνδήποτε μελῶν της, πάντως ὄχι ὀλιγοτέρων τῶν δύο (2) καὶ ἐπὶ θεμάτων ὄχι ἄλλων ἐκτὸς τῶν θεμάτων τῆς μαιωθεῖσης συνεδριάσεως.

3. Κάθε ἔγγραφο τῆς Δ.Ε. ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

Άρθρον 23

Πόροι του Ε.Φ.Τ. είναι:

1. Οι εκούσιες εισφορές από τό κυτίο του Ε.Φ.Τ.
2. Οι εκούσιες εισφορές από τούς περιαγομένους στον Ίερό Ναό δίσκουσ.
3. Οι δωρεές σέ χρήμα ή είδος από τούς πιστούς, ή κληροδοσία, οι τόκοι από καταθέσεις, τά έσοδα από τυχόν ύφιστάμενη άκίνητη περιουσία.
4. Οι έκ διαφόρων άλλων μέτρων τής Δ.Ε. προερχόμενες εισπράξεις (παχειοφόρος άγορά, κλήρωση, έκθεση κ.λπ.) και από τόν έτήσιο Ύερανο Άγάπης.
5. Τυχόν άρωγή του οίκειου Ίερού Ναού, του Δημοσίου κ.λπ. φορέων.
6. Κάθε άλλο έσοδο πού προέρχεται από νόμιμη πηγή.

Άρθρον 24

1. Γιά κάθε είσπραξη έκδίδεται διπλότυπη απόδειξη, ύπογραφομένη από τόν καταθέτη (εισφέροντα) και του Ταμίου τής Δ.Ε.
2. Οι εισπράξεις του κυτίου και τών περιαγομένων δίσκων άναγράφονται, άπαραιτήτως, και σέ ιδιαίτερο βιβλίο (πρακτικό καταμετρήσεων), βεβαιουμένου του εύρεθέντος ποσοϋ διά τής ύπογραφής του Προέδρου και τεσσάρων (4), τουλάχιστον, ύποχρεωτικώς παρευρισκομένων κατά τήν καταμέτρηση του περιεχομένου.

Άρθρον 25

Έάν σέ κάποια Ένορία ύπάρχει Φιλανθρωπικό Σωματείο ή Ίδρυμα άναγνωρισμένο νομίμως, δύναται νά ύπάρξει συνεργασία, πρós τελεσφορωτέρα περιθαλήψη τών άπόρων.

Άρθρον 26

1. Οι πόροι του Ε.Φ.Τ. διατίθενται:
 - α) πρós περιθαλήψη τών πτωχών της Ένορίας μέ παροχή σέ αυτούς τακτικού ή έκτάκτου χρηματικού βοηθήματος, ένδυμάτων, φαρμάκων, μέ εισαγωγή τών έχόντων άνάγκη σέ φιλανθρωπικά άσυλα, μέ διανομή βιβλίων σχολικών και τετραδίων σέ μαθητές και μαθήτριες, μέ ιατρική περιθαλήψη κ.λπ.
 - β) πρós επισκέψεις σέ φυλακισμένους ή διαβιούντας σέ εύαγή Ίδρύματα, πρós ένίσχυσή τους και πρós οποιαδήποτε άλλη μέριμνα περί τών πτωχών και όρφανών ή πρós εύρεση έργασίας σέ άνέργους.
2. Δύναται τό Ε.Φ.Τ. νά ίδρύει συσσίτια, τράπεζα τροφίμων - ένδυμάτων - ύποδημάτων, κοινωνικό παντοπωλείο, αίμοδοσία, κοινωνικό φροντιστήριο, κατασκήνωση, παιδική έξοχή, στέγη γερόντων, βρεφικό ή παιδικό σταθμό, κέντρο φιλοξενίας και άλλες συναφείς δραστηριότητες, πρós παροχή πάσης φύσεως προστασίας, κυρίως πρós τήν βρεφική, νηπιακή, παιδική και έφηβική

ήλικία και πρós τούς υπερήλικες και άλλες κατηγορίες προσώπων μέ ειδικές άνάγκες. Τίς δραστηριότητες αυτές δύναται νά όνοματοθετεί τό Ε.Φ.Τ. άναλόγως και, όταν είναι άπαραίτητο, νά έκπονεί κανονισμό συστάσεως και λειτουργίας γιά τό καθένα, έγκρινόμενο από τό Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ. και ύποβαλλόμενο από τόν Μητροπολίτη στήν Δ.Ι.Σ. (άρθρο 29 παρ. 5 Ν.590/1977). Σέ περίπτωση, κατά τήν όποία οι ως άνω δράσεις δέν λαμβάνουν τήν μορφή ιδιαίτερου Ίδρύματος, τό Ε.Φ.Τ. μπορεί νά τηρεί λογαριασμούς κατά περίπτωση.

3. Έκ τών εις χρήμα έτησίων προσόδων του Ε.Φ.Τ., ποσοστό 25% καταβάλλεται στό Γ.Φ.Τ., επί άποδείξει.

Άρθρον 27

Τά Ε.Φ.Τ. τηρούν τά σχετικά βιβλία, όπως και στό Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 28

Τά Ε.Φ.Τ. διαθέτουν δική τους κυκλική σφραγίδα, πού φέρει έξωτερικώς τίς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ», έσωτερικώς: «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ...» και στό κέντρο εικόνα του Άγίου του Ίερού Ναού.

Άρθρον 29

1. Η έξακρίβωση τής οικονομικής καταστάσεως κάθε ένδεοϋς ένορίτου πρέπει νά γίνεται κατόπιν αύστηρης κρίσεως και δεούσης προσοχής. Τόν βαθμό άπορίας και τό άναλογοϋν, πρós ένίσχυση, ποσό έγκρίνει ή Δ.Ε. κατόπιν προτάσεως του Προέδρου. Τήν πληρωμή και τήν είσπραξη κάθε ποσοϋ ένεργεί ό Ταμίας, κατόπιν έντολής του Προέδρου, έκδίδεται σχετικό Ύενταήμα Πληρωμής, ύπογραφομένο ύπ' αυτών, επί του όποιου άναγράφεται τό όνοματεπώνυμο του βοηθουμένου, ή διεύθυνση κατοικίας, ό Α.Δ.Τ. ή Α.Φ.Μ. και τό ποσό του βοηθήματος.
2. Δύναται ή Δ.Ε., κατά τήν κρίση της, νά όρίσει τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά τών δικαιούχων.
3. Πρós χορήγηση βοηθημάτων άνω τών τριακοσίων ευρώ (300,00 €), άπαιτείται έγκριση του Μητροπολίτου, κατόπιν αίτιολογημένης έκθέσεως του Προέδρου του Ε.Φ.Τ.

Άρθρον 30

Κάθε Ε.Φ.Τ. καταρτίζει Προϋπολογισμό και Άπολογισμό, οι όποιοι ύποβάλλονται πρós έγκριση στό Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ. Ό μέν Προϋπολογισμός κατατίθεται μέχρι τέλους Νοεμβρίου, ό δε Άπολογισμός μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, κατ' έτος.

Άρθρον 31

1. Τά μετρητά πού εύρίσκονται εις χείρας του Ταμιά τής Δ.Ε. δέν δύναται νά υπερβαίνουν τό ποσό τών δύο χι-

ηιάδων και πεντακοσίων ευρώ (2.500,00 €). Τά έπιπλέον κατατίθενται έπ' όνόματι του ένοριακού Έρωϋ Ναοϋ μέ τήν ένδειξη: "Ένοριακό Φιλόπτωχο Ταμείο Έρωϋ Ναοϋ...", σέ ύποκατάστημα Τραπεζής και, πρós ανάληψη όποιοϋδήποτε ποσοϋ, άπαιτείται άπόφαση τής Δ.Ε., έγκριμένη άπό τό Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ. τής Έρως Μητροπόλεως.

2. Πρós διευκόλυνση τών συναλλαγών του Ε.Φ.Τ., μπορεί νά γίνει χρήση ηλεκτρονικών μέσων (e-banking), προηγουμένης σχετικής άποφάσεως τής Δ.Ε. αυτού, έγκριμένης άπό τό Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 32

Τό Ε.Φ.Τ. καταργείται μέ άπόφαση του Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ., έγκριμένη άπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τής Έρως Μητροπόλεως, έπειτα άπό σχετική άπόφαση - είσήγηση τής Δ.Ε. του Ε.Φ.Τ., ένφ' όλόκληρη ή περιουσιακή του κατάσταση και τυχόν έναπομείναν άποθεματικό περιέρχονται στό Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 33

Δύνεται, κατά τήν κρίση του Μητροπολίτου, νά πραγματοποιείται Γενική Συνέλευση όλων τών Μελών του Γ.Φ.Τ. και τών Ε.Φ.Τ., μετά άπό πρόσκληση αυτού, κατά τήν όποία γίνεται έκθεση τών πεπραγμένων και προγραμματίζεται ή περαιτέρω δραστηριότητά τους.

Άρθρον 34

Γιά κάθε θέμα, πού δέν περιλαμβάνεται στον παρόντα Κανονισμό, έπιλαμβάνεται και άποφασίζει τό Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 35

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται ή καταργείται μέ άπόφαση τής Δ.Ι.Σ., κατόπιν άποφάσεως του Γ.Φ.Τ., ή όποία λαμβάνεται σέ συνεδρίαση ύπό τήν Προεδρία του Μητροπολίτου διά πλειοψηφικής άποφάσεως, μέ ύποχρεωτική έπ' αυτής θετική ψήφο του Προέδρου, και δημοσιευμένης στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 36

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχεται άπό τής δημοσιεύσεως αυτού στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως. Ό Κανονισμός δημοσιεύεται έπίσης στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άπό τής ένάρξεως ισχύος του παρόντος Κανονισμού, καταργείται ό Κανονισμός λειτουργίας του Ίδρύματος, ό όποιος δημοσιεύθηκε στό ΦΕΚ 2318/τ. Β' /30.10.2009.

Άρθρον 37

Έκ τής δημοσιεύσεως του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη σέ βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Έρως Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καθαμαριάς.

Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και στό έπίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθήναι, 8.12.2016

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεϋς
Ό Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ίερά Μητρόπολις Σερρών και Νιγρίτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Προφήτου Ἡλίου Σερρῶν,
Ἁγίου Γεωργίου Εὐαγγελιστρίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σέρραις τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Σερρῶν καί Νιγρίτης ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Καρπενσιού

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Βαθαώρας - Εὐρυτανίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενσίῳ τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Καρπενσιού ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Φηρῶν Θήρας,
Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ἐμπορείου Θήρας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θήρᾳ τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Χαλκίδος

Κενωθείσης τῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος καί ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 «περὶ θέσεων Ἱεροκηρύκων» τοῦ 817/1978 (ΦΕΚ Α' 170/8.10.1978) «Περί ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καί ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καί τὸ Προεδρικόν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ Α' 158/11.7.1980) «Περί κατανομῆς θέσεων Ἱεροκηρύκων εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικόν ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Νικαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Γενεσίου Θεοτόκου Νικαίας,

Ἑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Αἰγάλεω,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νικαίᾳ τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Χαραλάμπους Λαζαρίνας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαθείας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Φανερωμένης Δήμου Αἰγίου
(Μητροπολιτικός),

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 22α Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαθείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀργοῦδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου Σταθαϊκῶν,

Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Νέας Ἐπιδαύρου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-

σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Ἀργοῦδος ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Γεωργίου Πατρικῶν,

Ἀγίου Γεωργίου Πιτυοῦντος,

Ἀγίου Παντελεήμονος Κεράμου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χίῳ τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Εὐαγγελιστρίας, πόλεως Χίου,

Ἀγίου Γεωργίου Βροντάδου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χίῳ τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς

Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Κοιμήσεως Θεοτόκου Δ.Δ. Σπάτων
τοῦ Δήμου Σπάτων-Ἀρτέμιδος (Μητροπολιτικός),
Κοιμήσεως Θεοτόκου Δ.Δ. Παλλήνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σπάτοις τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Γουριωτίσσης Ἀγρινίου,

Ἁγίων Ἀναργύρων Θυάμου Ἰνάχου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἱερᾷ Πόλει Μεσολογγίου τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Θεσσαλονίκης,

Ἁγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου Θεσσαλονίκης,

Ἁγίας Τριάδος Θεσσαλονίκης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑπο-

βάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θεσσαλονίκη τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Κλειδίου,

Ἁγίου Ἀθανασίου Παραποτάμου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Σιδηροκάστρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Φωκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - Μητροπολιτικοῦ -

Ἀμφίσσης,

Ἁγίου Γεωργίου Εὐπαλίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Φωκίδος ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ευαγγελισμού τῆς Θεοτόκου Λαμίας,
καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-
κονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»
προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως
ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑπο-
βάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ πε-
ραιτέρω.

Ἐν Λαμιά τῆ 13ῃ Ὀκτωβρίου 2016

† Ὁ Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημε-
ρίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς
κενάς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν
Ναῶν

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀμυκλῶν,
Ὁσίου Νίκωνος Σπάρτης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω
κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ τῆ 13ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ
20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ
προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου
πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν
τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἀγίου Δημητρίου Ἐλασσῶνος (Μητροπολιτικός),

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-
κονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»
προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως
ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑπο-
βάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ πε-
ραιτέρω.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῆ 13ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΧΑΡΙΤΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημε-
ρίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν
κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ

Ἀγίου Γεωργίου Ὀλυμπιάδος Ἐλασσῶνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῆ 13ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΧΑΡΙΤΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Ποθιανῆς καὶ Κιλικίου

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημε-
ρίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς
κενάς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν
Ναῶν

Πεντεκαίδεκα Μαρτύρων Κιλικίς,

Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Χέρσου Κιλικίς,

Ἀγίου Γεωργίου Χωρύγι Κιλικίς,

Ἀγίου Δημητρίου Μανδρών Κιλικίς,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω
κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιλικίς τῆ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Ποθιανῆς καὶ Κιλικίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἱερά Μητρόπολις Ποθιανῆς καὶ Κιλικίου

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7
καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν
ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν
Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἀγίου Δημητρίου Κιλικίς,

Ἀγίου Νικολαίου Βαθυλάκκου Θεσσαλονίκης,

Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἀγίου Ἀθανασίου Θεσσαλονίκης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Δια-
κονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»
προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως

ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κιλικίᾳ τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Ποιῦντῆς καὶ Κιλικισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

**Ἱερά Μητρόπολις
Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Λακῶνων,
Ἁγίας Ἀγάθης Ζυγοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀσπροκάμπου,
Ἁγίας Παρασκευῆς Μεσολάκκου,
Ἁγίας Παρασκευῆς Μικροῦ Σειρηνίου,
Ἁγίου Νικολάου Καλοχίου,
Ἁγίου Νικολάου Δήμητρας,
Ἁγίου Γεωργίου Κατάκαλης,
Ἁγίου Νικολάου Φελλίου,
Προφήτου Ἡλίου Αἰμιλιανοῦ,
Ἁγίου Γεωργίου Ἐλευθεροχωρίου,
Ἁγίου Ἀθανασίου Δεσπότη,
Ἁγίας Τριάδος Καρπεροῦ,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Κνίδης,
Ἁγίου Νικολάου Ἐξάρχου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Δαφνεροῦ,
Ἁγίου Δημητρίου Βάρης,
Ἁγίου Νικολάου Ἰτέας,
Ἁγίου Νικολάου Σαρακήνας,
Ἁγίου Νικολάου Παλιουριάς
Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀγάπης,

Ἁγίας Τριάδος Μικροκλεισούρας,
Ἁγίου Δημητρίου Διπόρου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Σαμαρίνας,
Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας,
Ἁγίου Ἀθανασίου Πριονίων,
Ἁγίου Γεωργίου Λάβδας
Ἁγίου Γεωργίου Περιβολίου,
Ἁγίου Νικολάου Κοσματίου,
Ἁγίου Γεωργίου Τρικώμου,
Ἁγίου Νικολάου Σμίξης,

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Φιλιππῶν
Ἁγίου Ἀθανασίου Κυδωνίων,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ροδιάς,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυρακαλῆς,
Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀλιτοπέτρας,
Ἁγίου Δημητρίου Προσβόρου,
Ἁγίου Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Λόχμης,
Ἁγίου Δημητρίου Κοκκινιάς,
Ἁγίου Νικολάου Λειψίου,
Ἁγίου Γεωργίου Νέας Τραπεζούντας,
Ἁγίου Γεωργίου Κληματακίου,
Ἁγίου Χαραλάμπους Κάστρου,
Ἁγίου Χαραλάμπους Σπηλίου,
Ἁγίου Χαραλάμπους Ἐλάτου,
Ἁγίου Χαραλάμπους Ἐλευτέρου Α΄,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεράς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Γεωργίου Βαροσίου Γρεβενῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ἱερά Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Εἰσοδίων Θεοτόκου Σισσιωτίσσης Ἀργοστολίου,
Ἀγίου Νικολάου Ἀργοστολίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νεομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Κεφαλληνίας ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Μαντινείας καὶ Κυνουρίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Βλαχοκερασεᾶς Μαντινείας,
καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τριπόλει τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25, παρ. β' τοῦ Ν. 817/1978(ΦΕΚ170/5.10.1978, τ. Α'), προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴ ὑφισταμένην μίαν (1) κενὴν θέσιν Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Καρπενησίου ΓΕΩΡΓΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Ἀθανασίου Τούμπας,
Ἀγίου Πέτρου καὶ Παύλου Κορώνας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γουμενίσσῃ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἰλίου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀχαρνῶν,
Ζωοδόχου Πηγῆς Ἰλίου,
Ἀγίου Παντελεήμονος Κρυονερίου,
Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου,
Ἀγίου Γεωργίου Ἀχαρνῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἰλίῳ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν

κενήν οργανικήν θέσιν τακτικού Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίων Ἀναργύρων Δάφνης (Λήμνου),
καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημο-

σιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Μυρίνῃ τῇ 11ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 12.1.2017

Ἱερά Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ
20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ
προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου
πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν
τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἀγίου Νικολάου Ἐρμουπόλεως,
καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-
κονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»
προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως
ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑπο-
βάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ πε-
ραιτέρω.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 11ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημε-
ρίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν
κενήν οργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ

Ἀγίας Σοφίας Ἐνω Γαυρίου νήσου Ἄνδρου,
καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 11ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημε-
ρίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν

κενήν οργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δ.Κ. Μοναστηρίου
Δήμου Αἰγιαλείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἰθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38
παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7
καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν
ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν
Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Εὐαγγελιστρίας Λευκάδος,

Ἀγίων Ἀναργύρων Λευκάδος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Δια-
κονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»
προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως
ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑπο-
βάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ πε-
ραιτέρω.

Ἐν Λευκάδι τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βουλῆς, Βουηλιαγμένως καὶ Βάρης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφη-
μερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν
τὰς κενὰς οργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν
Ἱερῶν Ναῶν

Εισοδίων Θεοτόκου Βάρης,
Ἁγίου Νεκταρίου Βούλας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Βούλῃα τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλευμένους καὶ Βάρης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἰάνθης καὶ Περιθεωρίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Τιμίου Προδρόμου Ἰάνθης,
Ζωοδόχου Πηγῆς Νεοχωρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἰάνθῃ τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Ἰάνθης καὶ Περιθεωρίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Κυθήρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Εἰρήνης Κατουνίου Κυθήρων,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κυθήροις τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Κυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ.

230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Σπάθари,

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καρυταίνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Δράμας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Ἀηδονοκάστρου,

Ἁγίου Νικολάου Δεδρακίων,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλικάρπου,

Ἁγίου Δημητρίου Καπνοφύτου,

Ἁγίου Μηνᾶ Καρποφόρου,

Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Κρήνης,

Ἐψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Μαρμαριάς,

Ἁγίου Γεωργίου Μαυροκορδάτου,

Ἁγίου Γεωργίου Παπάδων,

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Περιστεριάς,

Προφήτου Ἡλιοῦ Πηγῶν,

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Πολλυερίου,

Ἁγίου Γεωργίου Πρασινάδας,

Ἁγίων Θεοδώρων Πρινολόφου,

Ἁγίου Γεωργίου Πυξαρίου,

Ἁγίου Παντελεήμονος Τερψιθέας,

Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου Κάτω Θόλου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δράμῃ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Δράμας ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημε-

ρίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Βησσαρίωνος Ραχοῦλας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημο-

σιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Λαρίσις καί Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἰσοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 18.1.2017

Ἱερά Μητρόπολις Σταγῶν καί Μετεώρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Καθαμπάκας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καθαμπάκᾳ τῇ 11ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Σταγῶν καί Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Σισανίου καί Σιατίστης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Νικολάου Σιατίστης,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σιατίστῃ τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σισανίου καί Σιατίστης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Ἀηδοχωρίου,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Σιατίστῃ τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κορίνθου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀλαμάνου,
Ἁγίου Νικολάου Ἄνω Τρικάλων,
Ἁγίου Δημητρίου Βελίνας,
Ἁγίας Τριάδος Γαλατᾶ,
Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Δενδροῦ,
Ἁγίου Δημητρίου Ἐξαμιλιῶν,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Εὐαγγελιστρίας,
Ἁγίου Γεωργίου Δάφνης,
Ἁγίας Κυριακῆς Ζεμενοῦ,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Θαλεροῦ,
Ἁγίου Σπυρίδωνος Θροφαρίου,
Ἁγίας Τριάδος Καλυβίων,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστρακίου,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστανέας,
Ἁγίου Νικολάου Κάτω Λουτροῦ,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κάτω Ταρσοῦ,
Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Κεγχρεῶν,
Ἁγίου Γεωργίου Κουτσομαδίου,
Ἁγίου Γεωργίου Κλημεντίου,
Ἁγίου Σπυρίδωνος Κορφιωτίσσης,

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κουτσίου,
 Ἁγίας Τριάδος Λαγκαδεϊκῶν,
 Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαλιωτίου,
 Ἁγίου Νικολάου Λυκοποριᾶς,
 Ἁγίου Ἰωάννου Μαψοῦ,
 Ἁγίου Νικολάου Μεγ. Βάλτου,
 Μεταμορφώσεως Σωτήρος Μεσ. Τρικάλων,
 Μεταμορφώσεως Σωτήρος Πιτσαδεϊκῶν,
 Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Παναριτίου,
 Ἁγίου Σπυρίδωνος Πελλήνης,
 Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Περαχώρας,
 Ἁγίου Ἀθανασίου Πύργου,
 Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Ροζενῶν,
 Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σαρανταπήχου,
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σουθίου,
 Ἁγίου Γεωργίου Σοφιανῶν,
 Ἁγίου Ἀθανασίου Στυλίων,
 Ἁγίου Ἀθανασίου Τιτάνης,
 Ἁγίου Σπυρίδωνος Φνεοῦ,
 Ἁγίου Νικολάου Χαλκειοῦ,
 Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Χελυδορέου,
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ψαρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κορίνθῳ τῆ 29ῆ Δεκεμβρίου 2016

† Ὁ Κορίνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις

Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πηλαταμῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Παντελεήμονος Κορινοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κατερίνῃ τῆ 19ῆ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Κίτρους ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις

Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πηλαταμῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ

20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεράς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρῶσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Ἀνδρέου Αἰγινίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κατερίνῃ τῆ 17ῆ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Κίτρους ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεράς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρῶσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῆ 16ῆ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Νέας Περάμου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῆ 16ῆ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κυθήρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας
(Μητροπολιτικός),

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κυθήροις τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Κυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κομοτηνῇ τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.1.2017

Ἱερά Μητρόπολις Καρπεννισίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Βούληπης-Εὐρυτανίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπεννισίῳ τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Καρπεννισίου ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Ἀλεποχωρίου Μαντινείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τριπόλει τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2017

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.2.2017

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 10.1.2017

Συνῆλθε τὴν Τρίτη 10 Ἰανουαρίου 2017, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριο, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἀκολούθως ἐνέκρινε τὸν Κατάλογο Ὁμιλητῶν τῆς Ἡμερίδας Νομικῶν Συμβούλων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθεῖ τὴν 4η Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. στὴν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Στὴν Α' Ἑνότητα, μὲ θέμα τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Περιουσία, θὰ ὁμιλήσουν οἱ: Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου, Ἐπίκ. Καθηγητὴς Ἐκκλ. Δικαίου Νομικῆς Σχολῆς ΑΠΘ, Λάμπρος Κιτσαρᾶς, Ἀναπλ. Καθηγητὴς Νομικῆς Σχολῆς Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, Χρῆστος Τεάζης καὶ Muhammed Seyhan Λέκτορες Πανεπιστημίου Ἄγκυρας, Νικόλαος Τόμπρος, Λέκτωρ Ἱστορίας Α.Σ.Ε.Ι. Εὐελπίδων καὶ Θεόδωρος Παπαγεωργίου, Δικηγόρος Ε.Ν.Σ. Ἱερᾶς Συνόδου. Στὴ Β' Ἑνότητα, μὲ θέμα τίς Σχέσεις Κράτους καὶ Ἐκκλησίας, θὰ ὁμιλήσουν οἱ: Νίκος Μαγγιώρος, Ἐπίκ. Καθηγητὴς Κανονικοῦ Δικαίου Θεολογικῆς Σχολῆς ΑΠΘ, Εἰρήνη Χριστινάκη, Ἐπίκ. Καθηγήτρια Κανονικοῦ Δικαίου Θεολογικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ, ἔξωτ. νομικὴ σύμβουλος Ἱερᾶς Συνόδου, Στέφανος Βαζάκας, Δικηγόρος LL.M., Νομικὸς Σύμβουλος Γενικῆς Γραμματείας Ὀρθοσκευμάτων, Νικόλαος Χάρτζης, Δικηγόρος LL.M., Νομικὸς Σύμβουλος Ι.Μ. Νικαίας καὶ Πέτρος Ρηγάτος, Δ.Ν., Νομικὸς Σύμβουλος Ι. Μ. Πατρῶν.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε τὴν ὑποβληθεῖσα πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως περὶ συγκλήσεως τοῦ ΙΖ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μὲ κεντρικὸ θέμα: «Οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες στὴν περίοδο τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου».

Ἐπίσης ἐνημερώθηκε περὶ τοῦ ἐκδοθησόμενου βιβλίου ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν τίτλο «Λειτουργικὸς Συνέκδημος τοῦ ὄλου Ἐνιαυτοῦ».

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε ὅπως τὰ «Δίπτυχα» τοῦ ἔτους 2018 νὰ ἀφιερωθοῦν στὴν Ἱερά Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης.

Ἀκολούθως ἔγινε ἀναφορά στὴν ὁργάνωση Ε.ΣΥ.-Ἑλλήνων Συνέλευσις, γιὰ τὴν ὁποία ἐγκαίρως ἡ Ἱερά Σύνοδος διὰ τοῦ ἀπὸ 7ης Μαρτίου 2016 Ἐγκυκλίου Σημειώματός της ἐνημέρωσε τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸν ἀμφιλεγόμενο, ἔντονα ἐθνικιστικὸ, ἀντικεκκλησιαστικὸ καὶ ἀρχαιολατρικὸ χαρακτῆρα καὶ τὸν ρατσιστικὸ λόγο της. Διὰ τοῦ ἰδίου Ἐγκυκλίου Σημειώματος εἶχαν προτραπεῖ οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες, οἱ Κληρικοί καὶ τὸ Χριστεπώνυμο Πλήρωμα «ὅπως ἀπέχουν ἀπὸ ἐκδηλώσεις τοιοῦτων ὁργανώσεων καὶ μὴ ἐνθαρρύνουν ἢ ὑποστηρίζουν παρομοίας πρωτοβουλίας». Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπισημαίνει ἐπίσης ὅτι οἱ ρασοφόροι, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται στὰ Μέσα Ἐνημέρωσης ὡς ὑποστηρικτές τῆς ὁργανώσεως, δὲν τυγχάνουν κληρικοί τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε μὲ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν: Ἀρχιγραμματείας, ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καὶ ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου.

Τέλος, ἡ Δ.Ι.Σ. ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 11.1.2017

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη 11 Ἰανουαρίου 2017, στὴν δευτέρη Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριο, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 160ῆς Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, ὑλοποιώντας τὴν ἀπόφαση τῆς ἔκτακτης Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 24ης Νοεμβρίου 2016 γιὰ τὴν ἐννήμερωση τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Κρήτης, ἐνέκρινε τὸ κείμενο, τὸ ὁποῖο θὰ δημοσιευθεῖ στὸ φυλλάδιο «ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ».

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε νὰ συγκληθεῖ ἐκτάκτως ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν Τετάρτη 8 καὶ τὴν Πέμπτη 9 Μαρτίου ἐ.ἔ. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς Εἰσηγήσεως θὰ πραγματοποιήσουν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, μέ θέμα τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση, Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, μέ θέμα τὸ μάθημα τῶν Θεραπευτικῶν, καὶ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, μέ θέμα τὴν πορεία τοῦ διαλόγου μέ τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς.

Κατόπιν ὄρισε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ ὡς ὁμιλητὴ κατὰ τὴν Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία θὰ τελεσθεῖ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας (5 Μαρτίου ἐ.ἔ.) στὸν Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν.

Ἐπίσης ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν: ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καὶ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

Τέλος, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος κατήρτισε τὸν Προκαταρκτικό Πίνακα ὑποψηφίων κληρικῶν πρὸς ἐγγραφὴν στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν καὶ ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Μήνυμα Χριστουγέννων 2016

Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
«Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! Καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται»¹

Τὸ κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ δευτέρου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὄντως «παράδοξον μυστήριον». Ἡ διαβεβαίωση αὐτὴ δὲν συνιστᾷ μία ὑποκειμενικὴ ἱστορικὴ τοποθέτηση ἀλλὰ μία δυναμικὴ πρόσκληση, πού ἀπευθύνεται στὸν κάθε

ἄνθρωπο, γιὰ νὰ τὴν ἐπαληθεύσει στὴν ἐμπειρία τῆς ζωῆς του.

«Μυστήριον» γιὰτὶ δὲν ὑπακούει στὴ λογικὴ σθέντητα θεωρητικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ φανερῶνεται καὶ τελεσιουργεῖται μονάχα στὴν ἀγαπητικὴ εὐρύτητα τῆς ἐλευθέρου καὶ ἔμπρακτου ἀνταπόκρισης τοῦ ἀνθρώπου.

«Παράδοξον» γιὰτὶ θεμελιώνεται στὴν ἀντινομία νὰ πηγάζει ἡ ζωὴ ἀπὸ τὴ θυσία, ὁ πλοῦτος ἀπὸ τὴν πτωχεία, ἡ πληρότητα ἀπὸ τὴν κένωση, ἡ δόξα ἀπὸ τὸν Σταυρό.

Ἡ φύση ὄλων τῶν πραγμάτων «καινοτομεῖται» στὸν στίβο τῆς ἀπροϋπόθετης ἀγάπης. Αὐτῆς τῆς ἀγάπης πού ὡς μοναδικό ὄρο θέτει τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸν ἀτομισμὸ μας, τῆς ἀγάπης πού ἀνατρέπει κάθε εἶδους ἀνισότητες, τῆς ἀγάπης πού σπλιτεῖ τίς ἀδικίες, τῆς ἀγάπης πού δὲν στρέφει ἀδιάφορα τὸ πρόσωπό της μπροστὰ στὴν ποικιλία τῶν ἀνθρωπίνων προβλημάτων, ἀλλὰ τολμᾷ νὰ θέτει τὸ «δάκτυλον ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἄλων».

Ἡ ζωντανὴ μαρτυρία καὶ ἐλπίδα τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ κόσμου συνιστᾷ ἓνα χειροπιαστό πνευματικὸ καὶ συγχρόνως ὕλικό γεγονός, σάν τὴν θεανθρώπιν ὑπόσταση τοῦ Χριστοῦ, πού δὲν κραυγάζει ἀλλὰ σιωποῦν, πού ἐργάζεται ἀθόρυβα, σιωπηλά καὶ διακριτικὰ τὴν ἐκ θεμελίων ἀλλαγὴ τῶν πάντων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία καὶ ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας: προσλαμβάνει τὴν ἀγωνία καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ τοῦ ἀποκαλύψει ὅτι ὅσα μᾶς ποιοῦν μποροῦν νὰ θεραπευθοῦν ὀλοτελῶς μόνο μέ τὴ βία τοῦ ἐκούσιου μαρτυρίου.

Τὸ γεγονός ὅτι ὁ «*Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται*» κατέλιπε αἰῶνια παρακαταθήκη ὅτι ὁ κόσμος ἀλλάζει πάντοτε μαρτυρικὰ. Διότι ὁ Δημιουργὸς δὲν θέλησε νὰ ἐγκαινιάσει τὴ σωτηρία χωρὶς μαρτύριο, χωρὶς θυσία, χωρὶς πραγματικὴ συμμετοχὴ Του στὴν ἀρρώστια καὶ τὸν πόνο τοῦ θανάτου. Ἐνδύθηκε τὴν ἀνθρώπιν ἀθλιότητα, γιὰ νὰ τὴν καταργήσει: «*μορφὴν δούλου λαμβάνει*», γιὰ νὰ δωρίσει τὴν ἐλευθερία.

Ἡ ριζικὴ ἀλλαγὴ συνεπῶς αὐτῶν πού μᾶς καταδυναστεύουν καὶ ἡ προοπτικὴ ἐξόδου ἀπὸ τὴν πολυεπίπεδη κρίση στὴν ὁποία εἴμαστε ἐγκλωβισμένοι, τόσο ἀληθεύει καὶ ἐδραιώνεται, ὅσο κατευθύνεται πρωτίστως πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι πρὸς ἀπρόσωπους θεσμούς, ἀψυχους ἀριθμούς καὶ στεῖρα δημοσιονομικὰ μεγέθη: ἂν δὲν ἐγκαταλείψουμε τοὺς ἐγωισμούς μας καὶ τὴν ἀλληλοῦπνόμευση καὶ δὲν προσανατολιστοῦμε στὴν ἐνότητα καὶ

τήν μεταξύ μας συνεργασία, δέν πρόκειται νά ἀναδυθεῖ ρεαλιστικά ἢ προοπτική νά μεταμορφώσουμε θετικά καί τά θεσμικά μας προϊόντα, τά ὁποῖα ἀνακυκλώνουν σήμερα τήν δίνη τῆς κρίσης καί δημιουργοῦν ἀποπνικτική ἀσφυξία, ἰδίως στούς πιό ἀδύνατους καί ἐμπερίστατους.

Στόν σπαρασσόμενο κόσμο μας, πού πάσχει καί νοσεῖ ἀπό τή βαρειά ἀσθένεια τοῦ συλλογικοῦ καί ἀτομικοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς ἐπικυριαρχίας, τῆς ἐκμετάλλευσης, ἢ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ὡς Μπέτρα καί τροφός τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων δέν θά παύσει μέ κάθε τρόπο νά διακηρύττει ὅτι τό μήνυμα τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, φανερώνει τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά μεταμορφώσει τό παρόν συνδημιουργώντας μέ τόν ἀναμενόμενο ἐνανθρωπήσαντα Κτίστη τό μέλλον.

Κι ἂν μπροστά σέ αὐτή τήν ζωοποιό προοπτική ἢ «*πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων*»² ἀντιδρᾷ καί βρυχᾷται, διότι διαισθάνεται ὅτι διακυβεύονται τά κατεστημένα συμφέροντά της, ἢ Ἐκκλησία θά συνεχίσει νά ἀπευθύνει τό μήνυμά της μέ ἀνυπόκριτο σεβασμό στήν μοναδικότητα καί στό ἀνεπανάληπτό του κάθε ἀνθρώπου: «*Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφραίνέσθωσαν. Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν· ὅτι Θεός ἐν σαρκί ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καί σκιᾷ καθημένοις*»³. Ἐνα μήνυμα ὁρατῆς ἐλπίδας καί πραγματικῆς χαρᾶς γιά τό πῶς μπορούμε νά διαλύσουμε τό σκοτάδι καί νά διαβοῦμε στό Φῶς.

Εὐλογημένα Χριστούγεννα

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμος

1. Στιχηρόν ἰδιόμελον Ἐσπερινοῦ κατ' Δεκεμβρίου, Ἰωάννου Μοναχοῦ.
2. Δοξαστικόν Μ. Ἐσπερινοῦ Χριστουγέννων, Κασίας.
3. Στιχηρόν ἰδιόμελον Λητῆς κατ' Δεκεμβρίου, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐκοιμήθη

ὁ Μητροπολίτης Μαραθῶνος Μελίτων
(25.12.2016)

Ἐκοιμήθη ὁ Μητροπολίτης Μαραθῶνος Μελίτων, Βοηθός Ἐπισκόπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμου.

Ὁ μακαριστός γεννήθηκε στήν Ἀθήνα στίς 16 Φεβρουαρίου 1946. Σπούδασε τήν Θεολογία στό Θεολογικό Ἰνστιτούτο Ἁγίου Σεργίου Παρισίων. Ἀπό

τό 1962 μέχρι τό 1986 ὑπηρέτησε στά Ἱεροσόλυμα. Διάκονος χειροτονήθηκε τήν 1 Νοεμβρίου 1964 καί Πρεσβύτερος τό 1967. Ὑπηρέτησε ὡς Ἡγούμενος στήν Γάζα ἀπό τό 1981 μέχρι τό 1986 καί ὡς Ἐφημέριος στήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν ἀπό τό 1986 μέχρι τό 1995. Στίς 29 Ἰανουαρίου 1995 χειροτονήθηκε τιτουλάριος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος, Βοηθός Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καί διετέλεσε Πρωτοσύγκελλος αὐτῆς κατά τό διάστημα ἀπό 1995 ἕως 1998. Στίς 10 Ὀκτωβρίου 2012 προήχθη σέ τιτουλάριο Μητροπολίτη.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία ἐψάλη τήν Τετάρτη 28 Δεκεμβρίου καί ὥρα 12.00 στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου Ἀκαδημίας Πλάτωνος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος ἐξεπροσώπησε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

ΜΚΟ «Ἀποστολή»

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ὁ Ὑπουργός
Μεταναστευτικῆς Πολιτικῆς ἐπισκέφθηκαν
τόν Ξενῶνα Ἀνηλίκων Προσφύγων

Τόν Ξενῶνα Ἀνηλίκων Προσφύγων «ΕΣΤΙΑ» τῆς φιλανθρωπικῆς ἐταιρείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς «Ἀποστολή» ἐπισκέφθηκαν στίς 23.1.2017 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μέ τόν Ὑπουργό Μεταναστευτικῆς Πολιτικῆς Ἰωάννη Μουζάλα καί τόν Ὑφυπουργό Μεταναστευτικῆς Πολιτικῆς Ἰωάννη Μπαλάφα.

Τόν Ἀρχιεπίσκοπο συνόδευαν ὁ Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας, ὡς Πρόεδρος τοῦ «Κέντρου Συμπαραστάσεως Παλινοστούτων καί Μεταναστῶν - Οἰκουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων», ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀρχιμανδρίτης Συμεών Βολιώτης καί ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς «Ἀποστολῆς» Κωνσταντῖνος Δήμησας.

Ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς «Ἀποστολῆς» Κωνσταντῖνος Δήμησας ἀναφέρθηκε στίς προσπάθειες τοῦ Ὄργανισμοῦ ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς προσφυγικῆς κρίσης καθώς ὅπως εἶπε, «ἡ Ἀποστολή δίδει μαρτυρία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τῆς πατροπαράδοτης φιλοξενίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς ὅλους τους ἀνθρώπους ἀσκέτως θρησκείας, καταγωγῆς, γλώσσας. Ἡ φιλοσοφία τῆς «Ἀποστολῆς» τροφοδοτεῖται ἀπό τήν πανανθρώπινη διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποῖα ὑπερασπίζεται τήν

ἀξιοπρέπεια τοῦ κάθε ἀνθρωπίνου ὄντος ὡς δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ».

Ἵπογράμμισε, ἄλλωστε, πὼς «σκοπὸς τῆς «Ἀποστολῆς» εἶναι ἡ ἐνίσχυση τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς, ἡ προώθηση τῆς συνύπαρξης, ἡ διευκόλυνση τῆς ἔνταξης».

Ἵστερα ἀπὸ μία σύντομη ξενάγηση στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ξενῶνα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μὲ τὸν Ἵπουργό καὶ τὸν Ἵφυπουργό συνομίλησαν μὲ τὰ παιδιά καὶ γευμάτισαν μαζί τους.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στὸν χαιρετισμό του τόνισε πὼς «σήμερα ἐδῶ εἴμαστε προσκεκλημένοι ἀπὸ τὰ παιδιά. Τό ἔχουμε ξαναπεῖ ὅτι ὁ ξένος, ὁ πλῆσιον στὸν ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ Χριστός, δὲν εἶναι μόνον ὁ ὁμόθρησκος, ὁ συμπατριώτης, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς πού εἶναι ἐντελῶς διαφορετικός, αὐτὸς πού ἔχει διαφορετικὰ πιστεύω, ἔχει διαφορετικὴ θρησκεία, ἀκολουθεῖ διαφορετικὴ ἰδεολογία, ἔχει διαφορετικὸ χρῶμα ἀπὸ ἐμᾶς καὶ ἀνήκει σὲ διαφορετικὴ ἐθνότητα. Ἡ ἀγάπη δὲν κάνει διακρίσεις. Ὁ Ἵπουργὸς Μεταναστευτικῆς Πολιτικῆς Ἰωάννης Μουζάλας τόνισε πὼς «ἐδῶ σήμερα συναντᾶμε τὴν ἀρχαία μας κληρονομία μαζί μὲ τὴν ὀρθοδοξία. Συναντᾶμε δηλαδή τὸν ξένο καὶ τὴν ἀγάπη. Ἡ Ἐκκλησία μέσα ἀπὸ αὐτὲς τίς δομές, δίνει στὰ παιδιά της τὴν παιδική τους ἡλικία καὶ ἀφοῦ τὴν ἀποκτήσουν μποροῦν νὰ προγραμματίσουν καὶ τὸ μέλλον τους. Τοῦτο ἐδῶ εἶναι ἓνα χριστιανικὸ ἴδρυμα πού ἔχει Ἐκκλησία καὶ ἔχει καὶ τόπο ἄλλης λατρείας γιὰ αὐτὰ τὰ παιδιά. Αὐτὴ τὴ μεγαλοκαρδία νομίζω ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία μπορεῖ νὰ τὴ δείξει περισσότερο ἀπὸ ἄλλα δόγματα. Μακαριώτατε, συνεργαζόμαστε καὶ ὅσο συνεργαζόμαστε καὶ ἐμεῖς μαθαίνουμε ἀπὸ σᾶς καὶ ἐσεῖς μαθαίνετε ἀπὸ ἐμᾶς καὶ φοβᾶμαι ὅτι αὐτὸ πού μαθαίνεται ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι ὅτι ὅσο συνεργαζόμαστε θέλουμε καὶ ἄλλα, θὰ σᾶς τὰ ζητᾶμε καὶ μέσα στὴ μεγαλοκαρδία σας, θὰ μᾶς τὰ δίνετε».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσήμανε, ἐπίσης, ὅτι ἔχουν περάσει ἀπὸ τὸ Κέντρο περισσότερα ἀπὸ 420 παιδιά, σημειώνοντας πὼς «ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι μας, ἀνοικτὸ γιὰ ὅλους» καὶ κάλεσε τὰ παιδιά «νὰ ἐκμεταλλεῖτον αὐτὴ τὴν ἐνκαιρία καὶ νὰ μάθουν πράγματα χρήσιμα. Εὐχόμαστε νὰ περάσει γρήγορα αὐτὴ ἡ ἐποχὴ γιὰ τίς χώρες μας, ὥστε ὅλοι νὰ ξαναγυρῶσιν στὰ σπίτια τους μὲ ἐμπειρίες καὶ ἀγάπη γιὰ τὸν σὺνάνθρωπο».

Ἵερὰ Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ἵ Μακαριώτατος παρέστη στὴν παρουσίαση βιβλίου τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἀλεξάνδρου

Παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, πραγματοποιήθηκε τὴν Κυριακὴ 15^η Ἰανουαρίου 2017, τὸ ἀπόγευμα, ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Μητροπολίτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλεξάνδρου, μὲ τίτλο «Ὁ Μητροπολιτικὸς Ἵερὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Βασιλείου Τριπόλεως». Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμος προσῆλθε στὴν Τρίπολη ἐνωρὶς τὸ ἀπόγευμα, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδριτὴ π. Συμεὼν Βολιώτη, καὶ ἐπεσκέφθη τὸ Ἐπισκοπεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ παρουσίαση ἔλαβε χώρα στὸν περικαλλῆ καὶ καλλιμάρμαρο Μητροπολιτικὸ Ἵερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου τῆς Τριπόλεως, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Φιλοτεχνικοῦ Ὁμίλου Τριπόλεως.

Σὲ αὐτὴν τὴν λιτὴ τελετὴ τῆς παρουσιάσεως τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου, παρέστησαν ἐπίσης ὁ Ἀρκὰς Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ Ἀρκὰς Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ κ. Θεόκλητος, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἐνορίτες τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἄρχοντες τοῦ τόπου, πλῆθος Τριπολιτῶν, καθὼς καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ ἄλλων τοπικῶν φορῶν καὶ συλλόγων.

Τὴν παρουσίαση τοῦ βιβλίου ἔκαναν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδριτὴς Χρυσόστομος Παπαθανασίου, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ ὁ Φιλολόγος καθηγητὴς κ. Γεώργιος Βλάσης, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρθηκαν διεξοδικὰ στὸ νέο πόνημα, στὴ θεματολογία τοῦ βιβλίου, στὴ λαμπρὴ ἱστορία τοῦ Ναοῦ καὶ στὰ σημαντικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔλαβαν χώρα σ' αὐτόν, καθὼς καὶ στὴν προσωπικότητα τοῦ συγγραφέως. Χαιρετισμὸ πρὸς τὴν ἐκδήλωση ἀπύθυνε ἡ Πρόεδρος τοῦ Φιλοτεχνικοῦ Συλλόγου Τριπόλεως κ. Εὐη Μεντῆ.

Στὸ τέλος, ἀντιφωνώντας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμος, συνέχισε τοὺς ὁμιλιτὲς καὶ τὸν Μητροπολίτη Μαντινείας γιὰ τὸ νέο του βιβλίο καὶ τοῦ εὐχήθηκε ὑγεία καὶ δύναμη.